DZIENNIK WARSZAWSKI

Nr. 14. Piątek, 17 (29) Stycznia 1869 r.

Rok 6.

Wychodzi codziennie, oprócz dni następujących: po Świętach uroczystych i Niedzielach.—Prenumerata przyjmuje się w Warszawie i w Urzędach Pocztowych; w Warszawie przyjmuje się tak w głównym kantorze Dyrekcji przy ulicy Miodowa Nr. 487, jak i w innych jej miejskich kantorach. — Prenumerata w Warszawie rocznie rs. 8; — półrocznie rs. 4; — kwartalnie rs. 2; — miesięcznie kop. 67.— Bez odnoszenia prenumerata nie przyjmuje się.—Za odnoszenie do domu, dopłaca się miesięcznie kop. 5; — w Urzędach Pocztowych: rocznie rs. 10; — półrocznie rs. 5; —kwartalnie rs. 2 kop. 50 i na te tylko termina przyjmuje się prenumerata; w głównym zaś kantorze można prenumerować po tejże cenie na te same termina, a na inne po kop. 92 na miesiąc.

Obwieszczenia przyjmują się za opłatą od wiersza druku: za 1-krotne obwieszczenie kop. 6, za 2-krotne kop. 9, za 3-krotne kop. 12. — Artykuły nadesłane do zamieszczania bez wskazania warunków ze strony autora, przechodzą do zupełnego rozporządzenia Dyrekcji.—Artykuły nie przyjęte, będą zwracane tylko na osobiste żądania i zachowywane będą trzy miesiące; przyjęte, wrazie potrzeby podlegają skróceniom.—Listy przyjmują się tylko frankowane. — Redakcja otwartą jest dla osób mających interesa, codziennie, oprócz dni świątecznych, od godziny 1-ej do 2-ej po południu.

SPIS RZECZY

DZIAŁ URZĘDOWY

Warszawa, dnia 16 (28) Stycznia.

Najwyższy ukaz z 3 grudnia r. z., nadający jenerał majorowi z orszaku Jego Cesarskiej Mości *Skobelewowi*, posiadaczowi majoratu Zaboryszki, w powiecie augustowskim, w takież posiadanie folwarki Sejny i Krasnowo w powiecie sejneńskim, zamieszczony był w wczorajszym (12-ym) numerze *Warsz. Dniew.*

Nominacja. — Przez Najwyższy ukaz do najświątobliwszego synodu, z d. 10 grudnia 1868 r, za własnoręcznym Jego Cesarskiej Mości podpisem, arcybiskup charkowski Makary, mianowany został arcybiskupem litewskim i wileńskim, oraz archimandrytą wileńskiego klasztoru św. Ducha. (*Wil. Wiest.*)

Smoleńskie towarzystwo agronomiczne, przejęte głębokim szacunkiem dla troskliwości Jego Cesarskiej Wysokości Wielkiego Księcia Mikołaja Mikołajewicza starszego o postęp krajowego gospodarstwa wiejskiego, zaniosło do ministra dóbr rządowych prośbę o wyjednanie zezwolenia Jego Wysokości na przyjęcie towarzystwa pod Swą opiekę. Po otrzymaniu takowego zezwolenia Jego Cesarskiej Wysokości, minister dóbr rządowych miał zaszczyt najpoddanniej donieść Najjaśniejszemu Panu o powyższej prośbie smoleńskiego towarzystwa agronomicznego, i Jego Cesarska Mość w dniu 6 stycznia Najwyżej zezwolił na przyjęcie przez Wielkiego Księcia Mikołaja Mikołajewicza starszego pomienionego towarzystwa pod Swą opiekę. (*Praw. Wiest*)

Komisja Rządowa Sprawiedliwości — ogłasza, że Komitet Urządzający w Królestwie Polskiem na 272 posiedzeniu w dniu 1-m (13-m) listopada roku zeszlego odbytem, darowiznę sumy rs. 1,200, na rzecz lubelskiej łaźni dla kobiet wyznania izraelickiego (mikwy) przez Chaima Wala, aktem urzędowym z d. 13 (25) Lipca 1866 r. uczynioną i prawnie zaakceptowaną, w myśl Art. 910 K. C. z zachowaniem praw osób trzecich i pod warunkami w akcie darowizny bliżej oznaczonemi, zatwierdził.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Warszawa, dnia 16 (28) Stycznia.

Niektóre dzienniki paryzkie, z *Gaulois* na czele, podały pod 13 (25) b. m. telegram z Aten, donoszący o odmowie ze strony greckiego rządu przyjęcia deklaracji uchwalonej przez mocarstwa na konferencji. Półurzędowe dzienniki *Etendard*, *La France* i *La Patrie* pospieszyły zaprzeczyć tej wieści, dowodząc, iż do tej daty rząd grecki nie otrzymał jeszcze urzędownie deklaracji, nie mógł zatem udzielić na nią odmownej odpowiedzi. Należy przypuszczać, iż dzienniki które podały wspomniony telegram, opierały się albo na doniesieniach z Aten dochodzących tylko do 8 (20) b. m., albo na jeszcze dawniejszym memorjale ułożonym przez gabinet ateński. Korespondencje z Aten donosiły o trudnem położeniu w jakiem znajdował się rząd heleński, bo kiedy najzamożniejsza klasa negocjantów, zachwiana w skutku zamknięcia portów tureckich dla handlu greckiego, domagała się pokojowego załatwienia sporu, stronnictwo czynu, najgłośniej przemawiające na ulicach, i najburzliwsze, a zatem najniebezpieczniejsze dla rządu, żądało wojny, popierając to żądanie licznemi manifestacjami. Ministrowie, wiedząc że powinni zastosować się do uchwały mocarstw, w obec takiego usposobienia mas, łatwo dających się podniecić przez burzliwych członków stronnictwa czynu, nie wiedzieli co zrobić, i szukali sposobu załatwienia. Król na wszelki wypadek przedsięwziął wszelkie przygotowania do wojny, tak że nawet plan kampanji już był ułożony. Pomimo tego wszystkiego, ci co znają charakter greków, nie tracili jeszcze nadziei utrzymania pokoju, wiedząc, że zapał greków do wojny znacznie ostygnie, skoro przekonają się, iż nie mogą liczyć na niczyją pomoc.— Co do memorjału ułożonego przez gabinet Ateński, przypomną zapewnie sobie czytelnicy, iż była o nim mowa poprzednio, kiedy Grecja pierwiastkowo zgodziła się wziąć udział w konferencji. Memorjał ten, jak donoszono natenczas, miał być złożony na konferencji przez pełnomocnika greckiego, a nie nastąpiło to dla tego, że pełnomocnik ten, jak wiadomo, nie brał udziału w obradach, skoro Grecji nie chciano nadać równego z Turcją stanowiska na konferencji. Memorjał ten, jak przynajmniej donoszą dzienniki, usiłował zbić wszystkie punkta *ultimatum* tureckiego, dowodząc, że raczej rząd heleński może się skarżyć na pogwałcenie przez Turcję prawa międzynarodowego, a jako takie pogwałcenie, przytaczał ściganie statku *Enosis* przez Hobbart-paszę i postępowanie władz tureckich z poddanymi grec-

FEJLETON DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

NIEWOLNICY PARYZCY

przez Emila Gaboriau.

CZĘŚĆ PIERWSZA

WYZYSKIWANIE.

VII.

(Ciąg dalszy *).

To opowiadanie było właśnie tego rodzaju, iż mogło rozpalić wyobraźnię dziewicy, nie już romantyczną, gdyż wyrażenie to względem Sabiny byłoby zbyt słabem—lecz rycerską.

Jakoż Sabinę zachwyciło to bohaterstwo ciche ukryte w życiu młodzieńca. Energja Andrzeja, który porzucony dzieckiem w najniższe sfery społeczeństa, potrafił wynieść się z nich i zająć zaszczytne miejsce, przejmowała ją zdumieniem—wielbiła ona wielkość jego duszy, genjusz artystyczny i szlachetną ambicję. Był on dla niej tą istotą wyższą, idealną, o jakiej marzą zwykle wszystkie młode dziewice.

Sabina pokochała Andrzeja i ośmieliła się wyznać to sobie samej — bo wreszcie dla czegóż by uczynić tego nie miała?

Losy ich obojga, pomimo pozornej różnicy, nie byłyż podobne sobie? Czyliż mając rodziców, którzy wzajemnie, z równym wstętem uciekali od domowego ogniska, Sabina nie była takąż samą jak Andrzej sierotą?

Od tej chwili dnie, jak sekundy, upływały szybko dwojgu młodym. Jakby zapomniani od całego świata, żyjąc w tym ustronnym zamku, czuli się swobodnymi zupełnie, i pewnie pani de Chevauche nie była osobą zdolną przeszkodzić im w czemśkolwiek.

Najregularniej, po każdem śniadaniu, sędziwa matrona prosiła Andrzeja, aby jej przeczytał ulubioną gazetę i najregularniej również, zasypiała pomiędzy dwudziestym a trzydziestym wierszem od początku tej perjodycznej lektury.—Nikomu wówczas nię wolno było przerywać jej spoczynku.

Rozumie się że Andrzej i Sabina stosowali się chętnie do tego rozkazu i wyszedłszy na palcach z pokoju uśpionej damy, wybiegali na świat weseli, jak dzieci po skończonej lekcji.

Biegali bez celu! bądź to przesuwając się po długich aleach parku, pod cieniem olbrzymich dębów, bądź wdzierając się na skały rozrucone po lesie Bivrońskim. Niekiedy znowu siadali oboje w łódkę i puszczali się z biegiem rzeki porośniętej liljami i tatarakiem.

Tak upłynęły dwa miesiące—szczęścia i uniesień... dwa miesiące najślachetniejszej miłości, pod czas których jednakże wyraz „miłość” nie spłynął im nigdy z serc na usta.

Długo opierając się nieprzepartemu pociągowi namiętności, której przyszłość niknęła gdzieś w mgłach tajemniczych, Andrzej uległ jej wreszcie odpychając od siebie wszelkie rozumowania. Zabronił on sam sobie myślić o przyszłości, podobny w tem do suchotnika, który upiera się zapomnieć o trawiącej go chorobie.

Przeczuwał wprawdzie nagłe uderzenie gromu rzeczywistości, lecz każdego wieczoru, dziękował Bogu za jeszcze jeden upłyniony dzień zachwytu...

— Nie! mówił sobie często, to szczęście jest zbyt wielkie ażeby mogło być trwałem.

— I nie potrwało też długo.

Dla wynalezienia pozoru usprawiedliwiającego tak przedłużony pobyt jego w Mussidan, Andrzej po skończeniu przeznaczonej mu roboty postanowił obdarzyć starożytną siedzibę hrabiów Mussidan, arcydziełem nowego stylu. Jakoż rozpoczął rytować na kamiennym krużganku zamkowym girlandę z róż i liści winogradu—i każdego dnia o świcie pracował nad tem gorliwie.

Pewnego poranku, gdy zabierał się do roboty, ów stary lokaj który mu usługiwał w pierwszych dniach pobytu w Mussidan, oświadczył mu, że pani de Chevauche życzy sobie rozmówić się z nim natychmiast.

— Pani poleciła mi, dodał poczciwiec, przyprowadzić pana, tak jak jesteś, byle natychmiast.

---

* Patrz N-ra z roku z. 259, 260, 261, 262, 264, 265, 268, 269, 270, 271, 273, 278, 280 284, 285 i 286;— N-ra z r. b. 2, 4, 5, 7, 8, 9 i 11.

kimi. Rząd heleński w memorjale tym przyrzekał, w razie jeżeli Porta udzieli mu zadośćuczynienie i będzie obchodziła się z poddanymi greckimi tak jak z poddanymi innych narodowości, spełnić żądania wyrażone w *ultimatum* tureckiem, lecz w granicach prawa narodów i praw krajowych. Zobowiązywał się mianowicie nie przeszkadzać powrotowi do kraju wychodźców kandjockich, nie dozwalać oficerom, żołnierzom i urzędnikom brać udziału w powstaniu kandjockiem, i statkom greckim przewozić żywność i amunicję dla powstańców. Co do statku *Enosis*, przyrzekał przeprowadzić jego proces, skoro Hobart-pasza wniesię skargę właściwą drogą. Czy od tego czasu, jak memorjał ten był ułożony, usposobienia rządu heleńskiego uległy zmianie, i czy dotąd formowanie band ochotników przez osoby prywatne nie uznaje za przeciwne prawu międzynarodowemu, nie wiadomo, chociaż należałoby przypuszczać, iż jednozgodnie wyrzeczone w tym przedmiocie zdanie mocarstw, powinnoby wywrzeć wpływ.

We Francji uwaga publiczna, z powodu chwili zawieszenia w przebiegu sprawy turecko-greckiej, zaczyna się zwracać ku rozprawom w ciele prawodawczem, mianowicie nad budżetem nadzwyczajnym m. Paryża. Dotąd nie wiadomo, kto będzie naznaczony na komisarza rządowego dla obrony tego budżetu, gdyż p. Haussmann prefekt Sekwany, który pragnąłby aby mu była powierzona ta misja, nie ma do tego prawa, według dotychczasowych przepisów, nie będąc członkiem ani gabinetu, ani rady stanu.—Powszechnie sądzono, że wydziały ciała prawodawczego, stosownie do życzenia rządu, nie udzielą upoważnienia do wniesienia interpelacji, jednej zapowiedzianej przez p. Buffet, z tak zwanego stronnictwa trzeciego, dotyczącej kierunku przyszłej polityki rządu w sprawach wewnętrznych i drugiej p. Bethmont z opozycyjnego stronnictwa, dotyczącej wewnętrznego stanu kraju, jako zbyt nieokreślonych.

Pogłoski o zamierzonym przez hiszpański rząd tymczasowy zamachu stanu, którym rząd ten zaprzeczył za pośrednictwem dziennika *Imparcial*, powstały z doniesienia dziennika *Reforma*, o tajemnym okólniku ministra Zorilla, zalecającym wszystkim niższym urzędnikom w dniu oznaczonym stawić się do swych przełożonych dla otrzymania ważnych ustnych instrukcij, pochodzących od władzy centralnej. Doniesienie to dało powód do mylnego przypuszczenia, że rząd centralny zamierzył dokonać zamach stanu.— Chociaż zebranie kortezów nie jest jeszcze zbyt bliskiem, już teraz dzienniki hiszpańskie zajmują się kwestją, kto będzie prezydującym w kortezach, i jako kandydatów na tę godność wymieniają pp. Espartero, Olozaga i Rivero.— Według doniesień z Madrytu, jenerał Prim ma się udać do Paryża z ważną misją dotyczącą kandydata na tron. Olozaga zaś, jak zapewniają, przekonawszy się o niemożności przeprowadzenia kandydatury księcia Aosta, stara się skłonić swych stronników na korzyść Dom Ferdynanda, ojca obecnie panującego króla portugalskiego.

Telegramy
Dziennika Warszawskiego.

Berlin, 27 (15) *stycznia*. Otwarcie północno-niemieckiego parlamentu spodziewane jest 5-go marca.

Bukareszt, 27 (15) *stycznia*. Dzienniki *Pressa*, *Terra*, *Trompeta*, zamieszczają gwałtowne artykuły przeciwko organizacji armji na wzór pruski.

Madryt, 27 (15) *stycznia*. Z powodu zamordowania gubernatora cywilnego w Burgos, miała miejsce przeciwko nuncjuszowi demonstracja; herby z nuncjatury zostały zerwane; nuncjusz uciekł do pałacu poselstwa francuzkiego.

(*Correspondenz Büreau*).

Wiadomości telegraficzne.

* *Wiedeń, 26 (14) stycznia. Die Presse* donosi, że Porta poleciła swym reprezentantom za granicą oświadczyć, że pogłoski obiegające o uzbrojeniach tureckich są przesadzone, i stwierdzić, że Turcja przedsiębierze jedynie środki ostrożności, lecz że nie obawia się naruszenia pokoju. (*Wolffs T. B.*)

* *Wiedeń, 26 (14) stycznia.* Na dzisiejszem posiedzeniu izby deputowanych, Ziemiałkowski i jego stronnicy postawili wniosek, ażeby izba uchwaliła, iż rząd wezwany zostaje do złożenia w radzie państwa rezolucij sejmu galicyjskiego, dla zgodnego z konstytucją roztrząśnięcia takowych. Minister skarbu złożył projekt do prawa w przedmiocie podatku od dochodów. (*Tamże.*)

* *Peszt, 25 (13) stycznia.* W sferach rządowych zapewniają, że czas trwania przyszłej sesji sejmu węgierskiego przedłużony zostanie do sześciu lat. (*Corr. Bür.*)

* *Paryż, 25 (13) stycznia. Etendard* donosi, że przyjęcie przez Grecję oświadczenia konferencji, wydaje się już zapewnionem.—Podług tegoż pisma, bezzasadną jest wiadomość, jakoby ambasadorowie francuzcy wezwani zostali do Paryża. Mowa jest tylko o tem, że być może, iż p. Benedetti przybędzie do Paryża dla odwiedzenia swego chorego syna. (*Wolffs T. B.*)

* *Paryż, 26 (14) stycznia.* Raport złożony 23-go b. m. cesarzowi przez marszałka Niela, proponuje rozmaite środki, mające na celu ułatwienia w przejściu do służby cywilnej znacznej liczby podoficerów, którzy weszli po raz drugi do służby wojskowej. Raport podnosi tę okoliczność, że środki podobne przyczyniłyby się do awansowania na niższe stopnie żywiołów młodszych, przez co zostałaby dana zachęta, która wywarłaby na armję jak najlepsze wrażenie. Cesarz udzielił raportowi ministra wojny swe przyzwolenie. (*Tamże.*)

* *Marsylja, 25 (13) stycznia.* Z Montevideo donoszą pod d. 21-ym grudnia ze źródła paragwajskiego, że zwycięstwo brazylijczyków pod Villeta, nie potwierdza się; Angostura i Villeta znajdują się jeszcze ciągle w ręku paragwajczyków. (*Corr. Bür.*)

* *Florencja, 25 (13) stycznia.* Gazety donoszą, że podróż króla do Neapolu odroczoną została do 29-go b. m. (*Wolffs T. B.*)

* *Waszyngton, 23 (11) stycznia.* Kongres przyjął bil upoważniający dowódców okręgów Wirginji, Missisipi i Texas do usuwania od obowiązków wszystkich urzędników cywilnych, którzy nie mogą składać przysięgi przepisanej aktem rekonstytucyjnym, i do mianowania w ich miejsce innych urzędników. (*Biuro Reutera.*)

* (Kurjerek miejski). Wczoraj, jak o tem donosiliśmy, przedstawiono na scenie Rozmaitości nową komedję w jednym akcie, napisaną wierszem przez p. Dzikowskiego, p. t. „Kartka wycięta“. Treść tej sztuki i literacką wartość jej obrobienia znaliśmy już dokładnie, gdyż „Kartka wycięta“ wydrukowaną była przed paru miesiącami w jednem z tygodniowych czasopism tutejszych; nie wiedzieliśmy jednak, o ile gra artystów podniesie ją lub obniży w ekspozycji scenicznej. Otóż, zostawiając sobie szczegółowy rozbiór samej komedji i gry artystów w niej występujących, do zwykłej, teatralnej rubryki—tu powiemy jedynie, że publiczność zapełniająca prawie całkiem wczoraj salę teatru, bawiła się bardzo dobrze i tak samego autora nowej, oryginalnej komedji, jak i artystów w niej grających, przyjęła oklaskami i przywołaniem. Dodamy tu jeszcze, iż w komedji Korzeniowskiego „Konkurent i Mąż“, od której rozpoczęło się wczorajsze widowisko, główną rolę, po pani Palińskiej—przedstawiła debiutantka, w dziedzinie dramatycznej, pani Przedpelska, która pierwej, jako panna Królikowska, znaną była w choreograficznym personelu tutejszym. Panią Przedpelską, przed trzema już laty, widzieliśmy na publicznym popisie b. szkoły dramatycznej. Widząc ją wczoraj, w roli nie najszczęśliwiej może wybranej dla debiutantki... zastaliśmy też same przymioty w akcji, lecz i też same wady w deklamacji, a raczej w niewyraźnej i za cichej mowie. W ogóle powiedzielibyśmy, że p. Przedpelska, więcej może mieć przyszłości na scenie jako tancerka, znana już dobrze zresztą i ceniona nawet, w stopniu

---

Okropne przeczucie, ostre jak sztylet, przeszyło serce młodego artysty: odgadł on instynktem, że jego szczęście skończyło się w tej chwili — to też krokiem ciężkim i jak skazany na szafot, poszedł za służącym.

— Stanąwszy przed drzwiami salonu, w którym oczekiwała ich sędziwa dama, stary lokaj rzekł:— Strzeż się, mój młodzieńcze! albowiem pani moja strasznie jest rozgniewaną. — Raz tylko w życiu widziałem ją w podobnem usposobieniu... Było to w dniu gdy nasz nieboszczyk pan... Lecz dość o tem! Wejdź pan teraz...

W istocie, pani de Chevauche była niesłychanie wzburzoną,—pomimo dręczącego ją romatyzmu, przechadzała się szybko wzdłuż i wszerz sali, gestykulując żwawo i stukając o podłogę swoją laską w róg oprawną.

Spostrzegłszy wchodzącego Andrzeja, matrona zatrzymała się nagle a zadarłszy głowę do góry, z miną imponującą, rzekła ostrym i wyniosłym głosem, jakiego zwykle używają wielkie panie w pewnych zdarzeniach: „Cóż to, mój zuchu, prawdaż to, co mi doniesiono, iż ośmieliłeś się zakochać w mej siostrzenicy i że zalecasz się jej otwarcie?

Pierwszy raz stara dama, *tykała* młodzieńca, chcąc tym sposobem dać mu silniej uczuć i całą niskość jego położenia i cały ogrom zuchwalstwa.

Blady jak ściana Andrzej, — usłyszawszy te wyrazy zaczerwienił się cały.

— Pani!.. wyjąkał.

— Na cześć mej matki! Zawołała matrona. Śmiałżebyś zaprzeczać, gdy już sama twarz twoja wyznaje zbrodnię w tej chwili... A wiesz-że acan, żeś jest bezczelnym błaznem, skoro ośmieliłeś się wznieść oczy na pannę de Mussidan? I skądże to ci się wzięła taka śmiałość!? Zapewne z zbytecznej a niezasłużonej mej łaskawości. Powiedz mi, czy zamyślałeś uwieść moją siostrzenicę, czy może tylko starać się o jej rękę... Cóż?

— Pani! przysięgam na honor!..

— Twój honor! Daj go katu! Sądziłby ktoś słysząc tego dudka, że rozmawia z szlachcicem. O! ręko Boska! Gdyby nieboszczyk kawaler de Chevauche żył jeszcze, wyzionąłbyś ducha pod łozami.. Co do mnie poprzestanę na wypędzeniu cię... Zabierz więc swoje manatki, mój zuchu, i ruszaj gdzie indziej tłuc kamienie!..

Lecz Andrzej nie poruszał się z miejsca — był on jak skamieniały. Zazwyczaj tak czuły na lekką nawet obrazę — teraz nie rozumiał nawet znieważających wyrazów matrony—pojmował jedno tylko: że go wypędzają i że ma utracić Sabinę!

Męzka energja młodzieńca nie mogła dotrwać w obec takiego aż nieszczęścia — i Andrzej wybuchnął głośnym płaczem, jak dziecko.

Widok wybuchu tej ogromnej boleści był tak nagłym i tak rozdzierającym, w takim jak Andrzej człowieku, że stara arystokratka uczuła się wzruszoną. Odwróciła się szybko i przez minutę nie mogła przemówić wcale.

— Byłam dla pana zbyt surową może, panie Andrzeju—ozwała się nakoniec – powracając do zwykłego tonu. Mam charakter żywy i uniosę się niekiedy. W tem co zaszło, wina jest moja prawie, jak mi to oświadczył szanowny proboszcz z Bivron, który przybył tu dla zawiadomienia mnie o tem co się tu dzieje... Wistocie, jestem już tak starą, że zapomniałam o prawach i błędach młodości. Sama jedna tylko byłam ślepą—gdy cała okolica obmawiała mają siostrzenicę i pana.

Andrzej uczynił w tej chwili gest tak groźny i straszliwy że zdolał by rozpędzić wszystkich sześciuset mieszkańców Bivron.

— Ach! zawołał, gdybym schwytał nędzników, którzy się ośmielili...

— No! No! — przerwała dama, której podobało się to uniesienie młodzieńca — Czy sądzisz pan że zdołasz obciąć języki wszystkim? Zresztą, dotąd nie stało się jeszcze nic aż tak złego... a to rzecz główna. A teraz, oddal się pan i zapomnij o mojej siostrzenicy.

„Jedź i zapomnij!“ znaczyło to dla Andrzeja: „Umrzyj!“

— Pani! ozwał się on głosem najżywszej boleści, o pani! miej litość na demną...

Jestem młody, czuję w sobie odwagę...

Rozpacz młodzieńca była tak wielką, tak widniała w jego twarzy bladej i urywanym głosie—spojrzenie jego miało wyraz takiej prośby serdecznej, że sędzi-

koryfejki od dawna—niż jako aktorka, rozpoczynająca dopiero swój debiut w tym trudnym, i długich studjów wymagającym zawodziel...

— Na wczorajsze, trzecie z kolei widowisko kolendowe w Ochronie ks. Boudouin'a, zgromadziło się wielu zaproszonych gości. Dziatwa występująca wczoraj, na tej zaimprowizowanej scenie, powtórzyła ten sam program, jaki dwukrotnie już przytaczaliśmy

— I wczoraj znowu tłum amatorów taniego a smacznego obiadu, napłynął do kuchni taniej przy ulicy Freta. Wydano na miasto obiadów całych 150 przeszło i pół obiadów kilkanaście. W ogóle jednak, konsumentów było tak wielu, że i tysiącem porcij nie obdzielonoby ich zapewnie! Damy dyżurujące, pp. Natansohnowa, Fejstowa i Rentlowa, tudzież dozorujący, pp. Koch i Żochowski, nie małego użyli trudu. Trzebaby jak najrychlej pospieszyć się z otworzeniem kilku innych kuchni tanich, ażeby zaradzić choć w części, widocznej ich potrzebie.

— Podobno rolę Karola Moora w „Zbójcach" odegraćma p. J. Chęciński, reżyser dramatu i komedji. Silny organ głosu tego artysty, ułatwi mu wielce to arcy trudne zadanie.

— Nad brzegiem wisły, probowano wczoraj sikawki „Ekstinctor" z fabryki p. L. Meyera, w przytomności pułkownika Majewskiego, naczelnika straży ogniowej. Próba udała się wybornie, albowiem sikawka tego systemu zgasiła słomę polaną naftą. Nezależnie od tej, odbędzie się znowu w przyszłą niedzielę druga próba Ekstintora, na Saskim placu.

— Korzystając z szczypty śniegu, spadłego wczoraj, sankarze tutejsi wyjechali na miasto w dość znacznej liczbie—nie brak im też amatorów do tej niezbyt gładkiej szlichtady... *Al.*

* (P. Wailati.—Przedstawienie amatorskie). Otrzymaliśmy z Włocławska następującą korespondencję: „Pan Wailati, profesor akademji muzycznej króla włoskiego, od urodzenia ociemniały, w przejeździe z zagranicy do Warszawy, zatrzymał się na kilka dni w naszem mieście, w celu dania koncertu na instrumencie o sześciu strunach, podobnym do gitary, a zwanym „mandoliną", oraz na gitarze o jednej strunie. Na koncert p. Wailati, w dniu 7 bież. mies., w którym przyjęli udział amatorzy i amatorki, publiczność wiedziona rozgłosem po zagranicą o znakomitej grze tego artysty, który zwiedził wszystkie europejskie miasta, i wszędzie z największem zadowolenien był słuchany i przyjmowany, licznie się zgromadziła, nie szczędząc zasłużonych oklasków. Bo też p. W. z swych instrumentów, z których każdy nie więcej jak dwie stopy długości posiada, wydobywa dźwięczne, rzewne i do łez wzruszające tony, do czego używa drewienka wiśniowego. Sądzimy przeto, że warszawianie, miłujący piękną i wzniosłą muzykę, zechcą skorzystać z pobytu p. Wailati, który przed swym wyjazdem w podróż artystyczną do cesarstwa, jakiś czas zabawi w Warszawie. — Mówiąc o koncercie, wypada nam podać do wiadomości godne naśladowania szlachetne dążności niektórych oficerów z konsystującego tu pułku ołonieckiego, którzy, przy dobrych i szczerych chęciach dam wojskowych, już drugie z rzędu w tym czasie dali przedstawienie teatralne w języku ruskim na cel dobroczynny. O grze amatorek i amatorów powiedzieć śmiało możemy, że nic nie pozostawiała do życzenia."

* (Do kroniki muzycznej) czerpiemy z *Signale für die musikalische Welt* i *Allgemeine Theater-Chronik*, następujące szczegóły: Nowy teatr w Kairze (o którym już wspominaliśmy), został otwarty 4 go b. m. przedstawieniem dworskiem, na którem dawano „Piękną Helenę" Offenbacha, a na które wice-król od siebie rozesłał zaproszenia. W temże samem mieście p. Antoni Kątski zachwyca swemi koncertami arabów, a szczególnie wzbudza ich zapał swą fantazją „Przebudzenie się lwa". — Pani Norman-Neruda z Sztokholmu wyruszyła w artystyczną podróż, a naprzód dała się słyszyć w Kopenhadze, gdzie szczególniej podobała się wykonana przez nią sonata Rusta.— Członkowie towarzystwa filharmonicznego w Londynie przesłali śpiewaczce pannie Nilson, jako podarunek noworoczny, bogaty serwis srebrny.—Margrabina Adelina Patti, w przejeździe z Paryża do Petersburga, dała w Brukselli trzy przedstawienia, z których pierwsze przyniosło 18,000, drugie 22,000, a trzecie 28,000 fr. Brukselczycy jeszcze nic podobnego nie widzieli; mowią tam także o książęcej służbie margrabiny, która im mocno zaimponowała. Służący jej noszą wygalonowaną liberję i piękne futra. Przy odjeździe margrabina ofiarowała 500 fran. dla chórów brukselskich.

* (Oświetlenie). Od dnia 16 (28) do 18 (30) stycznia r. b. włącznie, latarnie gazowe miejskie zapalane być winny o godzinie 5 min. 15 wieczorem, a gaszone o godzinie 11-ej wieczorem.

* (Wypadki miejskie). W dniu wczorajszym, Jefim Biły, naczelnik uczastkowy cyrkułu 1/11, w domu pod Nr. 368, w własnem mieszkaniu nagle zmarł. O wypadku tym, zarządzono ze strony policji dochodzenie i sąd zawiadomiono.—Niewiadomy jeszcze z nazwiska starozakonny, lat około 85 mieć mogący, kulawy, będąc w łaźni pod Nr. 2621*a*, mocno zasłabł, i podczas odwiezienia go do szpitala starozakonnych, zmarł w drodze. Sąd o tem zawiadomiono i przez policję zarządzono dochodzenie. — Starozakonny Zurych, dekarz, pracujący w Belwederze, schodząc z dachu po schodach, upadł i zranił sobie głowę. Chory odesłany na kurację do szpitala starozakonnych.

* *Kurs monet zagranicznych w Warszawie.*

Za talar	*wczoraj* rs. 1 kop. 10	*dziś* rsr. 1 kop.	10.
Za frank	„ „ — „ 29	„ „ — „	29.
Za złoty ren.	„ — „ 61	„ „ — „	61.

NB. Wiadomość ta nie pochodzi z urzędowego źródła i może służyć tylko za wskazówkę.

* (Przegląd wojskowy za r. 1868 w Rosji). *Jour. de St. Peter b.* pisze: „Kiedy we wszystkich państwach europejskich ogłaszano nowe prawa wojskowe, narzucające ludności coraz cięższe brzemię, Rosja w 1868 r., jak donosi *Rus. Inw.*, w dalszym ciągu przeprowadzała swą redukcję armji. Z 741,000 ludzi będących pod bronią w dniu 1-ym stycznia 1868 r., pozostało w dniu 1-ym stycznia 1869 r. tylko 726,000 ludzi. To zmniejszenie, osiągnięte głównie przez przekształcenie bataljonów linjowych na Kaukazie, nie osłabia siły armji ruskiej, której rezerwa, składająca się z urlopowanych, w ciągu 1868 roku powiększyła się z 460,000 ludzi na 500,000. Liczba ludzi potrzebnych do zapełnienia kadrów w danej chwili nie przenosi 426,000 ludzi, zatem rezerwa posiada przewyżkę 75,000 ludzi, która w razie wojny daje 80 nowych bataljonów, czyli 6½ dywizij żołnierzy wytrzymałych i wyćwiczonych. Dekret cesarski z 23 maja roku zeszłego zmniejszył liczbę lat służby do 10 lat, dla żołnierzy którzy wstąpili do służby po 8 września 1959 r., a ponieważ ostatnie uwolnienia żołnierzy powołanych przed tą epoką mają nastąpić w 1869 r, przeto armja ruska wkrótce będzie się składała wyłącznie z młodych żołnierzy w całej sile wieku. Ostatnie klasy, przez doskonały duch, usposobienia i gorliwość, jakiej dały dowód w nabywaniu wykształcenia, są znacznie wyższe od kontyngensów dostarczonych przez poprzednie pobory. Trzeba także wspomnić o wyraźnych postępach w karności, której poczucie wznosi się i rozwija codzień bardziej w wojsku. Zastosowanie reformy sądownictwa wojskowego rozciągnięte zostało w końcu 1868 r. do dwóch nowych okręgów—charkowskiego i odeskiego. Doskonała organizacja wojskowej akademji prawa i przyłączonej do niej szkoły przygotowawczej, jest pewną rękojmią, że sądownictwo wojskowe będzie zawsze składało się z ludzi doskonale światłych i będących na wysokości swego ważnego powołania. Reforma szkół wojskowych wydaje rezultaty zupełnie zadawalniające. Zamiast dawnych korpusów kadetów, które kosztowały skarb 4 000,000 rsr., i mogły dostarczyć zaledwie 600 do 700 oficerów, obecnie jest 5 szkół, 12 gimnazjów wojskowych, 2 korpusy (paziów i finlandzki) i 13 szkół podchorążych, zkąd wychodzi rocznie 1,600 oficerów, a których koszta utrzymania nie przenoszą 3,500,000 rsr. Reforma ta, nie mówiąc już o wysokiem jej znaczeniu ze stanowiska wykształcenia oficerów, pozwoliła dodać 252,000 rsr. rocznie do budżetu ministerstwa oświecenia publicznego. Zakłady niższego rzędu, miały udział także w dobrodziejstwach reformy; w 1868 r. uorganizowano 8 progimnazjów wojskowych, gdzie synowie oficerów i urzędników wojskowych mogą przysposabiać się czy to do szkół podchorążych, czy też do innych szkół specjalnych. Położenie materjalne oficerów, które jest przedmiotem ciągłej troskliwości rządu, zostało polepszone w 1868 r. przez Najjaśniejszego Pana, który powiększył o połowę żołd w korpusie gwardji i upoważnił do nowego udzielenia po 1,200 rsr. na każdy pułk linjowy, dla rozdzielenia tej sumy pomiędzy oficerów. Pod względem zasobów, wiele zostało zrobione, i każdy rok przynosi swój kontyngens, dla urzeczywistnienia nakreślonego ogólnego planu, w celu postawienia uekwipowania armji na wysokości obecnych wymagań sztuki wojskowej. Utworzenie warsztatów ubiorczych, dostarczających rocznie 150,000 całkowitych umundurowań i tyleż par trzewików; lepiej zrozumiany podział terytorjalny cesarstwa pod względem służby zdrowia; nowa organizacja tej służby podczas wojny, kiedy będzie liczyła 84 szpitali czasowych i 24 ambulansów dywizyjnych, mających razem 2,664 łóżek oficerskich i 54,240 łóżek podoficerskich i żołnierskich; nowe uzbrojenie artylerji polowej, która prawie cała otrzymała działa nabijane z tyłu; uzbrojenie artylerji wałowej i oblężniczej, zaopatrzonej w działa 9-o i 11-o calowe, których działanie niszczące przewyższa znacznie działanie wszystkich innych narzędzi tego rodzaju; nowe uzbrojenie piechoty, które będzie ukończone przed innemi wielkiemi mocarstwami, według najlepszego ze znanych systemów, to jest według systemu Berdana, ulepszonego przez naszych oficerów (dostawa nowych karabinów, zamówionych w Ameryce, już się rozpoczęła; przywóz nastąpi po otwarciu żeglugi); nakoniec dalsze prowadzenie robót fortyfikacyjnych rozpoczętych w 1862 r.,—taki jest streszczony bilans ważnych ulepszeń urzeczywistnionych w zasobach wojennych podczas ostatnich lat,—ulepszeń w których rok 1868 ma znaczny udział. Nie możemy zakończyć tego przeglądu wojskowego roku 1868 w Rosji, nie wspomniawszy o międzynarodowej komisji wojskowej, która zgromadziła się w St. Petersburgu w październiku pod prezydencją jenerał adjutanta Milutina, ministra wojny. Powodzenie prac tej komisji, których celem było wyłączenie używania pocisków roztrzaskujących się, jest nowym dowodem pragnienia wszystkich rządów, oszczędzania o ile można ludzi, których obowiązkiem jest poświęcanie życia za monarchę i za kraj".

---

wa matrona uczuła łzę w oku, łzę gorącą, która potoczyła się po jej zmarszczonej twarzy.

— I na cóż się przyda, mówić do mnie podobne rzeczy? wyrzekła. Czyliż Sabina jest moją córką? Wszystko co mogę zrobić, jest, że nie powiem ojcu Sabiny o zaszłem zdarzeniu. Przez Boga żywego! gdyby hrabia dowiedział się o tem! Lecz skończmy tę rozmowę... Czuję że jestem wzburzoną i niewątpliwie stracę apetyt na dwa dni przynajmniej.

Andrzej wyszedł słaniając się. Zdawało mu się że podłoga chwieje się pod jego stopami jak pokład okrętu... Nic nie widział przed sobą...

Lecz w przedsionku, przyległym do salonu, uczuł że ktoś ujął jego rękę. Zebrawszy całą przytomność umysłu, spojrzał.

Przed nim blada i nieruchoma, jak statua marmurowa, stała Sabina.

— Byłam tu, panie Andrzeju — rzekła, słyszałam wszystko!

— Tak... wyjąkał Andrzej—wszystko skończone—wygnano mnie—oddalam się więc.

— I dokąd?

— Alboż ja wiem! odrzekł z poruszeniem rozpaczy. Mam być posłusznym i wyjdę ztąd... a potem... pójdę dalej... gdziekolwiek... wszystko mi jedno!

Chciał odejść, Sabina zatrzymała go.

— Poddajesz się więc rozpaczy? rzekła.

Spojrzał na nią wzrokiem, który przestraszył młodą dziewicę i odpowiedział: —Tak.

Sabina nigdy nie była tak piękną jak w tej chwili! Oczy jej błyszczały ogniem najszlachetniejszego postanowienia, a twarz jej przybrała wyraz anielski.

— A gdybym ukazała panu, w dali... jakiś odcień nadziei? Cóż byś uczynił?

— Co bym uczynił! zawołał Andrzej gorączkowym głosem—Wszystko! Tak jest, wszystko co człowiek uczynić może. O! niech pomnożą jeszcze przeszkody które nas rozdzielają — przełamię wszystkie! Niech mi naznaczą najtrudniejsze warunki... Podołam im niezawodnie! Jeśli potrzeba majątku... zdobędę go! Chcą sławnego imienia? Zasłużę na nie...

— Potrzeba czegoś innego jeszcze, panie Andrzeju, o czem zapomniałeś... Potrzema mieć cierpliwość...

— Mam ją pani! i mieć będę! Czyliż nie pojmujesz pani, że z jednem słowem pociechy od ciebie, zdołałbym przeżyć trzy razy życie całe, szczęśliwy, oczekujący i ufny!

Na te słowa, panna de Mussidan położyła jedną rękę na ramieniu artysty a drugą wzniosłszy do góry, rzekła:

— A więc — pracuj i ufaj Andrzeju!... albowiem przysięgam ci przed Bogiem, że zostanę twoją żoną lub umrę dziewicą. Jeżeli będzie potrzeba oporu, zdobędę się nań i wytrwam, bo ciebie...

Straszny łoskot w głębi przedsionka przerwał wyrazy hrabianki.

Była to pani de Chevauche, która uderzając laską we drzwi, wołała piorunującym głosem:

— Jeszcze tu!

Andrzej uciekł upojony radością — unosząc w duszy jednę z tych gwiazd nadziei, która zdoła rozjaśnić najciemniejsze nawet drogi życia.

Co zaszło między Sabiną i jej ciotką, po oddaleniu się młodego artysty? nie wiadomo. Służący zauważyli tylko, że po długiej rozmowie obiedwie panie miały oczy czerwone...

(*d. c. n.*)

* (Koleje żelazne). W korespondencji z Petersburga do dziennika *Mosk. Wiedom.* czytamy: „Koncesje kolei żelaznych nadane w Rosji w 1868 r. obejmują sieć 3,143 wiorst, których budowa przedstawia kapitał 208,500,000 rsr. Wszystkie kompanje koncesjonarjuszów już wypuściły swe papiery. Koncesje udzielone od r. 1866 obejmują przestrzeń $6,691\frac{1}{2}$ wiorst, rozdzielających się w następujący sposób pomiędzy nadane linje:

Moskiewsko-Kurska	$502\frac{1}{2}$	wiorst.
Kijowsko-Bałcka z odnogą do Wołoczysk	$622\frac{3}{4}$	"
Kursko-Kijowska	438	"
Tiraspolsko-Kiszyniewska . . .	76	"
Bałcko-Elizawetgradzka	249	"
Elizawetgradzko-Kremienczugska .	$130\frac{1}{2}$	"
Kremienczugsko Charkowska . .	247	"
Kursko-Charkowska	230	"
Od Charkowa do morza Azowskiego	533	"
Riażsko-Morszańska	121	"
Poti-Tyfliska	285	"
Kozłowsko-Woroneżska	$177\frac{1}{4}$	"
Jelecko-Orłowska	172	"
Jelecko-Griażska	63	"
Szujsko-Iwanowska	85	"
Kozłowsko Tambowska	$66\frac{1}{2}$	"
Orłowsko-Witebska	$487\frac{3}{4}$	"
Terespolsko-Brzeska	$5\frac{3}{4}$	"
Rygsko-Mitawska	40	"
Sergiejewsko-Jarosławska	196	"
Griażsko-Borysoglebska	192	"
Aksajsko-Rostowska	$12\frac{1}{2}$	"
St. Petersburgsko Finlandzka . . .	350	"
Rybińsko-Bołogowska	240	"
Moskiewsko-Smoleńska	391	"
Baltycka	377	"
Tambowsko Saratowska	340	"
Ostaszkowsko Torżkowska	30	"

Żądania koncesij złożone w ministerstwie finansów, przedstawiają 18,000 wiorst kolei żelaznych. W ostatnich dniach 1868 r. rząd zatwierdził budowę ośmiu nowych linij, których cała długość wynosi 3,236 wiorst."

* (Bank skopiński). *Birż. Wied.* ogłosiły sprawozdanie banku skopińskiego za r. 1868. Ze sprawozdania tego okazuje się, że rozwój operacij banku nie ustawał i w r. 1868, tak samo jak w latach poprzednich. Tąk, operacje banku razem wzięte, wynosiły w r. 1867 sumę 7,034,751 rs. $50\frac{1}{2}$ kop., a w r. 1868 doszły do 13,608,704 rs. $33\frac{1}{4}$ kop. Depozytów w banku było w 1867 roku 2,261,351 rs., a w 1868 roku 4,084,715 rs., w tej liczbie depozytów wiecznych 191,849 rs. Bank założony został w roku 1863, z kapitałem 10,000 rs., z dniem zaś 1-m stycznia 1869 roku kapitał ten doszedł do sumy 101,632 rs. $82\frac{1}{4}$ kop. W ten sposób bank, udzielając corocznie znaczne sumy ze swych zysków na polepszenie bytu miasta Skopina, na cele dobroczynne i na szerzenie oświaty, jak się to okazuje z samego sprawozdania, zdołał w ciągu jakich pięciu lat zwiększyć swój kapitał w dziesięćkroć.

*(Bractwo słowiańsko-serbskie). *Odes. Wiestnik* donosi, że w Odesie zawiązuje się nowe towarzystwo dobroczynności, pod nazwą „bractwa słowiańsko-serbskiego," którego ustawa ma być w tych czasach przedstawioną do zatwierdzenia. Towarzystwo to ma na celu niesienie wszystkim w ogóle słowianom pomocy materjalnej i moralnej.

* (Łotyszskie towarzystwo dobroczynności). Nowa gazeta łotyszska *Baltijos Wehstnesis*, z 22 grudnia (3 stycznia), donosi, że minister spraw wewnętrznych zatwierdził łotyszskie towarzystwo żeńskie w Rydze, pod nazwą „łotyszskiego towarzystwa dobroczynności." Towarzystwo to, istniejące od niedawnego czasu, rozwinęło wielką czynność, dając przedstawienia teatralne łotyszskie i t. d. na korzyść tych, którzy cierpią głód.

* (Czytelnia w Mińsku). Z Mińska piszą do gazety *Gołos*: „W gruduiu 1868 roku etwartą została w Mińsku czytelnia publiczna. Wiadomość ta budzi w pamięci tutejszych dawnych mieszkańców wspomnienie o istniejących tu niegdyś dwóch bibljotekach, z których jedna całkiem znikła, po drugiej zaś pozostało coś, co posłużyło za podstawę dla nowo otwartej czytelni."

* (Gazeta łotyszska „Latwesschu Awises") założona w r. 1821 po usamowolnieniu włościan w Kurlandji, wychodziła ciągle co tydzień w ciągu 47 lat. Ilość prenumeratorów wynosząca 4,000 dowodzi materjalnego postępu tej gazety, a liczba korespondentów świadczy o umysłowem rozwinięciu jej czytelników; liczy ona bowiem 99 korespondentów, to jest po dwóch na każdy numer. *(Gołos).*

* (Gazety żydowskie). *Birż. Wied.* piszą, że p. Cederbaum i Goldenblum uzyskali pozwolenie na wydawanie codziennej gazety w języku ruskim pod tytułem: *Pośrednik*, która ma służyć organem izraelitów ruskich. Dozwolono im także rozdzielić dotychczasową gazetę tygodniową *Haszejlic*, wydawaną w języku hebrajskim wraz z dodatkową *Kol-Mewaser* w żargonie żydowskim, na 2 oddzielne pisma tygodniowe pod temiż nazwami.

* (Nowy most). *Birż. Wied.* donoszą, że 6 (18) stycznia, pociąg przeszedł na próbę przez nowy most żelazny koło Mitawy. Okazało się, że most jest ze wszech miar trwały i przydatny do jazdy.

* (Działa nowego pomysłu). Gazety ruskie donoszą, że d. 18 grudnia zgłosił się do kancelarji zarządu gubernjalnego tobolskiego osiedleniec okręgu iszymskiego i okazywał modele dwóch dział szybko strzelających, mianowicie jednego działa fortecznego i jednego polowego; oświadczył on, że jeżeli takowe okażą się zasługującemi na uwagę, w takim razie upraszać on będzie o pozwolenie mu udania się do Petersburga, dla okazania ich ministerstwu wojny. Wystrzały z tych dział dokonywają się za pomocą lewara, który umieszcza się z boku mechanizmu. Zwierzchu mechanizmu, przy tylnej części działa, znajduje się komin nakształt komina u parostatku, nieco zaś dalej inny komin, w kształcie komina u lokomotywy; do pierwszego z nich kładą się aż do samego brzegu kula jedna na drugą, do drugiego zaś kładą się ładunki. Przy dziale znajduje się trzech ludzi, z których dwóch kładzie kule (w miarę ubywania ich), trzeci zaś naciska lewar dla spowodowania strzału. Przy pierwszem naciśnieniu lewara wchodzą ładunki, przy drugiem zakłada się piston, przy trzeciem następuje wystrzał. Na próbie, model działa dał 30 do 32 wystrzałów na minutę, i kule, przy długości lufy na ćwierć arszyna i jeden cal, przebijały w odległości 25 sążni deskę calową. Dla ostudzenia i czyszczenia lufy, działo ma osobny mechanizm. Wynalazca powiada, że posiada jeszcze model innego mechanizmu, daleko prostszego, lecz nie pokazywał takowego, powiadając, że zostawił go we wsi Gotupupowie, będącej miejscem jego zamieszkania. Powiada on, że stara się od dwóch lat o pozwolenie pojechania do Petersburga. Miano go tam wyprawić po nowym roku.

* (Zgromadzenia ziemskie). *Praw. Wiest.* podaje, że w pierwszem trzyleciu powiatowe zgromadzenia ziemskie 29-ciu gubernij składały się z 11,915 członków głosujących, w liczbie których było szlachty 4.962, duchownych osób 774, kupców 1,242, mieszczan 54, włościan 4,581, osób nie należących do powyższych stanów 302. W gubernjach skład ten dzielił się rozmaicie; największa ilość szlachty między członkami powiatowemi była w gubernjach: chersońskiej (54%), ekaterynosławskiej (52%), petersburgskiej i tulskiej (50%); najmniejsza w ołonieckiej (12%) i samarskiej (26%); największa ilość włościan w gubernjach: ołonieckiej i samarskiej (54%), najmniejsza w chersońskiej (29%) i petersburgskiej (31%). Ilość duchowieństwa wynosiła od 1% do 16% ogółu członków, a stanu kupieckiego od 5% do 18%. Zupełnie inny stosunek był między członkami zgromadzeń ziemskich gubernjalnych; tych było w ogóle 2.055, mianowicie: szlachty 1,524, duchownych osób 78, kupców 225, mieszczan 11 i włościan 217. Pojedynczo w gubernjach największa ilość szlachty pomiędzy członkami gubernjalnymi wynosiła 88% (w gubernji ekaterynosławskiej), a najmniejsza 26% (w gubernji ołonieckiej). Ilość duchowieństwa pomiędzy członkami gubernjalnymi nigdzie nie przewyższała 12%, stanu kupieckiego 20%, włościańskiego 27%. W urzędach ziemskich gubernjalnych i powiatowych 30-tu gubernij było 1,617 członków, włącznie z prezydującemi. Z tej liczby do stanu szlacheckiego należało 1,062, do kupieckiego 239, do mieszczańskiego 12, do włościańskiego (włącznie z kozakami i małorosyjskiemi) 304. W dwóch tylko gubernjach (ołonieckiej i wiatskiej) większość członków urzędów nie należała do stanu szlacheckiego. Na utrzymanie urzędów ziemskich 30-tu gubernij wydawano rocznie 2,397,994 rs. Nadto na pierwsze potrzeby urzędów wyasygnowano jednorazowie rs. 86,461.

* (Wykonanie przysięgi na urząd lekarzy). Gazeta *Nowoje Wremia* pisze: 31 grudnia w nowo urządzonej synagodze żydowskiej dr. Neiman odebrał przysięgę od 6 żydów, którzy ukończyli kurs nauk w akademji medyczno-chirurgicznej i uzyskali stopień lekarzy. Wszyscy oni przyjęci zostali do służby rządowej w wydziale wojskowym. Na tym obrzędzie znajdowali się dyrektor akademji medyczno-chirurgicznej, kilku wyższych urzędników ministerstwa wojny i lekarzy prywatnych, oraz innych osób wyznania mojżeszowego, zostających w służbie w różnych wydziałach. Po wykonaniu przysięgi orkiestra odegrała hymn narodowy. W ostatnim czasie pomiędzy żydami widocznie obudziło się uznanie należenia do wspólnej wielkiej ojczyzny Rosji.

* (Dom przytułku). Taż gazeta donosi, że 6 maja 1868 r., w dniu urodzin syna Cesarzewicza, Wielkiego Księcia Mikołaja Aleksandrowicza, bractwo św. Cyryllego i Metodjusza uchwaliło pobudować w m. Ostrogu dom przytułku dla biednych pielgrzymów, udających się ze starożytnej świątyni kijowskiej do klasztoru poczajowskiego. Obecnie zamiar ten przyszedł do skutku: zakupiono za 900 rs. mały niedokończony dom pewnego żyda, i przerobiono go stosownie do przeznaczenia za 811 rs. W r. 1867 w ciągu lata przychodziło do tego bractwa 30 osób; a teraz, począwszy od Wielkiejnocy, codzień przybywa po 3 do 10 osób, tak że w ciągu lata było przeszło 300 osób.

* (Wypadek na drodze żelaznej). *Birż. Wied.* donoszą, że 7 (19) stycznia, o godzinie 8-ej wieczorem, na drodze żelaznej Mikołajewskiej, pociąg towarowy uderzył o pociąg osobowy, który stał na stacji wałdajskiej. Pięć wagonów pociągu osobowego i 7 towarowego, oraz lokomotywa tego ostatniego, zostały zdruzgotane. Nie wiadomo, czy kto z pasażerów doznał szwanku. Powiadają, że nadkonduktor i maszynista odnieśli rany.

---

* (Przyjęcie). Florencki dziennik *Italia*, zamieszcza opis świetnego przyjęcia w dzień Nowego Roku według ruskiego stylu, w willi De Quarta, gdzie obecnie mieszka Jej Cesarska Wysokość Wielka Księżna Marja Mikołajówna. „Wielka Księżna", — pisze ten dziennik,—„przyjmowała swych gości w zachwycającej sali dolnego piętra, urządzonej według Jej wskazówek, a przekształconej z sieni na prześliczny pokój, obity czerwoną materją, umeblowany prześlicznemi starożytnemi meblami, przyozdobiony obrazami najznakomitszych mistrzów, roślinami zwrotnikowemi i palmami, ocieniającemi ogromne lustra. Towarzystwo, wymieniwszy pomiędzy sobą powitania i powinszowania, przeszło do drugiej sali, gdzie było zastawione śniadanie. Goście postępowali w następującym porządku: Wielka Księżna Marja Mikołajówna pod rękę z rzeczywistym tajnym radcą Kisielewem, ruskim posłem przy dworze włoskim; Książę Eugenjusz Maksymiljanowicz Leuchtenbergski i pani Kisielewowa żona posła, książę Trubeckoj i Darja Konstantynowna Opoczyninówna, narzeczona Księcia Eugenjusza Maksymiljanowicza Leuchtenbergskiego, fligel-adjutant Tuczkow i Katarzyna Konstantynówna Opoczyninówna, jego narzeczona i t. d. Stół był nakryty w wielkiej sali dolnego piętra, obitej gobelinami, które król Wiktor Emanuel podarował Wielkiej Księżnie w zeszłym roku. Sala była przystrojona rzadkiemi kwiatami; pośród nich odznaczał się prześliczny bukiet z orchideów, przysłany z willi San-Donato, w imieniu nieobecnego jej właściciela p. Demidowa. Przy deserze, książę Eugenjusz Maksymiljanowicz, wniósł toast za zdrowie Najjaśniejszego Cesarza Wszech Rosij, a p. Kisielew za zdrowie Wielkiej Księżny i zaręczonych. Toasta te wzniesione były w języku ruskim. Po śniadaniu towarzystwo powróciło do pierwszej sali na kawę. Goście rozjechali się dopiero koło godziny czwartej po południu".

* (Spotkanie się pociągów). Tenże dziennik donosi, że w nocy na 10 stycznia, pomiędzy Florencją a Bononją, spotkały się dwa pociągi kolei żelaznej, w jednym z których jechał książę Eugeniusz Maksymiljanowicz Leuchtenbergski z swą narzeczoną D. K. Opoczyninówną, fligiel-adjutantem Tuczkowem (narzeczonym siostry D. K. Opoczyninównej), matką p. Tuczkowa (wdowa po byłym moskiewskim jenerał-gubernatorze) i pułkownikiem Zarubajewem, zostającym przy księciu Leuchtenbergskim. Spotkanie nastąpiło o godzinie 3-ej w nocy, niedaleko od stacji Borgo-Panigale (pierwszej stacji od Bononji), lecz na szczęście tak książę Leuchtenbergski, jak i wszystkie wyż wspomnione osoby nie doznały nic prócz strachu, z wyjątkiem D. K. Opoczyninównej, która nieznacznie skaleczoną została w głowę; znajdująca się w sąsiednim wagonie służba, doznała ważniejszych, chociaż nie niebezpiecznych uszkodzeń. Pociąg musiał czekać przeszło godzinę na stacji Borgo-Panigale.

* (Turkofile). *N. Pozor* pisze: Tureckie dzienniki,— a jest ich dość w Wiedniu i Peszcie— nadzwyczajnie gniewają się na konferencję paryzką, która zadowolniłaby je tylko przez uchwalenie, żeby madiarscy honwedzi i wiedeńscy ochotnicy, do liczby których należą wszyscy dziennikarze, napadli na Rumunję i Grecję, i zmazaliby na kuli ziemskiej grecko-słowiańskie plemię. Dopóki to się nie ziści, dopóty nie ma dla nich spokojności, ani spoczynku. Dla nich byłoby jeszcze lepiej, gdyby floty mocarstw zachodnich zajęły porty greckie, a wszystko zresztą byłoby poruczone peszteńskim i wiedeńskim dziennikarzom.

* *(Nauczyciel i Jaskółka). Warsz. Dniew.* pisze: „Otrzymaliśmy pierwsze numera świeżo powstałych we Lwowie czasopism: *Nauczyciel* (Учитель) i *Jaskółka* (Ласточка). Obydwa będą wychodziły raz

na tydzień i poświęcone będą ogólnemu celowi pedagogicznemu, chociaż będą do niego dążyły osobnemi drogami. *Nauczyciel* ma na widoku nauczycieli młodzieży i w pierwszym numerze zamieścił dwa artykuły poważne: „Jaki powinien być nauczyciel elementarny w naszym (galicyjskim) kraju" i „Nieco o zadaniach dla uczniów wiejskich." Artykuł pierwszy jeszcze nie jest skończony. W nim pomiędzy innemi jest powiedziane, że galicyjsko-ruski nauczyciel, obowiązany jest pojmować swą misję w rozleglejszem znaczeniu. Uważając się za obywatela kraju, powinien stanowić nierozdzielną cząstkę swego narodu i przedewszystkiem kochać z całego serca dzieci i patrzyć na nie jako na swych młodszych braci i przyszłych współobywateli wspólnej ojczyzny. W drugim artykule objęte są praktyczne prawidła co do tego, jak stosować zadania dla ćwiczenia uczniów do ich umysłowego widnokręgu. Zadaniem *Jaskółki* jest zasiewanie pomiędzy pokoleniem rosnącem nasion prawdy i nauki, i tym sposobem, za pomocą dzieci, działanie dobroczynne i na dorosły lud, powiększej części nie piśmienny. W epigrafie postawione jest ludowe przysłowie: „ucz się serdeńko, będziesz kiedyś człowiekiem." W numerze pierwszym są zamieszczone: „Jaskółka," bardzo dobry wiersz p. Naumowicza i artykuły: „Do miłych ruskich dziatek," — ojcowska i pedagogiczna odezwa do małych czytelników. „Trzy Króle czyli Jordan," „Nasz ruski książę Daniel," bajka „Dobry rusin i dżuma," nakoniec przysłowia i kalendarz dla dzieci. Niezawodnie pierwsze numera jeszcze nie stanowią rękojmji co do również bogatej treści następnych numerów, niemniej należy obydwom czasopismom poczytać za wielką zasługę to, że za podstawę ich przyjęto żywotny i dobroczynny kierunek. *Nauczyciel* i *Jaskółka* używają czcionki ruskie świeckie (grażdankę) i trzymają się ogólno-literackiego języka, w którym wydawane jest i lwowskie *Słowo*."

Wypadki w Hiszpanji.

* Dzienniki i korespondencje z Madrytu podają nareszcie klucz do zaprzeczenia, z jakiem *Imparcial*, jak to donosił kilka dni temu telegram, wystąpił przeciw pogłoskom o zamiarze jakoby dokonania zamachu stanu. Pierwszy powód do tych pogłosek dała gazeta madrycka *Reforma*, która donosiła na początku zeszłego tygodnia o pełnym tajemniczości okólniku, którym minister Zorilla wezwał wszystkich urzędników publicznych, ażeby zgłosili się 24-go stycznia do naczelników cywilnych swego respective miejsca pobytu, dla wysłuchania tam ważnych poleceń rządu centralnego. Niektóre pisma wątpiły o prawdzie tej wiadomości, lecz *Reforma* obstawała przy takowej, tak, iż w końcu pogłoska, że okólnik ten pozostaje w związku z projektowanym zamachem stanu, upowszechniła się tak dalece, że rząd nie mógł już dłużej zwlekać z formalnem zaprzeczeniem jej. Podług korespondencji madryckiej do *Constitutionnela*, okólnik pomieniony dotyczył jedynie rozporządzeń administracyjnych nie wielkiej wagi, które nie pozostają bynajmniej w styczności z polityką.—W przedmiocie dokonanych wyborów, ostatnie wiadomości z Hiszpanji nie podają nic nowego. Zasługuje atoli na uwagę program, do przyjęcia i bronienia którego republikanie zobowiązali swoich kandydatów, zanim przystąpili do stanowczego głosowania za nimi. Kandydaci pomienieni musieli odpowiadać poprzednio twierdząco na następujące pytania: „Czy przyrzekacie wyraźnie i na wasze słowo honoru, że w razie wybrania was do kortezów ustawodawczych, głosować będziecie w nich za rzeczypospolitą federacyjną demokratyczną? Że dołożycie wszelkich możebnych usiłowań dla przeszkodzenia przywróceniu monarchji w Hiszpanji? Że głosować będziecie na korzyść nadania i rozwoju wszystkich praw osobistych i wszystkich swobód demokratycznych, przyczem pod wyrazem wolności wyznań pojmować należy urzeczywistnienie zdania: „wolne kościoły w wolnem państwie?" Że głosować będziecie za natychmiastowem zniesieniem losowania do wojska i poboru do marynarki? Że przez cały czas trwania mandatu powierzonego wam przez stronnictwo, nie przyjmiecie żadnej godności i żadnego urzędu płatnego przez rząd? Że na pierwsze wezwanie ze strony stronnictwa, stawicie się przed niem dla zdania sprawy z tego, jak wypełniliście dane przez was przyrzeczenia?" — Jednocześnie donoszą o wzorowej karności, którą republikanie potrafili utrzymać podczas wyborów pomiędzy członkami swego stronnictwa; z drugiej atoli strony, nawet korespondencje nacechowane barwą republikańską, powiadają, że nie znająca granic ambicja tego stronnictwa, postawi w końcu urzeczywistnieniu jego projektów przeszkody nieprzezwyciężone.—W zastanawianiu się nad kwestją obsadzenia tronu, zaszła w prasie madryckiej cisza. Podług *Amigo del Pueblo*, marszałek Prim ma udać się wkrótce do Paryża z ważną misją, dotyczącą tej kwestji, *Correspondencia* zaś utrzymuje, że p. Olozaga, zwątpiwszy o kandydaturze księcia Aosta, dokłada obecnie wszelkich starań, ażeby zyskać stronników tego pretendenta do tronu na korzyść kandydatury króla Ferdynanda portugalskiego.— Do *Constitutionnela* piszą z Madrytu, że zaczynają tam zaprzątać się kwestją, jakiej osobistości najstosowniej byłoby powierzyć prezydencję w kortezach ustawodawczych. Jako kandydatów do tej godności wymieniają pp. Esparterę, Olozagę i Rivero; lecz do czasu zgromadzenia się kortezów pozostaje tak dużo czasu, że mogą zjawić się inni jeszcze kandydaci do tej godności. (*Nordd. A. Z.*).

Prusy i Niemcy.

* (Z a b a w n y p r o c e s). W Berlinie odbywał się dość zabawny proces. Dr. Löwenstein pociągnięty został do odpowiedzialności za obrócenie w śmieszność „środków rządowych" i za obrazę ministra skarbu, przedstawiwszy go w karykaturze w łachmanach, stojącego przed bramą izby deputowanych z kapeluszem w ręku i żebrzącego o podpisy na pokrycie deficytu. Sędziowie berlińscy uwolnili jednozgodnie żartobliwego doktora, opierając się na tej zasadzie, że nie istnieje żadne prawo zabraniające ministrowi noszenia dziur w swoim ubiorze, i że zresztą deficyt nie może być uważany za środek rządowy. Publiczność nie czekała na wyrok sądowy, który zresztą zaświadcza zdrowy rozsądek. *La Fr.*).

Francja.

* (S p r a w a g r e c k a). *La Fr.* z dnia 25 stycznia pisze: Niektóre dzienniki paryzkie i zagraniczne nie przestają ogłaszać albo wspominać o depeszach telegraficznych, według których rząd heleński ma już być zdecydowany do dania odmownej odpowiedzi na komunikację konferencji paryzkiej. Możemy zapewnić, że żadna poważniejsza i godna uwagi wiadomość nie potwierdziła dotychczas tego zdania. Nie można zresztą pojąć, jakimby sposobem gabinet ateński przed odczytaniem treści odezwy wystosowanej doń w imieniu wielkich mocarstw, mógł powziąć podobne postanowienie. Jest to jeszcze jedna z tych nowin sensacyjnych nie opartych na niczem, a wymarzonych dla wywarcia wrażenia na opinję publiczną.

* (Z a p r z e c z e n i e). Wiadomość ogłoszona przez niektóre dzienniki o mniemanym liście z powinszowaniem, przesłanym niby przez p. Bismarcka do p. de Lavalette, w którym kanclerz związku północno-niemieckiego miał znowu podnieść kwestję Szlezwigu północnego, nie jest opartą na żadnej zasadzie. (*La Fr.*).

* (C i a ł o p r a w o d a w c z e). W Paryżu oczekują z niecierpliwością rozpraw w ciele prawodawczem nad polityką kolonialną i w przedmiocie pożyczki miasta Paryża. Szczególny interes budzi kwestja, kto reprezentować będzie rząd przy rozprawach nad pomienioną pożyczką, albowiem podług brzmienia konstytucji, komisarzami rządowymi mogą być tylko radcy stanu lub ministrowie, podczas gdy pan Haussman, prefekt departamentu Sekwany, dla którego zadanie to jest najstosowniejszem, nie należy do kategorji wyż wspomnionych urzędników. (*Nordd. A. Z.*)

* (P r z y j ę c i e a m b a s a d y c h i ń s k i e j). *Paryż, 25 stycznia*. Czytamy w *Journal officiel*: Cesarz przyjmował dziś w pałacu tuileryjskim na prywatnem posłuchaniu p. Ansona Burlingame, urzędnika pierwszego stopnia w Chinach, Tsze-Kang i Suen-Kia-Ku, urzędników honorowych drugiego stopnia, posłów nadzwyczajnych i ministrów pełnomocnych cesarza chińskiego. Ministrom tym towarzyszyli p. Brown, sekretarz angielski i p. M. E. de Champs, sekretarz francuzki. Po tej audjencji pan Anson Burlingame, Tsze-Kang i Suen Kia-Ku wraz z towarzyszącemi im osobami mieli zaszczyt być przyjętymi przez cesarzowę. Posłowie cesarza chińskiego przywiezieni zostali do pałacu powozami dworskiemi przez mistrza ceremonij, wprowadzającego ambasadorów, w towarzystwie hr. Kleczkowskiego, pierwszego tłomacza cesarza do języków chińskich, i odwiezieni potem do swojego mieszkania z tym samym ceremonjałem. (*La Fr.*).

Grecja.

* (U s p o s o b i e n i e w o j e n n e). *La Patr.* z dnia 25-go stycznia pisze: Niektóre dzienniki donoszą już o odmowie Grecji co do zgodzenia się na postanowienia konferencji. Wiadomość ta jest przedwczesną, i sądzimy, że niepodobną jest rzeczą coś naprzód w tym względzie zawyrokować. Wiadomości nasze z Aten dochodzą do 20-go stycznia i przedstawiają w następującem świetle stan rzeczy w Grecji. Rząd króla Jerzego wiedział pod tą datą, jakie jest życzenie mocarstw i co postanowiła konferencja, ale był on w jak największym kłopocie. Przedstawiciele handlu morskiego, zachwianego przez zamknięcie portów cesarstwa otomańskiego, domagają się koniecznie pokoju, ale stronnictwo ruchu chce wojny, a ponieważ składa się ono z ludzi przemawiających na ulicy, a który dotychczas ciągle obierali i zrzucali dynastje, król i ministrowie oszczędzają ich tem bardziej, że większość armji jest za nimi. Stronnictwu temu udało się podburzyć masy, które nigdy nie rozważają. Odbywają one po ulicach procesje z chorągwiami, na których wypisany jest wyraz: *Wojna*, a w nocy z d. 18-go na 19-ty poprzylepiano na rogach ulic aż do pałacu króla, plakaty z wyrazami: *Wojna albo złożenie z tronu*. Ministrowie, jako dyplomaci, pojmują, że powinni uledz życzeniom mocarstw, ale znajdują się oni w tak wielkich trudnościach, że nie wiedzą co należy przedsięwziąć. Poszukują oni obecnie takiego rozwiązania kwestji, któreby zadowolniło każdego. Nie wiedzą oni jeszcze, czy znajdą ten sposób. Mówią w ogólności, że rząd gotowy jest do przyjęcia decyzji konferencji, ale że akt ten posłuszeństwa Europie jest środkiem roztropności, której nie zrozumieją masy ludu, a takowe wywołają powstanie; dla tego rząd króla dla uniknienia katastrofy wewnętrznej, będzie zmuszony trzymać się ich strony, pozostawiając im odpowiedzialność za następstwa wojny. Król przedsięwziął już wszystkie środki na przypadek wojny; zawiadomił swój dwór wojskowy, który robi już przygotowania; zamianował dowódców wojsk i na radzie wojennej, odbytej w pałacu królewskim, ustanowiony został plan kampanji. Król stanie na czele armji, i jeżeli polegnie w razie klęsk doznanych przez naród heleński, jemu tylko przypisze się ta zguba. Pomimo powyższych faktów, ci którzy znają charakter greków, nie powątpiewają o pokoju, tem bardziej jeżeli wszystkie mocarstwa wywierają jednomyślnie bardzo energiczny nacisk na rząd, nacisk który wpłynie więcej, niż się tego w ogóle spodziewają, na masy liczące pomimo tego wszystkiego, na pomoc zagraniczną. Jeżeli przekonają się o tem, że pomoc ta zostanie stanowczo im odmówioną, zapał ich wojenny zmniejszy się o wiele.

* (M e m o r a n d u m). Wiadomo, że rząd grecki chciał złożyć na konferencji memorandum dla odparcia reklamacji tureckich, który to zamiar atoli nie przyszedł do skutku z tego powodu, że konferencja nie przypuściła reprezentanta greckiego na żądanych przez niego warunkach. *Ind. belge* podaje obecnie w korespondencji z Paryża rozbiór tego dokumentu, który ma i teraz interes względny. Memorandum greckie usiłuje zbić jedno za drugiem żażalenia objęte w ultimatum tureckiem i dowieść, że raczej rząd grecki powinien użalać się na naruszenie przez Turcję prawa międzynarodowego. Wspomniane są pod tym względem mianowicie zachowanie się kontr-admirała tureckiego względem statku *Enosis* i sposób postępowania władz tureckich z poddanymi greckimi. Rząd grecki przyrzeka atoli,—w przypuszczeniu, że Turcja da mu pod tym względem zadosyćuczynienie i zobowiąże się traktować odtąd poddanych greckich narówni z poddanymi innych krajów, — zgodzić się chętnie na życzenia wyrażone w ultimatum tureckiem, o ile da się to pogodzić z prawem międzynarodowem i z prawami krajowemi. Mianowicie wystąpi on stanowczo, tak samo jak to czynił dotąd, przeciw wszelkiemu usiłowaniu przeszkadzania emigrantom kandjockim wsiadania na statki dla powrotu do kraju rodzinnego. Zabroni on wszystkim oficerom, żołnierzom i urzędnikom cywilnym chwytać za broń w sprawie powstania kandjockiego. Żadnemu ze statków należących do rządu greckiego nie będzie dozwolonem dowozić powstańcom amunicję lub żywność. Rząd grecki oświadcza się także z gotowością wyprowadzenia śledztwa co do postępowania kapitana statku *Enosis*, na zasadzie skargi zaniesionej w formie legalnej przez kontr-admirała tureckiego. Taka jest mniej więcej treść żądań greckich, postawionych przy pierwszym wybuchu zajścia. Spodziewać się atoli należy, że obecnie, kiedy Turcja okazuje się skłonną do ustępstw, żądania te zostaną zmodyfikowane. Zwłaszcza życzyć należy, ażeby rząd grecki przyznał, że przedsięwzięcia ze strony osób prywatnych, mające na celu popieranie powstania na terytorium tureckiem, o ile takowe przybierają charakter jawności, są także w zasadzie niedopuszczalne. (*Nordd. A. Z.*)

Korespondencja Handlowa Dzien. Warsz.

Gdańsk, 23 stycznia.

W tym tygodniu mieliśmy 7 — 12° R. mrozu i cokolwiek śniegu.

W Anglji dowozy krajowe znacznie się zwiększyły a z zagranicy około 200 okrętów ładowanych zbożem prawie jednocześnie do portu przybyło. Wszystkie targi przeto były nieco przepełnione, wysławiony na sprzedaż

towar przewyższał potrzeby konsumcji, pokup osłabł a w skutek tego najlepsza pszenica krajowa 2 — 3 szlg. na kwarterze w cenie się cofnęła, a podrzędna nawet przy takiem ustępstwie trudny miała odbyt. Towar zagraniczny zaraz z początku tygodnia o 1 szlg. był tańszy, a lubo w następstwie ładunki okrętowe nieco więcej były żądane, to podwyższenia ceny jednakże nienotowano. Jęczmień o 1 — 2 szlg. tańszy. Groch prawie bez zmiany.

We Francji pokup pszenicy mniej ożywiony, a ceny na wielu placach o 45 — 60 cent. na hekt. się cofnęły. Żyto powszechnie o 35 — 50 cent 112 kilogr. drożej płacono.

Na naszym placu pomimo arcy niepomyślnych depesz zagranicznych pokup był dobry, bo kilka parowców w porcie na ładunek czeka. Płacono zatem za wszystkie gatunki pszenicy nietylko ceny zeszłego tygodnia lecz za towar wyborowy wysoko pstry i zupełnie biały nawet 5 — $7\frac{1}{2}$ gld. drożej. Od piątku pszenica średnich gatunków była wprawdzie zaniedbana i nieco tańsza, lecz towar wyborowy biały nie uległ zniżeniu. Żyto bez zmiany. Jęczmień lekki dobry miał odbyt, ciężki o 5 gld. tańszy. Groch mniej żądany, cofnął się o 5 do 6 gld. w cenie. Koniczyna czerwona słaby ma odbyt po cenach nieco niższych jak w zeszłym tygodniu. W przeciągu tygodnia sprzedano pszenicy łasztów 620, żyta 170, jęczmienia 100, owsa 20, grochu 120, wiki 5, koniczyny 100 centnarów. Płacono za korzec polski wagi pszenicy białej funt. 241 — 250 złp. 48 do złp. 49 gr. 23; pszenicy wysoko pstrej szklistej funt. 243 — 254 złp. 47 gr. 20 do złp. 49 gr. 10; pszenicy jasno-pstrej funt. 245 — 252 złp. 45 gr. 22 do złp. 47 gr. 15; pszenicy ordynaryjnej funt. 233—250 złp. 39 gr. 3 do złp. 44 gr. 20; żyta funt. 231 — 245 złp. 31 gr. 3 do złp. 33 gr. 6; jęczmienia złp. 29 gr. 22 do złp. 32 gr. 10; owsa złp. 18 gr. 20 do złp. 19 gr. 16; grochu złp. 35 gr. 20 do złp 36 gr. 18; koniczyna czerwona od $13\frac{1}{6}$ — $14\frac{1}{8}$ talarów za centnar celny.

Kursa zamian: Amsterdam 142. Hamburg $150\frac{7}{8}$. Londyn 6.23. Warszawa $83\frac{1}{8}$.

Aleksander Makowski i Spółka.

PRZEWODNIK WARSZAWSKI

* (Tydzień targowy). Srednie ceny głównych artykułów żywności na targach warszawskich w tygodniu upłynionym były następujące: *chleb* i *bułki*, tudzież *mięso* pozostały w dawniejszej cenie; *co do nabiału*: masła świeżego funt kopiejek 35, solonego kop. 30, śmietany kwarta k. 30, mleka zbieranego k. 3, ser krowi większy k. $22\frac{1}{2}$, mniejszy k. 15, ser owczy k. 27, jaj kopa k. 90; *co do drobiu*: kura stara k. 40, kurcze k. 30, kaczka k. 50, gęś rs. 1 k. 20, indyk rs. 2, indyczka rs. 1 k. 50, pularda k. 60, kapłon k. 90, prosie rs. 1; *co do zwierzyny*: sarna rs. 9, zając rs. 1 k. 5, kuropatw para rs. 1, jarząbków para k. 90, kwiczołów para k. 15, kaczka dzika k. 60; *co do ogrodowizny*: sałaty andywji główka kop. 4, roszponki blacik kop. 15, cykorji blacik kop. 15, kapusty włoskiej główka k. 4, zwyczajnej kop. $3\frac{1}{2}$, niebieskiej kop. $5\frac{1}{2}$, selerów mendel kop. 25, porów mendel kop. 7, pietruszki wiązka k. $7\frac{1}{2}$, chrzanu wiązka kop. 6, buraków ćwierć k. $37\frac{1}{2}$, marchwi ćwierć kop. 35, kartofli ćwierć kop. 30, kartofli garniec kop. 4, cebuli garniec kop. 17, cebuli funt k. 4; ceny mąki i legumin takie same jak dawniej; *co do ryb żywych*: szczupaka funt kop. 30, lina k. 22, karpia kop. 20; *co do śniętych*: szczupaka funt kop. 9, lina i sandacza kop. 12, karasia kop. 11, karpia k. 12, leszcza i okonia kop. 10, drobnych rybek funt kop. 7. ф.

Rozkład jazdy na drodze żelaznej Warszawsko-Terespolskiej.

od dnia 6 (18) września 1867 roku.

Pociąg osobowo-towarowy odchodzi codziennie ze stacji Praga o godzinie 10 przed południem; Miłosna o g. 10 m. 31; Dębe Wielkie (przystanek) o g. 10 m. 45; Mińsk o g. 11 m. 10 przed południem; Mrozy o g. 11 m. 44; Kotuń o g. 12 m. 17; Siedlce o g. 12 m. 51; Łuków o g. 1 m. 50; Międzyrzec o g. 2 m. 45; Biały o g. 3 m. 30; Chotyłowa o g. 4; — przychodzi do Terespola o g. 4 m. 32.

Z Terespola wychodzi o godzinie 11 m. 5 rano; z Chotyłowa o g. 11 m. 41; z Biały o g. 12 m. 12; z Międzyrzeca o g. 1 m. 1; z Łukowa o g. 2; m. 0; z Siedlec o g. 2 m. 55; z Kotunia o g. 3 m. 22; z Mrozów o g. 4 m. 0; z Mińska o g. 4 m. 34; z Dębe-Wielkie (przystanek) o g. 4 m. 52; z Miłosny o g. 5 m. 7; — do Pragi przychodzi o g. 5 m. 36.

Kolej Fabryczno-Łodzka.

Pociąg Nr. 1, wychodzi z Łodzi o godz. 12 min. 23 przybywa do Koluszek o godz. 1 m. 10 i tam spotyka się z pociągiem osobowym drogi żelaznej warszawsko-wiedeńskiej. Podróżni pociągiem tym udający się, przybywają do Sosnowic o god. 9 wieczór, a do Wrocławia o g. 12 m. 12 rano.

Pociąg Nr. 2, wychodzi z Koluszek o godz. 2 min. 35, przybywa do Łodzi o godz. 3 m. 32. Pociąg ten łączy się w Koluszkach z pociągiem osobowym drogi żelaznej Warszawsko-Wiedeńskiej, wychodzącym z Sosnowic o g. 7 m. 30 rano. Podróżni pociągiem Nr. 1 przybywający do Koluszek o g. 1 m. 20 łączą się z tymże pociągiem drogi żelaznej Warszawsko-Wiedeńskiej, przybywają do Warszawy o g. 5 m. 38 po południu, a do Aleksandrowa o g. 7 m. 20 wieczorem.

Warszawa, dnia 16 (28) Stycznia.

Kalendarz.

W piątek, 17 (29) stycznia, — św. Franciszka Salezego bisk. — Słońce wsch. o godz. 7 min. 45; zach. o godz. 4 min. 43.

W sobotę, 18 (30) stycznia, — św. Martyny pan. — Słońce wsch. o godz. 7 min. 44; zach. o godz. 4 min. 45.

Stan pogody.

Dziś z rana — 3 0, R.

Wczoraj.	o godz. 6 z rana.	o godz. 4 popoł
Barometr w milimetrach	744.1	743.9
Termometr Reaum	— 3'0	— 1'8
Stan nieba	pochmurny	pochmurny

Największe zimno — 3 2, R. Najmniejsze zimno — 1'3 R.

Wysokość wody na Wiśle stóp 3 cali 11.

Widowiska

TEATR WIELKI. — *Dziś*, we czwartek, opera w 4 aktach (4-ty akt w 2-ch odsłonach), **Il Trovatore (Trubadur)**, przez artystów włoskich; abonament N. 5 lit. B. Osoby: Hrabia di Luna — p. *Padilla*; Leonora, dama dworu — panna *Ferucci*; Azucena, cyganka — panna *Sanz*; Manrico, Trubadur — p. *Carrion*; Fernando, przyjaciel hrabiego di Luna — p. *Bossi*; Inez, powierniaa Leonory — panna *Rybicka*; Ruiz, poufały Trubadura — p. *Suszyński*. — *Jutro*, w piątek, trajedja **Zbójcy**.

TEATR ROZMAITOŚCI. — *Wczoraj*, we środę, dawano komedje **Konkurent i mąż**; **Kartka wycięta**; krotochwilę **Ulicznik warszawski**, było osób 649.

W SALONACH RESURSY OBYWATELSKIEJ. — *Dziś*, we czwartek, na dochód zakładów pod opieką warszawskiego towarzystwa dobroczynności, daną będzie **Maskarada**. — Każda osoba może być w masce lub bez maski. — Sale otwarte będą o godzinie 10-ej. — W wielkiej sali umieszczona będzie orkiestra pod dyrekcją L. Lewandowskiego. — Cena biletu wejścia rsr. 1.

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH (w hotelu europejskim). — *Codziennie*, od godziny 10 z rana do wieczora. — Cena wejścia kop. 15; w niedzielę zaś i święta kop. 5.

WYSTAWA OBRAZÓW I STAROŻYTNOŚCI p. Sulatyckiego (na Podwalu w domu Dyzmańskich). — *Codziennie*, od godziny 10 rano do 4 po południu. — Cena wejścia kop. 10.

ORFEUM (przy ulicy Miodowej w domu Lessera). — *Dziś i codziennie*, **sztuki magiczne i obrazy optyczno-fizyczne** p. *Lessera*. — Co trzeci dzień nowy program. — Początek o godzinie $7\frac{1}{2}$ wieczorem.

* Przyjechali do Warszawy: fligel-adjutant pułkownik książę *Imeretyński*, i rzeczywisty radca stanu *Prewłocki*, z Petersburga.

* W dniu wczorajszym przyjechało koleją żel. warsz.-wied. i warsz.-bydg. osób 470, wyjechało osób 411; — koleją żel. warsz.-petersb. przyjechało osób 191, wyjechało osób 212, — koleją żel. warsz.-teresp. przyjechało osób 134, wyjechało osób 137; — statkami parowemi przyjechało osób —, wyjechało osób —; — oprócz tego w ogóle przyjechało osób 417, w tej liczbie z zagranicy 20; wyjechało osób 506, w tej liczbie za granicę 18.

Dnia 15 (27) b. m. i roku, chorych w 8-iu cywilnych szpitalach: przybyło 101, wyzdrowiało 65, umarło 10, pozostało 2172 (mężczyzn 1072, kobiet 1100), z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 219, kobiet 216.

* W dniu 15 (27) bież. mies. i roku, **urodziło się**: *chrześcjan*: płci męzkiej 9, płci żeńskiej 4; *starozakonnych*: płci męzkiej 4, płci żeńskiej 5; razem 22; — **zawarło śluby małżeńskie**: par: *chrześcjan*: 10; *starozakonnych*: —; — **umarło**: *chrześcjan*: płci męzkiej 7, płci żeńskiej 8; *starozakonnych*: płci męzkiej 3, płci żeńskiej 3; razem 21.

Ceny targowe.

dnia 15 (27) Stycznia 1869 roku.

RODZAJ PRODUKTÓW	Czetwert rsr.	Czetwert kop.	Korzec od rs.	Korzec od kop.	Korzec do rs.	Korzec do kop.
Pszenica	11	—	5	80	6	$87\frac{1}{2}$
Żyto	8	40	5	—	5	25
Jęczmień	7	44	4	—	4	65
Owies	5	4	2	85	3	15
Groch polny	8	64	4	80	5	40
Kartofle	1	80	1	-	1	$12\frac{1}{2}$

Pud siana od kop. $27\frac{1}{2}$ — $33\frac{1}{2}$. Pud słomy od kop. 18 - 20.

Dowozy: Pszenicy 400; Żyta 427; Jęczmienia 229; Owsa 256 czetwerti.

Wiadro okowity od rs. 2 kop. 70 do rs. 2 kop 78

Garniec „ od rs. — kop. 88 do rs. — kop. 90.

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ.

dnia 16 (28) Stycznia 1869 r.

MONETY.	Żądano Rs.	Żądano K.	Płacono Rs.	Płacono K.
Pół-Imperjały Rosyjskie	—	—	—	—
Dukaty Holenderskie nowe ważne	—	—	—	—
Frydrychsdory Pruskie	—	—	—	—
Pruski Kurant za 100 tal	—	—	—	—
PAPIERY. (bez wartości kuponu)				
Obligi Skarbu za rs. 100	—	—	—	—
Bilety Skarbu Król. Pol. za rs. 100	—	—	—	—
Obligacje Cząstk. z r. 1835 po złp. 500 za sztukę	—	—	—	—
Certyfikaty Banku na Oblig. Cząst. lit. A po złp. 300 za sztukę	—	-	—	—
Lit. B po złp. 200 za sztukę z kupnem	—		—	—
„ „ „ bez kuponu	—			
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 1ej za rs. 100	85	10	84	60
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 2-ej za rs. 100*)	79	35	78	85
Obligi Towarzystwa Kredyt. Ziemskiego	98	50	99	
Listy likwidacyjne za rs. 100*)	68	53	68	11
Dowody Kom. Centr. Likwid. za rs. 100 Rs.	—			
5 pożyczka rossij. Stiglitza z r. 1854 za rs. 100	—	—		—
6 pożyczka rossij. Stiglitza z r. 1855 za rs. 100	—	-		—
Bilety Banku Ces. Ros. z r. 1860, za rs. 100	88	67	88	—
Metaliki Lutowe za rs. 100	—		101	—
„ Sierpniowe za rs. 100	—	—	100	75
Rosyjska pożycz. prem. z 1864 rs. 100	138	—	137	25
„ „ „ 1866 „ 100	138	67	138	25
Akcje Głównego Towarzystwa Rosyjskiego dróg żelaznych rs. 125	—	—	—	—
Obligacje Główn. Tow. Ros. Dróg Żel. po frank. 2000 za. rs. 100	—	—	—	-
Akcje Drogi Żel. War.- Wied. za sztukę	—	-	62	10
Obligacje Drogi Żel. War. W. po frank 500 za szt.	—	-		
Akcje Drogi Żel. Warsz.-Bydgoskiej za rs. 100	67	—	66	—
Akcje Żeglugi Parow. Kraj. rs. 100	—			—
Akcje Drgi Żel. Warsz.-Terespolskiej za rs. 100	—	-	—	
Obligacie Kolei Żel-War. Terespol.	—			—
Akcje Drogi Żel. fab. Łodzkiej rs. 100	—	—	—	-

WEXLE.		Termin	Żądano Rs.	Żądano K.	Płacono Rs.	Płacono K.
Berlin	100 Tal.	2 m.	108	—	107	$77\frac{1}{2}$
„	„ „	k. t.	107	85	107	70
Wrocław	„	2 m.	—	—	—	—
Gdańsk	„ „	2 m.	—	—	—	—
Hamburg	300 B. Mk.	2 m.	163	10	—	—
Londyn	1 Ft. St.	3 m.	7	$36\frac{1}{2}$		—
Paryż	300 Frank.	2 m.	87	90	—	—
Wiedeń	150 Zł. W. A	2 m.	90	75		—
Petersburg	100 Rsr.	1 m.	99	25	99	—
„	„	k. t.	—	—		
Moskwa	„ „	1 m.	99	—	98	75
„	„ „ „	k. t.	—	—	—	

* Wartość kuponu bież. od Listów Zastawnych....... rs. - k. 40.

* „ „ od Listów Likwidacyjnych - rs. — k. $64\frac{1}{2}$

KURSA TELEGRAFICZNE

AJENTURY RUDOLFA OKRĘT

z Berlina, d. 15 (27) Stycznia 1869 roku.

Z BERLINA	żądają	płacą
Bilety Banku Rosyjskiego		$83\frac{3}{8}$
Weksle na Warszawę		88
„ Peterburg 3 tygodn.		$92\frac{1}{8}$
„ „ 3 miesięczny		$92\frac{7}{8}$
„ Londyn 3		
„ Paryż 2		—
„ Hamburg 2 „		—
„ Wiedeń 2 „		$83\frac{1}{8}$
Listy Zastawne 4%		$65\frac{5}{8}$
Listy Likwidacyjne		$56\frac{5}{8}$
Obligacje Skarbowe 4%		$66\frac{1}{2}$
Koleje Rosyjskie		83
Akcje Drogi Żel. Terespolskiej		—
Obligacje Drogi Żelaznej Terespolskiej		$77\frac{1}{2}$
Akcje drogi Warszawsko-Wiedeńskiej		$57\frac{1}{4}$
Akcje Drogi Żel. Warsz.-Bydgoskiej		$61\frac{1}{2}$
Nowa pożyczka premjowa 1-em		$118\frac{3}{8}$
„ „ 2-em		$115\frac{5}{8}$
Żyto na targu „		$53\frac{1}{2}$
dto „ dostawę		$53\frac{3}{4}$
Z WIEDNIA.		
Weksle na Londyn		121 40
„ Hamburg		89 40
„ Paryż		48 30
Pożyczka Narodowa		66 90
5% Metaliki		61 20
Akcje Banku Kredytowego		259 60
Z PARYZA.		
Renta 3%		70 20
Renta Włoska		54 70
Akcje Kredytu Ruchomego		270
Z LONDYNU		
3% Papiery (Consols)		$92\frac{1}{4}$

OBWIESZCZENIA SĄDOWE I ADMINISTRACYJNE.

UWIADOMIENIA.

N. D. 573.

MY ALEXANDER II-gi
CESARZ WSZECH ROSIJ KRÓL POLSKI
& & &
Wiadomo czynimy, iż
Trybunał Handlowy w Warszawie
w Imieniu NASZEM
wydał wyrok następujący:

Obecni:	Działo się na sesji Trybunału Handlowego w Warszawie dnia 9 (21) Stycznia 1869 r.
Mijakowski V. Prezez	
Krausse, Rodkiewiez } Sędzio.	

(podp.) Mijakowski V. Prezes.
(—) W. Andrychiewicz Podp.

W rozpoznaniu podania Dawida Rosenbluma i Lande et Muttermilcha w dniu 31 Grudnia (12 Stycznia) 1868/9 r. zaniesionego, w którem ciż przedstawiają, że Hipolit Szancer piekarnię parową w Warszawie pod Nr. 1701*a*. prowadzący i tamże zamieszkały, zadłużywszy się im do wekslów, mianowicie pierwszemu do wekslu z dnia 4 Listopada 1868 r rsr. 1,2.0, a drugiemu do wekslu z d. 18 Września r z. rsr. 1,000, mimo upływu terminu wypłaty i uskutecznionego na żądanie Rosenbluma protestu, dotąd należności tych nie zaspokoił, a nawet dopuścił przeciwko sobie licznych procesów i sam się z kraju wydalił, tym więc sposobem, że tenże Szancer stał się niewypłacalnym i dla tego domagają się ogłoszenia jego upadłości.

Zważywszy:

Że Hipolit Szancer zaciągniętego długu do powyż wymienionych weksli ogólną sumę rs. 2,200 wynoszącego, mimo upływu terminu wypłaty, mimo protestu nie zaspokoił, a jak świadectwo Pisarza Trybunału Handlowego z dnia 31 Grudnia (12 Stycznia) 1868/9 r. przekonywa, dopuścił przeciwko sobie licznych procesów o różne sumy, gdy przytem jak wiadomość notoryczna niesie, miał się wydalić z kraju, przeto Szancera za niewypłacalnego uznać i dla zabezpieczenia praw wszystkich wierzycieli, upadłość ogłosić i dalsze stosowne rozporządzenia wydać wypada.

Dla tego:

Trybunał Handlowy w Warszawie, Upadłość Hipolita Szancer piekarnię parową w Warszawie pod Nr. 1701*a*. prowadzącego i tamże zamieszkałego ogłasza, czas zaczęcia się takowej z dniem 17 (29) Listopada 1868 r. jako datą upływu wypłaty wekslu na rsr. 1,000 wystawionego określa, opieczętowania wszelkiego majątku do tegoż Szancera należącego, pod powyższym numerem lub gdziebądź indziej znajdować się mogącego rozporządza i do uskutecznienia tego Podsędka Sądu Pokoju Wydziału 3-go deleguje, Kuratorami upadłości Nikodema Rosenbluma Obrońcę Sądowego i Dawida Rosenbluma mianuje, na Sędziego Komisza W-go Krausse Sędziego Trybunału tutejszego przeznacza, osobę upadłego Szancera za ujęciem go przez oddanie do aresztu cywilnego za długi zabezpieczyć nakazuje. Wpis na rs 3 jako w obiekcie niepewnym ustanawia i opłatę takowego na masę wkłada. Mocą wyroku w I ej instancji pod tymczasową egzekucją mimo opozycji i apelacji wydanego, zawieszenie którego na tablicy Trybunału i podanie go do pism Kuratorom poleca.

(podp.) Mijakowski V. Prezes.
(—) Andrychiewicz Podp.

Zalecamy i rozkazujemy Komornikom Sądowym, aby ten wyrok wykonali, Prokuratorom aby tego dopilnowali, Komendantom i Urzędnikom siły zbrojnej, aby dodali pomocy wojskowej, gdy o to wezwani będą.

Za zgodność tego etc.

Warszawa d. 11 (23) Stycznia 1869 r.
Podpisarz Trybunału,
(podp.) W. Andrychiewicz.

OBWIESZCZENIA SPADKOWE.

N. D. 568. *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej Gubernji Warszawskiej w Warszawie.*

Po nastąpionej śmierci:

1. W dniu 21 Września (3 Października) 1868 r. Gabryela Goldstadt, wierzyciela ostrzeżenia dla sumy rs. 321 kop. 30, z procentem i kosztami na nieruchomości Warszawskiej Nr. 533, w dziale IV, pod Nr. 13 intabulowanego.

2. W dniu 13 (25) Października 1867 r. Hermana Epstein wierzyciela sumy rs. 18,000, tytułem kaucji zapisanej na placach w Warszawie pod N-rami 1582E. X, 1582E. XIV, 1582E. XXIII, 1582E. XXVI, 1582E; XXXI, położonych, w dziale IV, z aktu Nr. 42, toczy się postępowanie spadkowe, do ukończenia którego wyznaczony jest termin na dzień 29 Kwietnia (11 Maja) 1869 r. w Kancelarji hypotecznej podpisanego Rejenta.

Stanisław Jasiński.

N. D. 569 *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Warszawie.*

Po zmarłych:

1. Bronisławie Majewskiej, wierzycielce sumy rsr. 93 kop. 75 na dobrach Brzozowica z Okręgu Stanisławowskiego.

2. Stefanie Kowalskim, właścicielu nieruchomości Warszawskich Nr. 879, 890 i 1757*D*.

3. Stanisławie Garbaczewskim, wierzycielu rsr. 1,138 kop 50 na nieruchomości Warszawskiej Nr. 1173*A*, toczy się postępowanie spadkowe, do ukończenia którego, wyznacza się termin co do Bronisławy Majewskiej i Stefana Kowalskiego na dniu 20 Kwietnia (1 Maja) 1869 r., zaś co do Stanisława Garbaczewskiego na dniu 26 Lipca (7 Sierpnia) 1869 r. w Kancelarji podpisanego Rejenta, gdzie wszyscy interesenci zgłosić się winni z prawami swemi pod prekluzją.

Warszawa d. 14 (26) Stycznia 1869 r
Stanisław Tyrchowski.

N. D. 566. *Pisarz Sądu Pokoju w Brześciu.*

Z powodu nastąpionej śmierci Honoraty z Kaczorowskich Bernhardt, właścicielki nieruchomości w mieście Włocławku przy ulicy Brzeskiej pod Nr. 301 dawniej, a teraz 296 położonej, toczy się postępowanie spadkowe, do ukończenia którego, wyznacza termin na dzień 26 Czerwca (8 Lipca) 1869 r. w Kancelarji swojej, gdzie wszyscy interesenci z prawami służącemi zgłosić się winni pod prekluzją.

Brześć d. 9 (21) Grudnia 1868 r.
Kużelewski.

OWBIESZCZENIA HYPOTECZNE.

N. D. 572. *Trybunał Cywilny w Płocku, Wydział Hypoteczny.*

Nieruchomości w mieście gubernjalnem Płocku przy ulicy Rynek Kanoniczny położone, Nr. 66 i 66½ oznaczone, dawniej do kapituły Płockiej należące, w skutek Najwyższego Ukazu z d. 14 (26) Grudnia 1865 r. pod zawiadywanie Skarbu Królestwa przeszłe, przez Karola Heppener na publicznej licytacji w dniu 10 (22) Czerwca 1868 r. odbytej nabyte i w jego posiadaniu będące.

tudzież:

Dobra po duchowne składające się z gruntów i łąk we wsi Obory Okręgu Lipnowskim, gubernji Płockiej położone, po klasztorze Karmelitów w Oborach na rzecz Skarbu Królestwa w skutek Najwyższego Ukazu z dnia 27 Października (8 Listopada) 1864 r. przeszłe, przez Skarb Królestwa Karolowi Brochockiemu przedane a przez tego Janowi Tokarskiemu ustąpione i w jego posiadaniu zostające. Co do stanu hypoteczne go regulowane będą w Kancelarji Ziemiańskiej w Płocku, w terminie d. 18 (30) Kwietnia 1869 r.

Wzywa się przeto wszystkich interesentów prawa do pomienionych nieruchomości mieć mogących, aby się w terminie powyższym przed Pisarzem Kancelarji stawili i prawa swe udowodnili pod prekluzją prawem przepisaną.

Plock, d. 11 (23) Stycznia 1869 r.
Sędzia Prezydujący, Ancypa.

LICYTACJE I SPRZEDAŻE PUBLICZNE.

N. D. 530. *Окружное Интендантское Управленіе.*

Въ Комендантскомъ Управленіи Брестъ-Литовской Крѣпости, будутъ производиться 10 (22) Февраля торги на перемолъ ржи Брестскихъ магазиновъ въ теченіе настоящаго 1869 года.

Окружное Интендантское Управленіе Варшавскаго Военнаго Округа, объявляя объ этомъ, для всеобщаго свѣдѣнія, присовокупляетъ, что торги будутъ производиться рѣшительные безъ переторжки и съ допущеніемъ запечатанныхъ объявленій, которые должны быть поданы или присланы въ торговое присутствіе Комендантскаго Управленія, въ день назначенный для торга не позже 11 ти часовъ утра, съ представленіемъ притомъ залоговъ. Запечатанныя-же объявленія, полученныя послѣ 11-ти часовъ, считаются недѣйствительными.

Условія, на основаніи коихъ долженъ производиться перемолъ ржи съ обозначеніемъ размѣра залоговъ, желающіе могутъ видѣть въ Варшавскомъ Интендантскомъ Управленіи и въ Управленіи Брестъ-Литовскаго Коменданта ежедневно, за исключеніемъ табельныхъ и праздничныхъ дней.

Г. Варшава, 11 Января 1869 года.
Окружной Интендантъ,
Генералъ-Маіоръ, Хоментовскій.
Начальникъ Отдѣленія,
Полковникъ, Вайнтраубе.

N. D. 501. *Dyrektor obu Dzienników Warszawskich i Prassy Perjodycznej.*

Podaje do wiadomości publicznej, iż w dniu 27 Stycznia (8 Lutego) r. b. o godzinie 12 z rana odbędzie się w biurze Dyrekcji przy ulicy Miodowej, licytacja in minus, przez deklaracje opieczętowane na dostawę w r. 1869 papieru pod druk Dziennika Warszawskiego w języku ruskim około mniej więcej 450 ryz, i Dziennika Warszawskiego w języku polskim około 2400 ryz.

Cena licytacyjna z odstawą do składu Dyrekcji naznacza się: za ryzę papieru 480 arkuszy formatu Dziennika Warszawskiego ruskiego rs. 3,—za ryzę papieru 480 arkuszy formatu Dziennika Warszawskiego polskiego rs. 3 kop. 90. a to podług prób znajdujących się do obejrzenia w biurze Dyrekcji.

Deklaracje na oba gatunki papieru razem, składane być mają w biurze Dyrekcji do dnia na licytację oznaczonego do godziny 12 w południe. Po upływie tego terminu żadne daklaracje przyjętemi nie będą, a kto najwięcej w stosunku do całej dostawy ustąpi przy licytacji utrzymuje się.

Warunki licytacyjne znajdują się do przejrzenia w biurze Dyrekcji obu Dzienników przy ulicy Miodowej pod Nr. 487.

Deklaracje powinny być napisane podług wzoru poniżej zamieszczonego, na papierze stemplowym ceny właściwej. Deklaracje nie formalne przyjętemi nie będą.

Do każdej deklaracji dołączone być winny jako próby oba gatunki papieru po jednym arkuszu, a nadto w tejże deklaracji znajdować się powinien kwit na złożone w kasie Głównej Warszawskiej lub w Banku Polskim vadium w sumie rs. 1075 w gotowiźnie lub papierach procentowych na kaucję przyjmowanych z bieżącemi kuponami.

Koszta licytacji to jest papieru stemplowego do kontraktu i ogłoszeń poniesie utrzymujący się przy licytacji.

Warszawa d. 14 (26) Stycznia 1869 r.
Tajny Radca, Pawliszczew.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia z dnia 14 (26) Stycznia 1869 r. podaję niniejszą deklarację iż obowiązuję się dostawiać przez rok 1869 dla Dyrekcji Dzienników Warszawskich do jej składu przy ulicy Miodowej, papier pod druk Dzienników, podług prób przy niniejszem załączających się, po cenach następujących: za ryzę papieru pod druk Варшавскаго Дневника ruskiego (wymienić cenę wyrazami i cyframi), za ryzę papieru pod druk Dziennika Warszawskiego polskiego (wymienić cenę wyrazami i cyframi), poddając się obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych objętym, które mi są wiadome.

Kwit na złożone vadium w ilości rs. 1075 przy niniejszem dołączam.

Mieszkam (wymienić miejsce zamieszkania Nr. domu N. i ulicę N.)

Pisałem dnia (wymienić datę)
podpisać wyraźnie imię i nazwisko)

N. D. 300. *Управленіе Ловичскаго Княжества.*

Симъ объявляетъ, что въ Канцеляріи Управленія въ с. Лышковицы, 30 Января (11 Февраля) с. г. въ 12 часовъ по полудни будутъ производиться торги на отдачу въ 12 лѣтнѣе арендное содержаніе съ 19 Іюня (1 Іюля) 1869 г. по 20 Мая (1 Іюня) 1881 г. фольварка Ловичъ съ участками Замокъ и Блихъ.

Торги начнутся съ суммы 1098 р. с. представляющей годичный чиншъ.

Желающіе участвовать въ торгахъ, должны явиться въ означенный срокъ въ Лышковицы снабжены залогомъ въ 600 р. с. наличными деньгами.

Условія для торговъ могутъ быть разсматриваемы въ Управленіи Ловичскимъ Княжествомъ во всякое время за исключеніемъ праздничныхъ дней.

Лышковицы, 2 (14) Января 1869 г.
Помощникъ Управляющаго
Коллежскій Совѣтникъ, Стефановичъ.
Секретарь, Дзѣржановскій.

N. D. 536. *Rada Szczegółowa Opiekuńcza Domu Przytułku i Pracy.*

Podaje do wiadomości powszechnej, że w d. 29 Stycznia (10 Lutego) r. b. o godzinie 5 po południu w Kancelarji Domu Przytułku i Pracy za rogatką Wolską, za pośrednictwem piśmiennych deklaracji, odbędzie się licytacja na dostawę materjałów ubiorczych, jako to: sukna, płótna, drelichów etc. w ilościach i od cen warunkami licytacyjnemi oznaczonych, które to warunki przejrzane być mogą każdego dnia w Kancelarji Instytutowej.

Vadium do tej licytacji ustanawia się na rs. sto (Nr. 100).

Warszawa d. 12 (24) Stycznia 1869 r.
Prezydujący,
Radca Dworu, Moldaur.
Nadzorca Instytutu, Gierzyński.

N. D. 575. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.*

Stosownie do art. 632 K. P. S., wiadomo czyni, iż na żądanie Szlamy Zysman handlującego, w mieście Okręgowem Żelechowie Gubernji Lubelskiej zamieszkałych, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Izydora Karśnickiego Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 1765 zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rsr. 2,500 z procentem prawnym dnia 1 Stycznia n. s. 1868 r. i kosztów od Juljana Zaszczyńskiego obywatela właściciela nieruchomości w Warszawie pod Nr. 2287*b*. położonej, zaś zamieszkanie prawne w Warszawie pod Nr. 1788 u Konstantego Chojnowskiego Patrona przy Trybunale tutejszym obrane mającego, protokułem Antoniego Tymeckiego Komornika przy Trybunale tutejszym w dniu 29 Lipca (10 Sierpnia) 1868 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajętą i zaaresztowaną została:

NIERUCHOMOŚĆ

w Warszawie pod Nr. 2287*B*. narożnie przy zbiegu ulic Gęsiej i Dzikiej, na gruncie czynszowym, z którego opłaca się czynszu rocznie rs 2 kop. 20, w cyrkule policyjnym i administracyjnym IV, w gminie Magistratu miasta Warszawy pod jurisdykcją Sądu Pokoju Wydziału I, położona, prawem własności do egzekwowanego dłużnika Juljana Zaszczyńskiego należąca, w dzierżawnem posiadaniu Józefa Chojnowskiego obywatela, w Warszawie pod Nr. 2381*a*. zamieszkałego, za kontraktem urzędowym przed Franciszkiem Rapackim Rejentem w dniu 22 Grudnia 1867 r. (3 Stycznia 1868 r.) na rok jeden z dniem 1 Stycznin 1869 r. kończącą się za sumę rs. 300 zostająca, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążona, ogólnej rozległości około łokci kw. 1920 zawierająca.

Na gruncie tej nieruchomości są następujące zabudowania.

1. Dom parterowy masiv murowany dachówką holenderką kryty, o jednym kominie murowanym.
2. Parkan w części z bali w części z łat z drzewa z bramą wjezdną.
3. Komórka z drzewa deskami kryta.
4. Parkan z drzewa z galarowizny.
5. Szopa z drzewa deskami kryta.
6. Parkan z galarowizny z drzewa.
7. Komórka z drzewa deskami kryta.
8. Kuczka obszerna z tarcic, takiemiż tarcicami kryta.

W nieruchomości tej jest 3-ch lokatorów z imion i nazwisk, oraz ilość ceny najmu uiszczających, w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Izydora Karśnickiego Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 1765 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I. złożone przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu, Prezydentowi miasta Warszawy w Warszawie pod Nr. 387 urzędującemu, na ręce Lucjana Dzierżanowskiego, urzędnika tegoż Magistratu.

2. Michałowi Rzeszotarskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju Wydziału I-go w Warszawie, w Warszawie pod N. 549 urzędującemu, na ręwłasne.

Obudwom d. 5 (17) Sierpnia 1868 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej nieruchomości w Warszawie dnia 6 (18) Sierpnia 1868 r., a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego w Warszawie w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr 549 o godzinie 10 z rana dnia 18 (30) Października 1868 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Izydor Karśnicki Patron przy Trybunale tutejszym, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 19 (31) Sierpnia 1868 r.
w zast. Podpisarz Trybunału,
Juljan Świerczewski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 19 (31) Sierpnia 1868 r.
w z. Pisarza Trybunału,
Juljan Świerczewski.

Po odbyciu w dniach 18 (30) Października, 1 (13) i 15 (27) Listopada 1868 r. trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych, Trybunał tutejszy wyrokiem z dnia 15 (27) Listopada 1868 r. termin do przygotowawczego przysądzenia rzeczonej nieruchomości wyznaczył na dzień 27 Grudnia (8 Stycznia) 1868/9 r. godzinę 10 z rana, w któ-

rym to terminie licytacja zacznie się od sumy rs. 3,000 jako przez popierającego sprzedaż subhastacyjną podaną została.

Nadmienia się że Szlama Zysman całkowite prawa swoje do sumy rs. 2,500 o którą egzekucja subhastacyjna jest prowadzoną, przez cessją urzędową daty 16 (28) Sierpnia 1868 r. przed Kulikowskim Rejentem w Warszawie zdziałaną, przelał na rzecz Samsona Zysman i w miejsce swoje co do rozpoczętej suhastacji onego subrogował.

Dalsza przeto kontynuacja subhastacji następuje na działanie Samsona Zysman w mieście Żelechowie Gubernji Siedleckiej zamieszkałego, a zamieszkanie prawne u Izydora Karpińskiego Patrona Trybunału w Warszawie pod Nr. 1765 obrane mającego.

Warszawa d. 18 (30) Listopada 1868 r.

Radca Dworu, Zgórski.

W dniu 27 Grudnia (8 Stycznia) 1868/9 r. jako terminie przygotowawczego przysądzenia nieruchomość Nr. 2287*B.* w Warszawie położona, przygotowawczo przysądzoną została Patronowi Karśnickiemu za sumę rs. 3,000 sprzedaż rzeczonej nieruchomości popierającemu i jednocześnie Trybunał wyrokiem z dnia 27 Grudnia (8 Stycznia) 1868/9 roku, termin do stanowczej sprzedaży tejże nieruchomości na dzień 24 Lutego (8 Marca) 1869 r. wyznaczył i w dniu tym o godzinie 10 z rana w Wydziale I. Trybunału tutejszego, odbywać się będzie licytacja, która zacznie się od $^2/_3$ części szacunku taksą biegłych wynaleźć się mającego.

Warszawa d 2 (14) Stycznia 1869 r.

Radca Dworu, Zgórski.

N. D. 571. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Kaliszu.*

Podaje do wiadomości, iż na żądanie Wincentego Kazibutowskiego z własnych się funduszów utrzymującego w m. Kaliszu zamieszkałego, zamieszkanie prawne do tego interesu u Romona Ostapowicza Patrona Trybunału w Kaliszu, który przymuszoną przedaż dóbr Koźmina z przyległościami popierać będzie, obrane mającego, p-ko Marji Osińskiej Pannie doletniej, we wsi Kozminie powiecie Kolskim zamieszkałej i mieszkającej, w poszukiwaniu sumy rs. 3,300 z procentem jaki należnym być okaże, zajęte zostały na przymuszone wywłaszczenie:

DOBRA ZIEMSKIE

Koźmin składające się z wsi i folwarku Koźmina, kolonjów Kożukowa, Kuźniey, Lekuszyna v Lękaszyna, Sacałowa, do których należą realności Dąbrowa, Osiny, Krzykosy, Bór i Augustów, w gubernji Kaliskiej powiecie Kolskim, jurisdykcji Trybunału Kaliskiego i Sądu Konińskiego, gminie Koźmin leżące, z wszelkiemi zabudowaniami, gruntami, łąkami, borami, propinacją, rybołóstwem, inwentarzem żywym i martwym z tam wszystkiem co całość dóbr tych stanowi, zajęte zostały na przymuszone wywłaszczenie.

Od zajęcia tego wyłączone zostały wszelkie zabudowania, grunta, pastwiska, łąki i inne realności na własność włościan i kolonistów w skutek Najwyższego Ukazu z d. 19 Lutego (2 Marca) 1864 r. przeszłe, niemniej wyłącza się wiatrak własnością kolonisty okupnika.

Akt zajęcia dóbr tych przez Komornika przy Trybunale Kaliskim Franciszka Roweckiego d. 18 (30) Września 1867 r. spisany, został w d. 6 (18) Lipca r. b. doręczony, Marji Osińskiej właścicielce dóbr, Karolowi Kalińskiemu ustanowionemu dozorcy, Błażejowi Mintus wójtowi gminy Koźmin, Kaźmierzowi Misiurkiewiczowi Pisarzowi Sądu Pokoju Konińskiego, wszystkim do rąk własnych.

Następnie akt zajęcia zaregestrowany został w księdze wieczystej dóbr Koźmina d. 25 Lipca (6 Sierpnia) 1868 r. i w księdze na ten cel w biórze Pisarza Trybunału Kaliskiego utrzymywanej, wpisane zostało d. 8 (20) Sierpnia r. b.

We wsi Kozminie znajduje się dwór na podmurowaniu, oficyna, stodoły, obory, stajnie, gorzelnie i wszelkie inne budynki ekonomiczne, z drzewa postawione.

W kuźni kowal Melchior Kwiatkowski ma obowiązek wypełniać wszelką robotę dworską za co pobiera rocznie rs. 27 mieszkanie i ordynarją.

Rozległość dóbr tych pod zabubowaniami dworskiemi, podwórzami, ogrodami, wodami i rowami wynosi włók 7, mórg 20, pręt kw. 200 pod gruntami ornemi włók 14 mórg 6, pod łąkami i pastwiskami włók 10 mórg 14 pręt. 100 pod nieużytkami i drogami włók 2 mórg 12, pod lasem i zagajnikami włók 48 mórg 18 pr. 200; razem włok 83 mórg 11 pręt. 200.

Inwentarz żywy składa się z koni fornalskich 11, wołów 20, krów 10, jałowizny 20, wozów 3, pługów 5 radeł 3, bron 10, młynka do czyszczenia zboża, sani 4, heli 3.

W dobrach tych znajduje się miejsce Socala zwane, na którym stoi dom i stodółka.

Przedaż odbywać się będzie przed Trybunałem Cywilnym Kaliskim, w Kaliszu w pałacu Sądowym przy ulicy Józefina.

Pierwsze ogłoszenie warunków przedaży na audjencji Trybunału odbyło się d. 10 (22) Października r. 1868, drugie ogłoszenie d. 24 Października (5 Listopada) 1868 r., trzecie ogłoszenie warunków d. 7 (19) Listopada 1868 r. poczem termin przygotowawczego przysądzenia oznaczony był na d. 2 (14) Stycznia 1869 r. w terminie tym ze strony Marji Osińskiej zaskarżone było incydentalnie całe postępowanie subhastacyjne, skarga ta jednak wyrokiem w tymże dniu wydanym odrzuconą została, dobra Koźmin Romanowi Ostapowiczowi Patronowi za 20,000 rs. temczasowie przysądzone były, i termin stanowczego przysądzenia na d. 20 Lutego (4 Marca) 1869 r. godzinę 10 rano na audjencji Trybunału oznaczony.

Kalisz d. 2 (14) Stycznia 1869 r.

Asesor Kolegjalny, J. Migórski.

N. D. *551. Pisarz Trybunału Cywilnego w Kielcach.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni: że na żądanie Marcina Rozénfelda lekarza w m. Chmielniku Okręgu Szydłowskim gubernji Kieleckiej zamieszkałego, a zamieszkanie prawne obrane w m. gubernjalnem Kielcach u Tomasza Batogowskiego Patrona Trybunału mającego, w poszukiwaniu sum: jednej rs. 6036 k. 98, zwiększonej sumy rs. 7,500 pochodzącej i drugiej rs. 1,500 z procentem od obydwoch po 5% od d. 1 Lipca r. b. z mocy aktów przed Wojciechem Mieszkowskim Rejentem kancelarji Ziemiańskiej w Kielcach urzędownie w d. 30 Marca (11 Kwietnia), 23 Kwietnia (5 Maja), 23 Kwietnia (5 Maja) 1862 r. i 6 (18) Września 1863 r. zeznanych i świadectwa Pisarza kancelarji ziemiańskiej w Kielcach d. 5 (17) Lipca 1868 r. wydanego, temuż Marcinowi Rozenfeld od Artiura Lubieńskiego właściciela dóbr Tarnowa Góra z przyległością Dalekie, w Okręgu Andrejewskim Gubernji Kieleckiej położonych, w pałacu zwanym Nawsie pod miastem Szczekocinami w Okręgu Pilickim zamieszkałego przynależnych i na tychże dobrach w dziale IV pod Nr. 2 lit ra B ubezpieczonzch, oraz kosztów egzekucyjnych, aktem Komornika przy Trybunale Cywilnym w Kielcach Feliksa Łuniewskiego d. 26 (8), 27 (9), 28 (10) Września (Października) i 17 (29) Października 1868 r. zajęte zostały na sprzedaż w drodze przymusowego wywłaszczenia

DOBRA ZIEMSKIE

Tarnowa Góra z przyległością Dalekie obecnie jedną księgę hypoteczną mające, położone w parafji Goleniowy, gminie Moskarzów, Okręgu Sądowym w Andrejewie, Powiecie Włoszczowskim, Gubernji Kieleckiej, odległe od m. gubernjalnego Kielc mil 10, od m. powiatowego Włoszczowa mil 4, od stacji pocztowej w Szczekocinach mila 1, od m. Andrejowa mil $4^1/_4$, graniczące od wschodu słońca w części z dobrami Mękarzów i dobrami Moskarzów, od południa z dobrami Galeniowy i w małej części łąkami mieszczan przedmieścia Szczekocińskiego, od zachodu w części łąkami i lasami dóbr Goleniowy, od północy w części z dobrami Mękarzów Drużykowa.

Dobra te składają się z dwóch folwarków Tarnowa Góra i Dalekie, stanowią jeden kawał gruntu żadną cudzą własnością nieprzecięty, obejmujący około mórg 1138 miary 300 prętowej albo dziesiatyn 584, w czem w folwarku Tarnowa Góra: gruntów ornych mórg 132, w ogrodach 2, w łąkach, 97, w lasach i zaroślach 467, w pastwiskach 13, w wodach i nieużytkach 28, w folwarku Dalekie gruntów ornych mórg 312, w lasach i zaroślacu 81, w wodach i nieużetkach 6. Gleba ziemi na rozległości około mórg 100 jest pszenna, a co do reszty żytna w połowie klasy 2, a w połowie przypiasek, rodzajna. Lasy w jednym położeniu, drzewo najwięcej iglaste w małej części liściowe, zdatne na łaty krokwie i belki. Łąki dworskię są tylko na folwarku Tarnowa Góra, sprzęt siana z potrawem około wozów fornalskich 180. Pastwisk w folwarku Dalekie nie ma, zaś w folwarku Tarnowa Góra oprócz pastwisk mórg 13 na przestrzeni około mórg 300 po wyciętym lesie uskuteczniają się pastwiska dworskie wspólne z włościańskiemi. W folwarku Dalekie są znaczne pokłady kamienia piaskowego zdatnego do muru. Stawów jest pięć dawniej zarybionych obecnie zarośniętych. Dochód z propinacyi obecnie praktykowany wynosić może około rs. 150 rocznie W dobrach tych są następujące budowle:

a) w folwarku Tarnowa Góra:

Dom folwarczny z drzewa pod gontem, piwnica murowana z kamienia na wapno pod dachem słomą krytym, zwaliska z muru po oborach w miejsce których w innem miejscu obory nowe wystawione, chlewki z drzewa pod słomą, drwalnia z drzewa pod słomą, obory i stajnie murowane w części pod gontem a w części pod słomą nowo wystawione, jedna długości łokci 67 a druga długości 24, stodoła murowana z kamienia na wapno, spichrz z drzewa dachówką pokryty, stodoła w słupy murowane pod słomą w części pod gontem, przy stodole kierat pod dachem słomą krytym z młocarnią i sieczkarnią, stodoły i spichrz mają położenie w jednem zaokrągleniu, w miejscach niezabudowanych jest parkan z bali tartych od wjazdu jest brama i furtkach, dom z drzewa pod słomą czworak nowy, dom czworak drugi z drzewa pod słomą dla służby dworskiej Karczma bez zajazdu murowana z kamienia na wapno pod słomą, w drugiej połowie onej mieszka włościanin Jan Siedlecki, który z mocy Najwyższego Ukazu daty 19 Lutego (2 Marca) 1864 r. jest jego własnością.

b) W folwarku Dalekie:

Dom folwarczny z drzewa pod słomą, dwie stodoły, owczarnia i wołownia, wszystkie murowane z kamienia na wapno pod słomą. Studnie są dwie pompowe w obydwóch folwarkach.

Podatki wedle świadectwa kasy okręgowej Andrejewskiej są następujące:

Główny podatek ziemski rsr. 123 kop. $76^1/_2$, dodatkowy rs. 65 k. $59^1/_2$, podymne 8 k. 50% podymnego podatku rs. 4, podatek propinacyjny rs. 184, od ubezpieczenia budowli pierwsza rata rs. 7 k. 65, druga rata rs. 1 kop. 53, szarwark zamieniony rs. 4 kop. 40, razem rsr. 398 k. $94^1/_2$; oprócz tego właściciel opłaca rs, 36 na kancelarję Wójta Gminy.

Grunta przeszłe na własność włośsian, dawniej zwanych połrolników 8, zagrodników 14 i komorników 22; wedle zatwierdzonych i wprowadzonych do wykzzu hypotecznego tabeli likwidacyjnych mają rozległości mórg 366 pręt. 113, a przyznane im służebności brania drzewa na opał, reperccją budowli, ściełki pastwiska są obszerniej opisane w akcie zajęcia i w dziale III pod Nr. 9 wykazu hypotecznego dóbr Tarnowa Góra.

Z dobrami temi zajęte zostało z inwentarza martwego oprócz młockarni i sieczkarni pługów 7, radeł 7, bron 12, wozów kompletnych 4, a z inwentarza żywego wołów sztuk 12, koni fornalskich 12, krów sztuk 8.

Kopja zajęcia doręczoną została Wójtowi Gminy Moskarżów Juljanowi Wojciechowskiemu d. 17 (29) Października r. b., a Pisarzowi Sądu Pokoju w Andrejewie Sebaldowi Machnickiemu d. 19 (31) Października r. b. Zajęcie to wniesione zostało do księgi wieczystei dóbr Tarnowa Góra i do księgi zaaresztowań Trybunału Cywilnego w Kielcach d. 31 Października (12 Listopada) 1868 r.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedarzy odbędzie się na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego w Kielcach w miejscu zwykłych posiedzeń domu pod N. 189 d. 10 (22) Grudnia 1868 r., a dwie następne co dni pietnaście.

Warunki licytacji i bliższe objaśnienia przejrzane być mogą w biórze podpisanego Pisarza Trybunału i u Tomasza Bagotowskiego Patrona w m. Kielcach; zamieszkałego sprzedaż tę popierającego.

Kielce d. 1 (13) Listopada 1868 r.

Hermanowicz.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Kielcach d. 1 (18) Listopada 1868 r.

Hermanowicz.

Po odbyciu trzech pierwszych publikacji zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych, termin do przygotowawczego przysądzenia oznaczony został na dzień 11 (23) Lutego 1869 roku godzinę 10 z rana, od sumy rsr. 18,000, a gdyby tej nikt nieofiarował, to od $^2/_3$ częśoi takowej, to jest od sumy rs. 12,000.

Kielce d. 7 (19) Stycznia 1869 r.

Hermanowicz.

N. D. 570.

Wyrokiem Trybunału Cywilnego w Warszawie daty 11 (23) Kwietnia 1868 roku, między Benedyktem Adolfem Jareckim, majstrem garbarskim, obywatelem jako sukcesorem Marjanny z Szadkowskich i Franciszka małżonków Jareckich w Warszawie pod N. 2504 zamiaszkałym przez Seweryna Kozarzewskiego Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie w temże mieście pod Nr 233 zamieszkałego działającym z jednej, a współsukcesorami niegdy tychże Marjanny z Szadkowskich i Franciszku małż. Jareckich jako to: Marjanną z Jareckich 1-o voto Bayer, obecnie Franciszka Gawłowicza obywatela majstra rzeźniczego małżonką w asystencji i za upoważnieniem tegoż męża swego czyniącą, czyli obojgiem małżonkami Gawłowicz pod Nr. 993; Józefą z Jareckich Staniszewską, Tadeusza Staniszewskiego urzędnika małżonką w asystencji i za upoważnieniem tegoż męża swego czyniącą czyli obojgiem małżonkami Staniszewskiemi pod Nr. 1572/3; Karoliną Jarecką panną doletnią pod N. 2403*c*., Janem Kazimierzem Jareckim obywatelem majstrem rzeźnickim pod Nr. 990, tudzież sukcesorami po n. Franciszce z Jareckich Stefańskiej pozostałymi jako to: Aleksandrem Stefańskim obywatelem majstrem rzeźnickim, jako ojcem i głównym opiekunem nieletnich Aleksandra, Jana, Felicji i Czesława rodzeństwa Stefańskich w małżeństwie z niegdy swą żoną Franciszką z Jareckich spłodzonych w imieniu i na rzecz tychże działającym pod Nr. 1021 i wreszcie powyż powołanym Janem Kazimierzem Jareckim, jako przydanym opiekunem powyż nieletnich jak wyżej zamieszkałym, wszystkiemi w Warszawie zamieszkałemi z drugiej strony, nakazanym został dział majątku ruchomego i nieruchomego po niegdy Marjannie z Szadkowskich Jareckiej i Franciszku małż. Jareckich pozostałego i w tej drodze wrazie niemożności dogodnego podziału w naturze jatki rzeźniczej Nr. 12 oznaczonej w teritorjum czyli obrębie nieruchomości Nro 975 w Warszawie stojącej do spadku po niegdy Franciszku Jareckim należącej sprzedaż przez publiczną działową licytację nakazaną została, a gdy biegli do tej czynności mianowani niemożność podzielności w naturze zaopinjowali i opinja ich wraz z taksą, wyrokiem Trybunału Cywilnego w Warszawie daty 26 Września (8 Października) 1868 r. zatwierdzoną została, przeto w dalszem postępowaniu działowem jak z jednej strony czyni się wzmianka, że z powodu zaszłej śmierci Aleksandra Stefańskiego obywatela majstra rzeźniczego ojca i głównego opiekuna nieletnich Aleksandra, Jana, Felicji i Czesława rodzeństwa Stefańskich, rada familijna uchwałą swą w d. 14 (26) Września 1868 r. w Sądzie Pokoju Wydziału III w Warszawie zapadłą nową opiekę dla rzeczonych nieletnich Aleksandra, Jana, Felicji i Czesława rodzeństwa Stefańskich pozostałych w osobie Ludwika Sławińskiego obywatela pod Nr. 651 opiekunem głównym i Tadeusza Staniszewskiego urzędnika pod N. 1372/3 i 4 w Warszawie zamieszkałymi opiekunem przydanym mianowała, którzy w imieniu i na rzecz tychże nieletnich obecnie działają i że wszyscy pozwani współsukcesorowie Jareccy jako to: Marjanna z Jareckich 1-o voto Bayer, 2-do Gawłowicz, Józefa z Jareckich Staniszewska, Karolina Jarecka, Jan Kazimierz Jarecki i opieka nieletnich Stefańskich powyżej szczegółowo powołani przez Izydora Karśnickiego Patrona ustanowionego Obrońcę w Warszawie pod Nr. 1765 zamieszkałego, działają, tak z drugiej wystawia się na sprzedaż publiczną działową.

Jatka Rzeźnicza Nr. 12 oznaczona,

w Warszawie w teritorjum czyli obrębie nieruchomości Nr. 975 na gruncie emfiteutycznym przy ulicy Gnojnej położona przez biegłych przysięgłych na rs. 2,100 oszacowana, graniczy zaś i dotyka prawą ścianą ulicy Krochmalnej, z lewej strony z wspólną ścianą jatki Nr. 13 oznaczonej, od tyłu zaś z nieruchomością Nr. 1016 przy ulicy Krochmalnej położoną, jatka ta murowana z cegły palonej na wapno, pokryta dachówką holenderką w dobrym stanie o jednych drzwiach szpungowych z zamkiem i zawiasami, w niej jest klapa czyli stół z drzewa na dwóch zawiasach, blat z desek na tejże klapie, krata, okno, bufet, grunt emfiteutyczny pod tą jatką 60 łokci kwadratowych.

Jatkę tę posiadają niepodzielnie sukcesorowie powyżej w komparacji wymienieni.

Obszerniejsze opisanie znajduje się w taksie przez biegłych sporządzonej i do akt sprzedaży w Trybunale złożonej. Sprzedaż odbywać się będzie w Trybunale Cywilnym w Warszawie w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 przed W-m Kokowskim Asesorem tegoż Trybunału, który po odbyciu w d 7 (19) Października 1868 r. pierwszej publikacji, wyznaczył termin do drugiej publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, oraz przygotowawczego przysądzenia na dzień 20 Listopada (2 Grudnia) 1868 r. godzinę $9^3/_4$ z rana, po odbyciu zaś tego terminu Asesor delegowany protokółem przygotowawczego przysądzenia w d. 20 Listopada (2 Grudnia) 1868 r. sporządzonym, wyznaczył termin do ostatecznego przysądzenia rzeczonej jatki rzeźniczej Nr. 12 oznaczonej w teritorjum nieruchomości Nr. 975 stojącej na dzień 24 Grudnia 1868 (5 Stycznia 1869 roku), godzinę 5 z południa, które to ostateczne przysądzenie odbędzie się w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie przy ulicy Długiej pod Nr. 549 w Wydziale IV tegoż Trybunału przed W-m Kokowskim Asesorem delegowanym. Licytacja zacznie się od sumy rs. 2,100 na monetę srebrną lub bilety Bankowe Taksę i warunki przejrzeć można tak w kancelarji Pisarza Trybunału Wydziału IV jako też w mieszkaniu popierającego sprzedaż Seweryna Kozarzewskiego Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie przy ulicy Mostowej pod Nr. 233 zamieszkałego. Vadium złożyć należy w ilości rub. sr. 600 w monecie srebrnej lub biletach Bankowych. Następnie gdy termin do ostatecznego przysądzenia z powodu braku konkurentów na dzień 24 Grudnia 1868 (5 Stycznia 1869 roku) wyznaczony, spełzł bezskutecznie, przeto Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem w d. 10 (22) Stycznia 1869 roku, taksę powołanej jatki przez biegłych sporządzoną o $^1/_4$ część szacunku obniżył i od tak obniżonego szacunku wynoszącego rs. 1575 sprzedaż nakazał i termin do ostatecznego przysądzenia tyle razy powołanej jatki na dzień 27 Stycznia (8 Lutego) 1869 roku godzinę 5 z południa w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie przy ulicy Długiej pod N. 549 oznaczył, w którym to terminie licytacja zacznie się od sumy rs. 1,575, jako szacunku przez Trybunał obniżonego.

Warszawa, dnia 11 (23) Stycznia 1869 r.

Seweryn Kozarzewski, Patron.

w Drukarni Rządowej Okręgu Naukowego Warszawskiego.—Za pozwoleniem Cenzury.

DODATEK.

(Dalszy ciąg Obwieszczeń w Dodatku.)

OBWIESZCZENIA SĄDOWE i ADMINISTRACYJNE.

LICYTACJE I SPRZEDAŻE PUBLICZNE.

N. D. 428. *Петроковкое Губернское Правленіе.*

Симъ объявляетъ, что на подрядъ постройки 3 верстъ Лодзинско-Поддембицкой шоссейной дороги, будутъ производиться въ присутствіи Петроковскаго Губернскаго Правленія 4 (16) Февраля 1869 г. въ 12 часовъ утра торги, посредствомъ запечанныхъ объявленій, начиная съ смѣтной суммы 5,557 р. 25 к. Подающіе объявленія обязаны приложить къ онымъ квитанціи казначейства на представленный и-ми залогъ, въ количествѣ 556 р. и квалификаціонное свидѣтельство на право торговли. Торговыя условія и смѣты, составленные на сей предметъ, могутъ быть разсматриваемы ежедневно за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней въ Административномъ Отдѣленіи Петроковскаго Губернскаго Правленія

Объявленія должны быть подаваемы по прилагаемой у сего формѣ на гербовой бумагѣ 30-копѣечнаго достоинства, и такія объявленія будутъ приниматься въ Петроковскомъ Губернскомъ Правленіи, включительно по день назначенія торговъ до 12 часовъ утра; поданные же послѣ этого срока, не будутъ приняты. На конвертѣ кромѣ адреса, слѣдуетъ написать. Объявленіе на подрядъ постройки 3-хъ верстъ Лодзинско-Поддембицкой шоссейной дороги.

Форма объявленія.

Согласно объявленію Петроковскаго Губернскаго Правленія отъ 4 (16) Января 1869 г. представляю настоящую декларацію въ томъ, что обязываюсь взять въ подрядъ постройку 3 верстъ Лодзинско-Поддембицкой шосейной дороги, за сумму NN. (выписать сумму прописью безъ всякихъ подчистокъ и поправокъ) а равно соглашаюсь за всѣ извѣстные мнѣ по сему предмету торговыя кондиціи. Квалификаціонное свидѣтельство на право торговли и квитанцію казначейства N. на представленный мною залогъ въ количествѣ NN. руб. NN. коп. у сего прилагаю. Писалъ въ N. дня N. мца 1869 г. (Подписать имя и фамилію).

Петроковъ, 4 (16) Января 1869 г.

Совѣтникъ, Либицкій.

Ст. Дѣлопроизводитель, Триллеровичъ.

N. D. 485. *Dyrekcya Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Suwałkach*

Podaje do publicznej wiadomości, iż na zasadzie art. 7 postanowienia Rady Administracyjnej z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 r. i upoważnień przez Dyrekcję Główną udzielonych, następne dobra ziemskie jako zalegające w ratach Towarzystwu Kredytowemu Ziemskiemu należnych, wystawione są na sprzedaż przymusową przez licytację publiczną.

1. Chełstowszczyzna zwane, inaczej Dziakowszczyzna, z wszelkiemi przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Kalwaryjskim Gubernji Suwałkskiej położone, raty zaległe po włącznie ratę Czerwcową 1869 r. rsr. 124, vadium do licytacji złożyć się winne rs. 250, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 1,154 k. 37½, termin sprzedaży dnia 2 (14) Lipca 1869 r., przed Rejentem Władysławem Russockim w Suwałkach.

2. Dąbrowa Wielka, do których należy część na wsi Krzeczko alias Rosochate, w Powiecie Ostrołęckim, Gubernji Płockiej będąca, oraz ze wszelkiemi przyległościami i przynależytościami, w Okręgu i Gubernji Łomżyńskiej położone, raty zaległe po włącznie ratę Czerwcową 1869 roku rs. 227, vadium do licytacji złożyć się winne rub. sr. 450, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 3,600, termin sprzedaży dnia 3 (15) Lipca 1869 roku, przed Rejentem Dominikiem Sadowskim w Łomży.

3. Dobruchy, z częściami na przyległych wsiach: Czechanie Góra, Minoty Zambrzyce, Slazy Nieszki, Slazy Łopienite, Sliwowo Łopienite i Sliwówki, oraz ze wszelkiemi przyległościami i przynależytościami, w Okręgu i Gubernji Łomżyńskiej położone, raty zaległe po włącznie ratę Czerwcową 1869 r. rsr. 512, vadium do licytacji złożyć się winne rs. 900, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 5,434, termin sprzedaży dnia 3 (15) Lipca 1869 r., przed Rejentem Dominikiem Sadowskim w Łomży.

4. Dworaki Pikały, do których należą części na wsiach Dworakach Slarkach, Przerośl kije, część *G, g,* dóbr Drągi Wypychy, część *U, u,* Jabłoń Dąbrowa zgniła, oraz ze wszelkiemi przyległościami i przynależytościami, w Okręgu i Gubernji Łomżyńskiej położone, raty zaległe po włącznie ratę Czewcową 1869 roku rsr. 311, vadium do licytacji złożyć się winne rs. 550, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 4,152, termin sprzedaży dnia 2 (14) Lipca 1869 roku, przed Rejentem Mikołajem Rogowskim w Łomży.

5. Grajewo, z miastem tegoż nazwiska, z majętnością Mirucie i Konopki z młynem Cuder, oraz z łąkami Sokoły i Tatary nad rzeką Łek położonemi, niemniej z placem na wsi Danówku Gorałek i półtory włóki zarośli nad strugą Koziorówka zwaną przy granicy Danowskiej, oraz ze wszelkiemi przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Biebrzańskim, Gubernji Łomżyńskiej położone, raty zaległe po włącznie ratę Czerwcową 1869 r. rs. 5,532, vadium do licytacji złożyć się winne rs. 8,800, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 45,209, termin sprzedaży dnia 1 (13) Lipca 1869 r., przed Rejentem Mikołajem Rogowskim w Łomży.

6. Konopki Błonie, z częściami na wsiach Konopki Błonie i Barnikach Jurgiele, tudzież część lit. A, na wsi Klimaszewnicy, oraz ze wszelkiemi przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Biebrzańskim, Gubernji Łomżyńskiej położone, raty zaległe po włącznie ratę Czerwcową 1869 r. rsr. 286, vadium do licytacji złożyć się winne rs. 450, licytacja rozpocznie się od sumy rub. sreb. 2,520, termin sprzedaży dnia 5 (17) Lipca 1869 roku, przed Rejentem Dominikiem Sadowskim w Łomży.

7. Laskowiec, z przyległością Taszki Jabłoń, oraz ze wszelkiemi przyległościami i przynależytościami, w Okręgu i Gubernji Łomżyńskiej położone, raty zaległe po włącznie ratę Czerwcową 1869 r. wynoszą rs. 503, vadium do licytacji złożyć się winne rs. 1,000, licytacja rozpocznie się od sumy rub. sr. 5,625, termin sprzedaży dnia 3 (15) Lipca 1869 roku, przed Rejentem Mikołajem Rogowskim w Łomży.

8. Liza Nowa, ze wszelkiemi przyległościami i przynależytościami, w Okręgu i Gubernji Łomżyńskiej położone, raty zaległe po włącznie ratę Czerwcową 1869 roku wynoszą rs. 560, vadium do licytacji złożyć się winne rsr. 1,000, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 6,120, termin sprzedaży dnia 1 (13) Lipca 1869 roku, przed Rejentem Dominikiem Sadowskim w Łomży.

9. Ławsk, ze wszelkiemi przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Biebrzańskim, Gubernji Łomżyńskiej położone, raty zaległe po włącznie ratę Czerwcową 1869 roku rsr. 2,197, vadium do licytacji złożyć się winne rs. 3,500, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 24,310 kop. 12½, termin sprzedaży dnia 1 (13) Lipca 1869 roku, przed Rejentem Dominikiem Sadowskim w Łomży.

10. Penkiny, ze wszelkiemi przyległościami i przynależytościami w Okręgu Kalwaryjskim, Gubernji Suwałkskiej położone, raty zaległe po włącznie ratę Czerwcową 1869 roku rsr. 858, vadium do licytacji złożyć się winne rs. 1,500, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 9,810 kop. 42½, termin sprzedaży dnia 3 (15) Lipca 1869 r., przed Rejentem Władysławem Russockim w Suwałkach.

11. Semenaliszki, z folwarkiem Guzele, oraz ze wszelkiemi przyległościami i przynależytościami, w O-gu Kalwaryjskim, Gubernji Suwałkskiej położone, raty zaległe po włącznie ratę Czerwcową 1869 roku rs. 1,503, vadium do licytacji złożyć się winne rsr. 2,600, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 20,354 k. 37½, termin sprzedaży dnia 1 (13) Lipca 1869 roku, przed Rejentem Janem Niwińskim w Suwałkach.

12. Soboliszki, z karczmą tegoż nazwiska, oraz ze wszelkiemi przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Kalwaryjskim, Gubernji Łomżyńskiej położone, raty zaległe po włącznie ratę Czerwcową 1869 r. rub. sreb. 1,429, vadium do licytacji złożyć się winne rs. 2,800, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 17,349. termin sprzedaży dnia 5 (17) Lipca 1869 roku, przed Rejentem Władysławem Russockim w Suwałkach.

13. Stawiski, złożone z folwarku i miasta tegoż nazwiska, do których należy nomenklatura Marlin, składająca się z młyna parowego masiv murowanego o trzech gankach i olearnią i nomenklatura Chmielewo, oraz ze wszelkiemi przyległościami i przynależytościami, w Okręgu i Gubernji Łomżyńskiej położone, raty zaległe po włącznie ratę Czerwcową 1869 roku rs. 3,140, vadium do licytacji złożyć się winne rub. sr. 5,200, licytacja rozpocznie się od sumy rub. sreb. 30,375, termin sprzedaży dnia 3 (15) Lipca 1869 roku, przed Rejentem Mateuszem Szmiarowskim w Łomży.

14. Tajenko, ze wszelkiemi przyległościami i przynależytościami w Okręgu Biebrzańskim, Gubernji Łomżyńskiej położone, raty zaległe po włącznie ratę Czerwcową 1869 roku rsr. 796, vadium do licytacji złożyć się winne rsr. 1,300, licytacja rozpocznie od sumy rs. 9,000, termin sprzedaży dnia 4 (16) Lipca 1869 roku, przed Rejentem Mateuszem Szmiarowskim w Łomży.

15. Wilkia v. Wiktoryn, ze wszelkiemi przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Sejneńskim, Gubernji Suwałkskiej położone, raty zaległe po włącznie ratę Czerwcową 1869 r. rs. 354, vadium do licytacji złożyć się winne rsr. 600, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 3,250, termin sprzedaży d. 2 (14) Lipca 1869 r., przed Rejentem Władysławem Russockim w Suwałkach.

16. Wyszonki Klukówek, ze wszelkiemi przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Tykocińskim, Gubernji Łomżyńskiej położone, raty zaległe po włącznie ratę Czewcową 1869 r. rub. sr. 4,009, vadium do licytacji złożyć się winne 7,000, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 42,467 kop. 50, termin sprzedaży dnia 1 (13) Lipca 1869 r., przed Rejentem Mateuszem Szmiarowskim w Łomży.

17. Zaskrodzie, ze wszelkiemi przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Biebrzańskim, Gubernji Łomżyńskiej położone, raty zaległe po włącznie ratę Czerwcową 1869 roku rs. 2,138, vadium do licytacji złożyć się winne rs. 3,200, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 19,296, termin sprzedaży dnia 3 (15) Lipca 1869 roku, przed Rejentem Mateuszem Szmiarowskim w Łomży.

18. Bakałarzewo, z miastem tegoż nazwiska, z folwarkami: Garbaś, Nowopol, Siekierowa i z jeziorami: a) Szumowo, b) Garbaś, c) Długie, d) Gaczne, e) Siekierowo, f) Głębokie, oraz ze wszelkiemi przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Dąbrowskim, Gubernji Suwałkskiej położone, raty zaległe po włącznie ratę Czerwcową 1869 roku rsr. 9,039, vadium do licytacji złożyć się winne rs. 9,060, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 62,550, termin sprzedaży dnia 4 (16) Lipca 1869 roku, przed Rejentem Władysławem Russockim w Suwałkach.

19. Potylcze, ze wszelkiemi przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Trykocińskim, Gubernji Łomżyńskiej położone, raty zaległe po włącznie ratę Czerwcową 1869 roku rsr. 739, vadium do licytacji złożyć się winne rsr. 1,300, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 8,450, termin sprzedaży dnia 4 (16) Lipca 1869 roku, przed Rejentem Janem Niwińskim w Suwałkach.

20. Stokowisko, ze wszelkiemi przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Tykocińskim, Gubernji Łomżyńskiej położone, raty zaległe po włącznie ratę Czerwcową 1869 roku rsr. 760, vadium do licytacji złożyć się winne rs. 1,300, licytacja [illegible] dnia 2 (14) Lip- rsr. 8,883 [illegible] 1869 r., przed Rejentem Mateuszem Szmiarowskim w Łomży.

21. Sudawskie, ze wszelkiemi przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Sejneńskim, Gubernji Suwałkskiej położone, raty zaległe po włącznie ratę Czerwcową 1869 roku rs. 637, vadium do licytacji złożyć się winne rs 1,300, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 6,968 k. 75, termin sprzedaży dnia 5 (17) Lipca 1869 roku, przed Rejentem Janem Niwińskim w Suwałkach.

22. Wierzbowo Wojewodzino, ze wszelkiemi przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Biebrzańskim, Gubernji Łomżyńskiej położone, raty zaległe po włącznie ratę Czerwcową 1869 roku rsr. 603, vadium do licytacji złożyć się winne rs. 1,100, licytacja rozpocznie się od sumy rub. sreb. 6,896 kop. 87½, termin sprzedaży dnia 1 (13) Lipca 1869 roku, przed Rejentem Mateuszem Szmiarowskim w Łomży.

23. Kowalewszczyzna, z folwarkiem Jenki, oraz ze wszelkiemi przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Tykocińskim, Gubernji Łomżyńskiej położone, raty zaległe po włącznie ratę Czerwcową 1869 roku rs. 4,562, vadium do licytacji złożyć się winne rs. 7,600, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 53,260, termin sprzedaży dnia 5 (17) Lipca 1869 roku, przed Rejentem Mikołajem Rogowskim w Łomży.

24. Kudrany, z folwarkiem Rusingi, oraz ze wszelkiemi przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Sejneńskim, Gubernji Suwałkskiej położone, raty zaległe po włącznie ratę Czerwcową 1869 roku rs. 4,950, vadium do licytacji złożyć się winne rs. 7,900, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 30,300, termin sprzedaży dnia 1 (13) Lipca 1869 roku, przed Rejentem Władysławem Russockim w Suwałkach.

25. Ochotniki, z karczmą Szklana zwaną, z młynem Rubienik i młynem wietrznym Marcinkańce zwanym, oraz ze wszelkiemi przyległościami i pzzynależytościami, w Okręgu Sejneńskim, Gubernji Suwałkskiej położone, raty zaległe po włącznie ratę Czerwcową 1869 roku rs. 704, vadium do licytacji złożyć się winne rs. 1,250, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 5,980, termin sprzedaży dnia 1 (13) Lipca 1869 r., przed Rejentem Władysławem Russockim w Suwałkach.

26. Swidry Avissa, z osadą Miętuszewo, oraz ze wszelkiemi przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Biebrzańskim, Gubernji Łomżyńskiej położone, raty zaległe po włącznie ratę Czerwcową 1869 r. rs. 663, vadium do licytacji złożyć się winne rs. 1,100, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 3,850, termin sprzedaży dnia 1 (13) Lipca 1869 roku, przed Rejentem Mikoławem Rogowskim w Łomży.

27. Warele Filipowicze, ze wszelkiemi przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Tykocińskim, Gubernji Łomżyńskiej położone, raty zaległe po włącznie ratę Czerwcową 1869 roku rsr. 562, vadium do licytacji złożyć się winno rsr. 1,000, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 5,830, termin sprzedaży dnia 2 (14) Lipca 1869 r., przed Rejentem Mikołajem Rogowskim w Łomży.

28. Żabikowo, ze wszelkiemi przyległościami i przynależytościami, w Okręgu i Gubernji Łomżyńskiej położone, raty zaległe po włącznie ratę Czerwcową 1869 r. rs. 580, vadium do licytacji złożyć się winne rsr. 1,000, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 6,310, termin sprzedaży dnia 3 (15) Lipca 1869 roku, przed Rejentem Mikołajem Rogowskim w Łomży.

We wszystkich powyższych dobrach z powodu uwłaszczenia włościan, przedmiotem sprzedaży są wyłącznie tylko grunta po uposażeniu włościan przy dziedzicu pozostałe.

Uwaga pierwsza. Spodziewane wynagrodzenie za odpadłe powinności mieszczan w dobrach: Grajewo, Stawiski i Bakałarzewo, przejdzie wraz z dobrami na własność nowonabywcy; wszelako sprzedaż dóbr tych, wraz z prawem do otrzymania wynagrodzenia likwidacyjnego za odpadłe powinności mieszczan, uważaną będzie za nieważną, jeżeli okaże się, iż licytacja odbyła się po ogłoszeniu lub w sam dzień ogłoszenia przez Komisję likwidacyjną o przyznanej indemnizacji.

Uwaga druga. Ponieważ przy wypłacie listów likwidacyjnych zatrzymane zostały na wzmocnienie bezpieczeństwa udzielonej pożyczki dla dóbr: Kowalewszczyzna w listach likwidacyjnych rs. 3,400, Kudrany rs. 18,600; Ochotniki rs. 2,200, Swidry Avissa rs. 2,200, Warele Filipowicze rsr. 1,150, Żabikowo rsr. 400; nowonabywca zatem obowiązany jest wystąpić z częścią pożyczki wyrównywającą, zatrzymanym sumom, spłacając takową w ciągu dni 20, po licytacji w listach zastawnych okresu tejże serji, w jakiej ostatnio wziętą była pożyczka Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, kwoty zaś końcowe nie dające się spłacić listami zastawnemi, obowiązany spłacić [illegible] *Uwaga ogólna.* W razie niedojścia do skutku powyższych sprzedaży, dla braku licytantów, druga i ostateczna sprzedaż od zniżonego szacunku, odbędzie się w terminie jaki Dyrekcja Szczegółowa oznaczy i w pismach publicznych raz jeden ogłosi.

Wszelkie sprzedaże powyższe odbywać się będą w terminach oznaczonych, poczynając od godziny 10-ej z rana w obec Radcy Dyrekcji Szczegółowej. Gdyby zaś Rejent, przed którym sprzedaż ma się odbywać był przeszkodzony, takowa odbędzie się w jego Kancelarji przed innym Rejentem który go zastąpi. Gdy termin oznaczony przypadł na dzień świąteczny, sprzedaż odbędzie się w dniu następnym.

Warunki licytacyjne są do przejrzenia w właściwych księgach hypotecznych i w biurze Dyrekcji Szczegółowej.

Suwałki d. 30 Listop. (12 Grud.) 1868 r.

Prezes, Sobolewski.

Pisarz, Świętochowski.

N. D. 540. *Ново-Радомское Уѣздное Управленіе.*

Вслѣдствіе предписанія Петроковскаго Губернскаго Правленія отъ 2 (14) Декабря 1868 г. за N. 1039, въ г. Новорадомскѣ 27 Февраля (11 Марта) сего 1869 г. будутъ производиться Уѣзднымъ Секвестраторомъ, при бытности Бургомистра г. Новорадомска, въ 11 часовъ утра, торги на продажу движимостей владѣльца имѣнія Крашевице Маера Фриде, на удовлетвореніе претензіи горнаго вѣдомства, въ количествѣ 1,720 р. 45 к. с., за недополученные симъ Вѣдомствомъ по продажному контракту дрова. Наличности эти заключаются въ слѣдующемъ: овецъ 800 штукъ, оцѣненныхъ 1,200 р. с., лошадей экипажныхъ двѣ 120 р. с., жеребцевъ молодыхъ по два года шесть, оцѣненныхъ 100 р. с., коровъ четырнадцать, оцѣненныхъ 280 р. с. и верховая лошадь 50 р. с. а всего оцѣненныхъ на сумму 1,750 р. с.

Г. Новорадомскъ, Января 10 (22) 1869 г.

Начальникъ Новорадомскаго Уѣзда, (.....).

N. D. 400. *Кольскій Уѣздный Секвестраторъ.*

Отъ Кольскаго Уѣзднаго Секвестратора объявляется, что числа 6 (18) Февраля сего 1869 г. въ 11 часовъ утра въ Управленіи Магистрата г. Коло производиться будутъ имъ въ присутствіи Помощника Начальника Кольскаго Уѣзда по Административной части явные публичные торги на отдачу въ арендное содержаніе съ 11 (23) Апрѣля сего 1869 г. болѣе нижепоказанныхъ суммъ объявляющему нижепоименованныхъ недвижимостей въ гор.

Коло по случаю числящихся за ними для мѣстной городской касы долговъ въ казенное управленіе занятыхъ а именно:

Въ аренду на одинъ годъ.

1. Домъ владѣльца Франца Липерта при Калишской улицѣ подъ N. 5 отъ суммы 25 руб.

2. Домъ владѣтельницы Кристыны Куншель въ рынкѣ подъ N. 22, отъ суммы 109 руб.

3. Домъ владѣльца Іосифа Чеховскаго въ старомъ рынкѣ подъ N. 114, отъ суммы 50 руб.

4. Домъ владѣльца Давида Левковича при Окольной улицѣ подъ N. 141, отъ суммы 30 руб.

5. Домъ съ флигелемъ владѣльца Ваврженьца Кузневича, на Варшавскомъ предмѣстѣ подъ N. 284 отъ суммы 30 руб.

6. Домъ съ флигелемъ владѣльцевъ наслѣдниковъ Матеуша Григлевича на Варшавскомъ предмѣстѣ подъ N. 339, отъ суммы 50 руб.

Въ 3-лѣтнею аренду.

7. Домъ владѣтельницы вдовы Лашкевичевой на Варшавскомъ предмѣстѣ подъ N. 310, отъ суммы 16 р. въ годъ.

8. Домъ съ садомъ владѣльцевъ супруговъ Томичковъ на Варшавскомъ предмѣстѣ подъ N. 345, отъ суммы 50 р. въ годъ.

9. Домъ съ садомъ владѣльца Мартина Осинскаго на Варшавскомъ предмѣстѣ подъ N. 380, отъ суммы 40 р. въ годъ.

На аренду каждаго дома, торги отдѣльно будутъ произведены, приступающіе къ нимъ лица обязаны представить наличными доньгами на залогъ (vadium) ¼ часть сумы къ относительной недвижимости отъ коей торги будутъ начаты. Таковы залогъ оставшіеся въ арендѣ обязаны немедленно пополнить до количества равняющагося трехмѣсячной платежи съ аренды и представить также наличными деньгами въ счетъ аренды столько, сколько окажется нужнымъ на пополненіе всѣхъ съ этой недвижимости касѣ г. Коло недоимокъ, отступающимъ отъ торговъ лицамъ таковый залогъ вмѣстѣ съ тѣмъ обратно будетъ возвращенъ.

Затѣмъ желающіе принять въ аренду одну или болѣе съ вышеоказанныхъ недвижимостей, изволятъ пожаловать въ означенное время на мѣсто имѣющихъ послѣдовать торговъ.

Г. Коло, 2 Января 1869 года.

Радзинскій.

Магистратъ [illegible]

Объявлнетъ во всеобщее свѣдѣніе, что 3 (15) Февраля) сего года съ 3-хъ до 5-и часовъ по полудни въ залѣ засѣданія Люблинскаго Городоваго Магистрата будутъ производиться публичные аукціоные (in plus) торги на арендное содержаніе паровой бани и ново построенной женской миквы принадлежащихъ здѣшнему еврейскому обществу срокомъ съ 1 (13) Января 1869 по 31 Декабря (12 Января) 1871/2 г., начиная съ опредѣленнаго годичнаго чинша 1,255 р. посредствомъ запечатанныхъ заявленій.

Представляющій заявленіе по формѣ ниже указанной, обязанъ положить въ одномъ изъ казначействъ или же въ экономической касѣ залогъ равняющійся 1/10 части годичной суммы именно 121 руб. и полученную въ томъ квитанцію, приложить къ заявленію, ибо наличныя деньги не будутъ принимаемы въ залогъ во время торговъ.

Торговыя кондиціи пересмотрены быть могутъ въ Управленіи Магистрата во всякое время служебныхъ занятій, за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней.

Заявленія должны быть вручаемы до открытія торговъ Президенту города на рускомъ языкѣ безъ всякихъ ошибокъ и подчистокъ, четко съ обозначеніемъ прописью количества суммы по ниже изложенной формѣ.

Форма заявленія.

Вслѣдствіе объявленія Люблинскаго Городоваго Магистрата отъ 3 (15) Января) 1869 года N. 10979, симъ заявляю, что желаю взять въ арендное содержаніе паровую баню и новопостроенную женскую микву принадлежащіе Люблинскому еврейскому Обществу на три года съ 1 (13) Января 1869 по 31 Декабря (12 Января) 1871/2 г. за годичную сумму ..... (написать буквами) подчиняя себя условіямъ въ торговыхъ кондиціяхъ изложеннымъ.

Касовую квитанцію въ принятіи залога въ количествѣ 121 р. прилагаю съ тѣмъ, что въ случаѣ отказа отъ торговъ, положенный залогъ самъ получу (или желаю высылки въ .... на мой счетъ). Постоянное мое жительство, въ ... мца .. дня .. 1869 г. (четко подписать имя и фамилію).

Г. Люблинъ, 3 (15) Января 1869 года.

Президентъ города, Волинскій.

N. D. 574. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Łomży.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. podaje do wiadomości, iż na żądanie Elsohna Dawida kupca w mieście Szczuczynie, guberni Łomżyńskiej zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do całego postępowania subhastacyjnego u Maksymiljana Sankowskiego Patrona w m. Łomży zamieszkałego, jako ustanowionego Obrońcy, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rs. 2582, z procentem i kosztów egzekucyjnych, przypadających od Kajetana Sleszyńskiego, właściciela dóbr ziemskich Łempice z przyległościami w wsi Łempicach zamieszkałego, aktem Komornika przy Sądzie Pokoju w Szczuczynie, Kajetana Mościckiego, w d. 4 (16) Listopada 1867 r. rozpoczętym, a w kontynuacji w d. 12 (24) Marca 1868 r. ukończonym, w drodze przymuszonego wywłaszczenia, zajęte zostały:

DOBRA ZIEMSKIE

Łempice, z przyległościami na wsiach Koniecki Komskie, na mieście Wąsoszu, Pstrągowo i Szwelczyn położone w gminie Szczuczyn na Mścichach, w gminie Mścichy, powiecie Szczuczyńskim gubernji Łomżyńskiej, będące w posiadaniu dzierżawnem Ludwiki z Grabowskich wdowy Sleszyńskiej, oprócz przyległości Pstrągowo, będącej w posiadaniu Stanisława Szymanowskiego i gruntów na mieście Wąsoszu, będących w posiadaniu Stanisława Truszkowskiego, Piotra Kiełczewskiego, Ignacego Chrzanowskiego i Bartłomieja Komosińskiego.

W dobrach zajętych znajdują się, a mianowicie w folwarku Łempice:

I. Zabudowania dworskie:

Plac czyli siedlisko około mórg 10, na którem jest dom drewniany, dachówką kryty; spichrz drewniany również pod dachówką; spichrz stary, trzy chlewy i szopa pod jednym dachem, drewniane pod słomą; stodoły drewniane pod jednym dachem słomianym o pięciu drzwiach, do których dotyka wozownia i stajnia drewniane pod jednym dachem; chlewów pięć drewnianych pod słomą; barak czyli sklep do kartofli na krokwie ziemią nakryty, dwa chlewki drewniane pod słomą; studnia w ziemi murowana kamieniami, na wierzchu ocembrowana drzewem; kloaka z desek.

Ogród fruktowy oparkaniony, około czterech dziesiatyn obszerności, z sadzawką i altanką, oraz 38 uli.

Browar drewniany w części tarcicami, a w części słomą kryty.

Siedlisko karczemne na wsi do dworu należące, zagonów 12, staje jedno długości, na którem dom drewniany pod słomą, zamieszkały przez kopcarzy: Stanisława Olszewskiego i Bartłomieja Kowalewskiego, przy domu pod słomą jest chlew drewniany w słupy, studnia drzewem cembrowana, stodoła drewniana pod słomą o dwóch klepiskach i czterech zasiekach, z których jeden oraz klepisko wspólne z dworem należą do uwłaszczonego włościanina Ignacego Dembińskiego.

Trzy domy drewniane pod słomą należące do uwłaszczonych włościan, a w tych należą do dworu po jednej izdebce zajmowane przez najewników i przysiewników, to jest: Karolinę Drążkową, Kajetana Płochoskiego i Jana Bogusza.

II. Łąki nad rzeką Biebrzą w miejscu zwanem na Mścichach.

Dział łąki obszerności około dziesiatyn pięciu.

Gruntów ornych dworskich pedzielonych na trzy pola, należących do klasy I. położonych w częściowych działach na wsiach Łempicach, Konieckach Komskich, Szwelczynie, Wąsoszu, Mścichach, Pstrągowie, jest dziesiatyn około 350, na które w każde pole wysiewa się oziminy około czetwierti 70 i tyleż jarzyny, siana z łąk oddzielnych i smugów przy działach gruntów ornych będących, zbiera się rocznie fur parokonnych około 100.

Wygon wsi Łempice około mórg 10 mający, pastewnik na wsi Łempicach wspólny dla dworu i innych mieszkańców w tej wsi około 10-ciu morgów.

Bory i lasy do dóbr zajętych należące, mają rozległości około włók 3, mórg 21, zarosłe w małej części drzewem budulcowem sosnowem, zresztą brzeziną, olszyną i zaroślami młodemi i zagajnikami sosnowemi, brzozowemi i olszowemi.

Razem z dobrami zajęte zostały: wołów par 4, koni roboczych 4, krów na pakcie będących 10, świń 4 i kiernosz, sieczkarnia ręczna o dwóch rzezakach, soch kompletnych 4, wozów roboczych kutych parokonnych z uprzężą 3, sani roboczych kutych kompletnych 3.

Kopje aktu zajęcia dóbr powyżej opisanych wręczone zostały:

1. Dłużnikowi Kajetanowi Sleszyńskiemu.

2. Wójtowi gminy Szczuczyn Józefowi Niewiarowskiemu.

3. Wójtowi gminy Mścichy Janowi Opońskiemu.

4. Pisarzowi Sądu Pokoju w Szczuczynie, Stanisławowi Zawidzkiemu.

5. Naczelnikowi Powiatu Szczuczyńskiego Aleksandrowi Anastazjew.

6. Ustanowionemu dozorcy Tomaszowi Wysockiemu.

7. Burmistrzowi miasta Wąsosza, Antoniemu Wasilewskiemu.

Akta zajęcia tych dóbr zarejestrowane zostały w księdze hypotecznej dóbr ziemskich Łempice, w dniu 29 Lipca (10 Sierpnia) a w kancelarji Trybunału Cywilnego w Łomży, w dniu 10 (22) Sierpnia 1868 r.

Pierwsza publikata zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych odbędzie się na audjencji Trybunału w Łomży, w dniu 16 (28) Października 1868 r. o godzinie 10 z rana.

Sprzedażą dyryguje Patron przy Trybunale tutejszym Maksymiljan Sankowski, w Łomży zamieszkały, u którego jako też w biórze Pisarza Trybunału, bliższą wiadomość o warunkach sprzedaży powziąść można.

Łomża d. 10 (22) Sierpnia 1868 r.

za Pisarza,

S. Biernacki, Aplikant Sądowy.

Po odbyciu trzech publikacji warunków licytacyjnych wyrokiem Trybunału w Łomży, na dniu 15 (27) Listopada 1868 r. wydanym, termin do przygotowawczego przysądzenia powyższych nieruchomości, wyznaczonym został na audjencji pomienionego Trybunału na dzień 1 (13) Lutego r. b. na godzinę 10 tą z rana.

Licytacja zacznie się od sumy rubli srebrem 7,000.

Łomża d. 10 (22) Stycznia 1869 r.

Pepłowski, Pisarz Tryb.

N. D. 567. *Patron przy Trybunale Cywilnym w Kaliszu.*

Wiadomo czyni, że w dniu 5 (17) Lutego 1869 roku o godzinie 3 po południu, przed W-ym Teodorem Wałęckim Sędzią Trybunału Cywilnego w Kaliszu, w miejscu zwykłych posiedzeń tegoż Trybunału w pałacu przy ulicy Józefina, odbędzie się stanowcze przysądzenie dobr ziemskich Piaszczyce z przyległościami Kuchary, w Okręgu i Powiecie Noworadomskim Gubernji Petrokowskiej położonych, z inwentarzem żywym i martwym, taksa w dniu 15 (27) i 16 (28) Marca 1868 r. sporządzona i przez Trybunał wyrokiem z dnia 22 Października (3 Listopada) t. r. zatwierdzona szczegółowo opisanych, do współwłasności sukcesorów ng. Ignacego Ostrowskiego: 1. Wiktorji z Gołembowskich Ostrowskiej wdowy. 2. Stanisława Adama Łazarza. 3. Antoniny Felicjanny Jadwigi Teresy. 4. Wiktorji Jadwigi Anieli. 5. Tadeusza Szymona Aleksandra. 6. Anny Jadwigi Ewy nieletniego rodzeństwa Ostrowskich, których główną opiekunką jest ich matka rzeczona Wiktorja Ostrowska w Warszawie pod Nr. 1691, a przydanym opiekunem Bolesław Gołembowski właściciel dóbr we wsi Biała Powiecie Noworadomskim mieszkający. 7. Ewy Heleny Antoniny z Ostrowskich Skorzewskiej Bolesława Skorzewskiego [illegible] Powiecie Petrokowskim mieszkającej, wszystkich mających ustanowionego za Obrońcę Franciszka Modrzejewskiego Patrona przy Trybunale Cywilnym w Kaliszu, oraz 8. Jana Szymona Adama 3-ch imion Ostrowskiego w Piaszczycach Powiecie Nowodworskim mieszkającego, przez Patrona przy Trybunale Cywilnym w Kaliszu Hipolita Grodzieckiego sprzedaż rzeczonych dobr Piaszczyce w drodze działów popierającego, należących, a to na skutek wyroku Trybunału Cywilnego Kaliskiego daty 9 (21) Czerwca 1866 r.

Sprzedaż odbywać się będzie pod warunkami w dniu 30 Października (11 Listopada) 1868 r. w biórze Pisarza Trybunału złożonemi i ogłoszonemi.

Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 41,960 kop. 65 taksą biegłych wynalezionej.

Przygotowawcze przysądzenie odbyło się przed rzeczonym delegowanym Sędzią w dniu 2 (14) Stycznia 1869 r. na którem dobra Piąszczyce z przyległościami przysądzono Patronowi Grodzieckiemu sprzedaż prowadzącemu za sumę rs. 41,960 kop. 65.

Vadium rs. 4,000 jest wymagane.

Taksa i warunki przejrzane być mogą w biórze Pisarza Trybunału i u podpisanego Patrona.

Kalisz d. 8 (20) Stycznia 1869 r.

H. Grodziecki.

N. D. 543.

Wyrokiem Trybunału Cywilnego w Warszawie w d. 13 (25) Maja 1866 r. między Sajną Surą i Izraelem małżonkami Przepiorka współwłaścicielami nieruchowości Nr. 2197, zaś w Warszawie pod Nr. 2424 zamieszkałymi, powodami przez Teodora Łąckiego Obrońcą przy Senacie stawającymi z jednej.

A.

Chajmem Nussynem Gutgold handlującym współwłaścicielem nieruchomości Nr. 2197 tamże w Warszawie zamieszkałym pozwanym niestawającym, z drugiej strony zapadłym dział nieruchomości Nr. 2197 w Warszawie położonej, nakazany do oszacowania i dania opinji o podzielności biegli mianowani, a w razie niemożności dogodnego podziału w naturze, sprzedaż rzeczonej nieruchomości przez publiczną licytacją rozporządzona do odebrania od biegłych przysięgi i kierowania sprzedażą, Sędzia Trybunału Kłodziński został delegowany, a do sporządzenia działów, Stanisław Jasiński Rejent został wyznaczony. Biegli mianowani po wykonanej przysiędze w oznaczonym terminie dali opinią o nie podzielności w naturze tej nieruchomości i wartość jej na rs. 12,896 kop. 28 ustanowili. Trybunał wyrokiem daty 13 (25) Września 1866 r. opinią i taksę biegłych zatwierdził.

Nieruchomość N. 2197 w Warszawie jest położona przy ulicy Muranów na gruncie czynszowym z którego opłaca się czynsz po rs. 5 kop. 30 Wójdemu i składa się z domu frontowego z drzewa do ulicy Muranowskiej położonego, komorek, stajni, domku mieszkalnego, studni, parkanu, kloaki i oficyny murowanej o piętrze kuczki, sztachet, komórki, oficyny, piwnicy i podwórza brukowanego, rozległość gruntu wynosi łokci kw. 4521 dochód roczny z lokali jest rs. 2749 kop. 80 a podatki rs. 239 kop. 83.

O bliższych szczegółach powziąść można wiadomość z taksy biegłych w Kancelarji Podpisarza Trybunału Cywilnego w Warszawie pod Nr. 549 w Wydziale III złożonej.

Po odbyciu w d. 31 Październik (12 Listopada) 1866 r. pierwszej publikacji a w d. 23 Grudnia (4 Stycznia) 1866/7 r. drugiej publikacji warunków licytacyjnych a zarazem przygotowawczego przysądzenia, nastąpi w skutku rezolucji Sędziego delegowanego, termin do ostatecznego przysądzenia na d. 27 Czerwca (9 Lipca) 1867 r został wyznaczony na godzinę 5 po południu, lecz takowy dla braku licytantów nie przyszedł do skutku. Trybunał tutejszy wyrokiem daty 7 (19) Lipca 1867 r. zapadłym szacunek nieruchomości w Warszawie pod Nr. 2197 do rs. 9,672 kop. 21 zniżył i termin do ostatecznego przysądzenia na d. 2 (14) Października 1867 r. wyznaczył, który dla zaszłych sporów nie przyszedł do skutku.

Rezolucją sędziego delegowanego w d. 9 (21) Stycznia 1869 r. wydaną, nowy termin do ostatecznego przysądzenia tejże nieruchomości na d. 3 (15) Lutego 1869 r. godzinie 4 po południu wyznaczony został, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w wydziale III pod Nr. 549 przed W. Kłodzińskim sędzią delegowanym.

Licytacja zacznie się od sumy rs. 9672 kop. 21 jako szacunku zniżonego.

Taksa i warunki licytacyjne przejrzana być mogą w Warszawie pod N. 1775 u podpisanego Obrońcy przy Senacie.

Warszawa dnia 10 (22) Stycznia 1869 r.

Teodor Łącki.

ZAPOZWY EDYKTALNE.

N. D. 63. *Судъ Исправительной Полиціи I. Отдѣленія въ Варшавѣ.*

Вызываетъ симъ Анну Салацинскую, иначе Саладзянку, 18 лѣтъ отъ роду имѣющую, служанку, постоянную жительницу [illegible] Уѣзда, дабы въ теченіе 30. дней явилась въ здѣшній Судъ, для объявленія оной приговора по собственному дѣлу, ибо въ противномъ случаѣ, подвергнута будетъ законной отвѣтственности.

Варшава дня 18 (30) Декабря 1868 года.

Предсѣдательствующій Судья,

Жизневскій.

* * *

Zapozywa Annę Sałacinską v. Sałudziankę lat 18 liczącą, służącą, ostathio mieszkankę gminy Wełecz Powiatu Stopnickiego, ażeby w ciągu dni 30 stawiła się w Sądzie tutejszym do wysłuchania wyroku w sprawie własnej wydanego, w przeciwnym bowiem razie jak prawo mieć chce, postąpionem z nią będzie.

Warszawa d. 18 (30) Grudnia 1868 r.

Sędzia Prezydujący, Żyzniewski.

N. D. 307. *Судъ Исправительной Полиціи I. Отдѣленія въ Варшавѣ.*

Предлагаетъ Гершу Фишло Снопекъ, имѣющему лѣтъ 16, терминатору шмуклерскому, въ послѣдние время въ Варшавѣ проживающему, чтобы въ теченіи 30 дней явился въ здѣшній Судъ, въ противномъ случаѣ, будетъ поступлено по закону.

Варшава дня 3 (15) Января 1869 года.

Предсѣдательствующій Судья,

Жизневскій.

* * *

Wzywa Hersza Fiszla Snopek, lat 16 liczącego, terminatora szmuklerskiego, w ostatnich czasach w Warszawie zamieszkałego, aby się w ciągu dni 30 w Sądzie tutejszym stawił, po upływie bowiem tego czasu, podług prawa będzie z nim postąpione.

Warszawa dnia 3 (15) Stycznia 1869 r.

Sędzia Prezydujący, Żyzniewski

N. D. 504. *Sąd Policji Prostej w Tykocinie.*

Zapozywa niniejszym Juljana Brwicińskiego b. strażnika tabacznego, ostatecznie we wsi Lapach Barwikach gminie Poświętne Powiecie Mazowieckim mieszkającego, obecnie niewiadomego z pobytu, aby w ciągu dni 30 w Sądzie tutejszym w właściwej sprawie stawił się, lub o teraźniejszym stałem swem zamieszkaniu doniósł, gdyż w przeciwnym razie, po upływie zakreślonego terminu podług prawa będzie postąpiono.

Tykocin d. 4 (16) Stycznia 1863 r.

Podsędek, Majewski.

N. D. *80. Судъ Исправительной Полиціи I. Отдѣленія въ Варшавѣ.*

Симъ увѣдомляетъ кого слѣдуетъ, что 3 (15) Мая т. г. на улицѣ Валовой, отнято отъ подозрительнаго лица, сюртукъ темнозеленаго сукна, сигерной подкладкою изъ испанскаго атласа пуговицами шмуклерскими черными, брюки такого же темнозеленаго сукна, съ распоркомъ спереди, чтобы законный собственникъ, явился по полученіе оныхъ по подлежащимъ удостовѣреніи, въ теченіи одного мѣсяца отъ дня настоящаго объявленія, по истеченіи же сего срока, съ депозитомъ будетъ поступлено по законамъ.

Варшава дня 19 (31) Декабря 1868 г.
Подсудокъ, Малишевскій.

* * *

Zawiadamia kogo to dotyczeć może, iż w dniu 3 (15) Maja r. b. przy ulicy Wałowej odebrano od osoby podejrzanej surdut z sukna granatowego z podszewką czarną z hiszcańskiego atłasu i guzikami szmuklerskiemi czarnemi, oraz spodnie z takiegoż sukna granatowego z rozporkiem na przedzie, wzywa przeto prawego właściciela, izby po odbiór takowych z dowodami usprawiedliwiającemi własność w dniach 30 od daty ogłoszenia tego w pismach w Sądzie tutejszym stawił się po upływie bowiem tego terminu z depozytem postąpiono będzie podług prawa.

Warszawa dnia 19 (31) Grudnia 1868 r.
Podsędek Maliszewski.

N. D. *483. Судъ Исправителной Полиціи II. Отдѣленія въ Варшавѣ.*

Въ депозитѣ здѣшняго Суда, находятся чѣтыре каретныя фонаря, отобранны въ мѣсяцѣ Октябрѣ 1868 года отъ лица которое не доказало законнаго владенія этими фонарями, и потому вызываются законные владѣльцы оныхъ фонарей, дабы въ продолженіи 30 дней со дня объявленія въ здѣшній Судъ съ доказательствами принадлежанія имъ фонарей о которыхъ говориться явились, ибо по истеченіи назначеннаго срока, фонари будутъ присуждены казнѣ.

Варшава дня 8 (20) Января 1869 года.
Предсѣдательствующій Судья,
Добрачинскій.

* * *

W depozycie Sądu tutejszego znajdują się 4 latarnie powozowe, odebrane w m. Październiku 868 r. od osoby która z posiadania prawego tychże latarni, wytłomaczyć się niemogła, wzywa przeto osoby któreby własność tych latarni udowodniły, izby w przeciągu dni 30 od daty niniejszego ogłoszenia zgłosiły się do Sądu z dowodami przekonywającemi iż są właścicielami w mowie będących latarni, gdyż w przeciwnym razie po upływie naznaczonego terminu, latarnie na rzecz skarbu spieniężone zostaną.

Warszawa d. 8 (20) Stycznia 1869 r.
Asesor Prezydujący, Dobraczyński.

N. D. *488. Судъ Исправительной Полицій I. Отдѣленія въ Варшавѣ.*

Вызываетъ онымъ Карла Борковскаго, лѣтъ 28, римско-католическаго вѣроисповѣданія, женатого и семейнаго, поденщика, послѣднее время подъ № 2797 въ Варшавѣ заявленнаго, дабы въ продолженіи 30 дней явился въ здѣшній Судъ, ибо въ противномъ случаѣ, по закону поступлено съ нимъ будетъ.

Варшава дня 9 (21) Января 1869 года.
Предсѣдательствующій Судья,
Жизневскій.

* * *

Wzywa niniejszym Karola Borkowskiego, lat 28 katolika, żonatego, dzietnego, wyrobnika ostatnio pod Nr. 2797 w Warszawie zameldowanego ażeby wprzeciągu dni 30 od daty niniejszego wezwania stawił się w Sądzie tutejszym, gdyż wprzeciwnym razie wedle prawa postąpiono z nim będzie.

Warszawa d. 9 (21) Stycznia 1869 r.
Sędzia Prezydujący, Żyzniewski.

N. D. *482. Судъ Исправительной Полиціи II. Отдѣленія въ Варшавѣ.*

Въ Іюнѣ мѣсяцѣ 1868 г. въ гминѣ Сенница, Минскаго Уѣзда Варшавской Губерніи, отобрано подозрительному лицу 12 р. с. 59 и 12 локтей сицовой матеріи, потому приглашаетъ сдѣйствительнаго владѣлца оныхъ, дабы въ теченіи 30 дней считая со дня объявленія въ Судъ, съ доказательствами, въ противномъ случаѣ, поступлено будетъ по закону.

* * *

W Czerwcu 1868 w gminie Siennica, Powiatu Mińskiego, Gubernji Warszawskiej, odebrano podejrzanej osobie rs. 12 kop. 59, z portmonetką skorzaną i 12 łokci perkaliku. Wzywa przeto prawych właścicieli, takowych, aby w ciągu dni 30 licząc od daty niniejszego ogłoszenia zgłosili się do Sądu z dowodami usprawiedliwiającemi własność W przeciwnym bowiem razie postąpionem będzie podług przepisów prawa.

Варшава 27 Декабря (8 Января) 1868/9 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Добрачинскій.

N. D. *67. Судъ Исправительной Полиціи въ Кальваріи.*

Симъ приглашаетъ Николая Илина, происходящаго изъ волости Борсуки, Медынскаго Уѣзда, а проживающаго въ деревни Дегуцѣ гминѣ Шумскъ Маріампольскомъ Уѣздѣ, нынѣ неизвѣстнаго съ мѣста жительства, дабы для выслушаній рѣшенія Плоцкаго Уголовнаго Суда, по собственному дѣлу непримѣнно въ теченія 30 дней въ здѣшній Судъ явился.

Кальварія дня 10 (22) Декабря 1868 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Колежскій Ассесоръ, де Іоне.

* * *

Zapozywa Mikołaja Ilin na wołosti Borsuki P-tu Medynskiego Gubernji Kałużskiej stale, a następnie we wsi Degucie gminy Szumsk Powiecie Marjampolskim zamieszkałego, a obecnie z pobytu niewiadomego, aby dla wysłuchania wyroku w sprawie przeciw niemu zapadłego w Sądzie Kryminalnym w Płocku najdalej w dniach 30 do Sądu tutejszego przybydź zechciał.

Kalwarja d. 10 (22) Grudnia 1868 r.
Sędzia Prezydujący,
Asesor Kolegialny, de Johne.

N. D. *62. Судъ Исправительной Полиціи въ Плоцкѣ.*

Предлагаетъ всѣмъ властямъ наблюдающимъ за порядкомъ и безопасіемъ, обращать вниманіе на б. бургомистра города Козегловы Казимира Микулича, нынѣ по мѣсту жительства неизвѣстнаго, отъ роду лѣтъ 65, росту добраго, волосовъ темныхъ, глазъ темныхъ, лица продолвоватаго, носа длиннаго, и въ случаѣ поимки, изволить доставить его въ здѣшній или ближайшій Судъ.

Плоцкъ дня 7 (19) Декабря 1868 года.
Предсѣдательствующій Судья,
Новодворскій.

N. D. *73. Судъ Исправительной Полиціи въ Ленчицѣ.*

Приглашаетъ симъ Абраама Лидке, прежде въ городѣ Калишѣ, нынѣ же въ неизвѣстномъ мѣстѣ проживающаго, дабы въ теченіи 30 дней явился въ здѣшній Судъ для прочтенія приговора Апелляціоннаго Суда въ Польскомъ Царствѣ отъ 4 Января сего года.

Ленчица дня 18 (30) Декабря 1868 года.
Предсѣдательствующій Судья,
Баеръ.

N. D. *76. Судъ Исправительной Полиціи въ Г. Брестѣ-Куявскомъ.*

Предлагаетъ всѣмъ властямъ какъ военнымъ такъ гражданскимъ, возвратить свое вниманіе на Войцѣха Спысальскаго, жителя деревни Круково гмины Смиловице Влоцлавскаго Уѣзда Варшавской Губерніи, скривающагося передъ судебною ответственностію, и въ случаѣ его поимки, здѣшнему или ближайшему Суду доставить.

Примѣты Войцѣха Спысальскаго: лѣтъ отъ роду 40, роста умѣреннаго, лица круглаго, волосовъ темныхъ, лобь умѣренный, глаза шарые, носъ умѣренный, особыхъ примѣтовъ нѣимѣетъ.

Брестъ-Куявскій, дня 17 (29) Декабря 1868 года.
Предсѣдательствующій Судья,
Надворный Совѣтникъ, Тринишевскій.

N. D. *78. Судъ Исправительной Полиціи въ Люблинѣ.*

Проситъ всѣ гражданскія и военныя власти, наблюдающія за порядкомъ и безопасіемъ въ Государствѣ, обращать особенное вниманіе на Войцѣха Кендзеру, имѣющаго отъ роду 23 лѣтъ, роста средняго, волосовъ темно русыхъ, глазъ сѣрыхъ, обвиняемаго въ бродажествѣ вѣжавщаго во время транспортированія въ Люблинскую тюрьму изъ города Красностава, и въ случаѣ поимки его, доставить въ здѣшній или ближайшій Судъ.

Люблинъ дня 16 (28) Декабря 1868 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Рупрехтъ.

N. D. *90. Судъ Простой Полицій въ Маріамполѣ.*

Вызываетъ симъ рядовая безерочно отпускнаго Новоржевской коменды Мейра Рейзмана, въ послѣдствій въ городѣ Шакахъ проживающаго, а въ настоящее время, неизвѣстно гдѣ скивающагося, дабы въ теченіи 30 дней явился въ здѣшнемъ Судѣ для снятія съ его показанія по собственному его дѣлу о выпускѣ фальшиваго рубля, въ противномъ же случаѣ, поступлено будетъ по законамъ.

Маріамполь дня 11 (23) Декабря 1863 г.
за Подсудка, Склодовскій.

* * *

Wzywa niniejszem Majera Rejzmana, żołnierza nieograniczenie urlopowanego, z Noworzewskiej Komendy, ostatecznie w mieście Szakach zamieszkałego, a obecnie z pobytu niewiadomego aby w ciągu dni 30 zgłosił się do Sądu tutejszego dla złożenia potrzebnego objaśnienia we własnej jego sprawie o puszczenie w obieg fałszywego rubla, w przeciwnym bowiem razie, wedle prawa postąpionem będzie.

Marjampol dnia 11 (23) Grudnia 1868r.
Podsędek, w z. B. Skłodowski.

N. D. *88. Судъ Простой Полиціи въ Ловичѣ.*

У подозрѣннаго лица о кражу, то есть Екамерины Похъ изъ города Сохачева, отобрано слѣдующіе вещи, а именно:

1. Салфетку одну голубою, цвѣта съ бѣлыми цвѣтами.
2. Салфетку одну бѣлую большую.
3. Двѣ полотнянные рубашки, одна мужеская, а другая женская.

Мѣста же покражи подсудимая непоказала, затѣмъ вызываетъ имѣющихъ право къ этимъ вещамъ, чтобы въ теченіи 30 дней отъ припечатанія сего объявленія, прибыли въ здѣшній Судъ для отобранія оныхъ или здѣлали свѣденіе о томъ ближайшей власти, въ противномъ случаѣ, будетъ поступлено по законамъ.

Ловичъ дня 10 (22) Декабря 1868 года.
Трибунала Асесоръ и. д. Подсудка,
Колежскія Асесоръ, Знаевскій.

* * *

Od osoby podejrzanej o kradzież, to jest: Katarzyny Ploch z miasta Sochaczewa, odebrane zostały następujące przedmiota:

1. Serwetka kolorowa niebieska w kwiaty białe jedna.
2. Serwetka biała jedna duża.
3. Dwie koszule płócienne, jedna męzka a druga kobieca.

Miejsca jednak kradzieży tej podsądna nie chce wskazać, wzywa przeto właściciela takowych, aby w ciągu dni 30 od ogłoszenia zgłosił się po odbiór powyższych przedmiotów, lub zameldował o swoich prawach, do najbliższej władzy, w przeciwnym bowiem razie postąpionem będzie podług prawa.

Łowicz d 10 (22) Grudnia 1868 r.
Asesor Trybunału, p. o. Podsędka,
Asesor Kolegjalny, Znajewski.

N. D. *490. Судъ Исправительной Полиціи въ Брестѣ-Куявскомъ.*

Предлагаетъ всемъ властямъ, какъ военнымъ такъ гражданскимъ возвращать свое вниманіе на Липмана Пржедецкаго (Lipmana Przedeckiego) жителя города Ходча, скрывающагося передъ судебною ответственностію, а въ случаѣ его пойманія, здѣшнѣму или ближайшему Суду доставить.

Примѣты Липмана Пржедецкаго: лѣтъ отъ роду 29, роста средняго, лица круглаго, глаза карые, носъ умѣренный, волосы русые, особыхъ примѣтовъ нѣимѣетъ.

Брестъ дня 6 (18) Января 1869 года.
Предсѣдательствующій Судья,
Надворный Совѣтникъ, Триниженскій.

N. D. 316. *Судъ Простой Полиціи на Прагѣ.*

Отъ подозрительнаго лица, отобрано женскій шерстянный платокъ, полосатый темно-краснаго цвѣта, который находится въ депозитѣ здѣшнаго Суда. Приглашаетъ симъ лицо потерявшее оный платокъ прибыть въ нашъ Судъ въ теченіи 30 дней съ доказательствами собственность удостовѣряющими, въ противномъ случаѣ съ платкомъ, поступлено будетъ по законамъ.

Прага, 3 (15) Января 1869 года.
Подсудокъ, Бѣлинскій.

* * *

Od podejrzanej osoby odebraną została chustka wełniana w kraty ciemno czerwone, która w depozycie Sądu tutejszego znajduje się. Wzywa zatem prawego właściciela tej chustki, aby najdalej w przeciągu dni 30 od ogłoszenia zgłosił się do Sądu tutejszego z dowodami własność wykazującemi, gdyż w przeciwnym razie chustka pomieni na sprzedaną i fundusz ztąd osiągnięty na korzyść Skarbu obróconym zostanie.

Praga d. 3 (15) Stycznia 1869 r.
Podsędek, Bielński.

N. D. *491. Судъ Исправительной Полиціи въ Кальваріи.*

Призываетъ симъ Яна Грабовскаго, жителя фольварка Прены гмины Хлѣбишки, нынѣ неизвѣстнаго съ мѣста пробыванія, дабы для выслушанія состоявшигося объ нимъ приговора Кальварыйскаго Суда Исправительной Полиціи непремѣнно въ теченіи 30 дней въ здѣшній Судъ, или донѣсъ о своемъ настоящемъ жительствѣ, въ противномъ ибо случаѣ, дальнѣйшіе законые мѣры приняты будетъ.

Кальварія дня 24 Декаб. (5 Нояб.) 1868/9 г.
Предсѣдательствующій Судья.
Колежскій Асесоръ, де Іоне.

* * *

Wzywa niniejszym Jana Grabowskiego mieszkańca folwarku Preny, gminy Chlebiszki, obecnie niewiadomego z miejsca swego pobytu aby dla wysłuchania zapadłego co do ń wyroku Sądu Policji Poprawczej w Kalwarji niezwłocznie w ciągu dni 30 do Sądu tutejszego przybył lub wskazał obecny swój pobyt, w przeciwnym bowiem razie dalsze środki prawne przedsięwzięte będą.

Kalwarja d. 24 Grudnia (5 Stycznia) 1868/9 r.
Sędzia Prezydujący,
Asesor Kolegjalny, de Iohne.

N. D. *148. Судъ Исправительной Полиціи въ Кальваріи.*

Вызываетъ симъ Мовшу Эпельбаумъ и Мовшу Арона Вижанскаго, въ послѣдствіи проживающихъ въ Губернскомъ городѣ Сувалкахъ, дабы отъ ниже писаннаго числа въ продолженіи 30 дней заявили свою личность въ здѣшнемъ Судѣ, ибо въ противномъ случаѣ, поступлено съ ними будетъ по законамъ.

Кальварія дня 10 (22) Декабря 1868 года.
Предсѣдательствующій Судья,
Колежскій Асесоръ, де Іоне.

* * *

Wzywa Mowszę Epelbaum i Mowszę Arona Wiżańskiego, ostatnio w mieście gubernialnem Suwałkach zamieszkałych, aby od daty dzisiejszej w ciągu dni 30 meldowali się w Sądzie tutejszym, gdyż wrazie przeciwnym podług prawa postąpionem z niemi zostanie.

Kalwarja d. 10 (22) Grudnia 1868 r.
Sędzia Prezydujący,
Asesor Kolegjalny, de Johne.

N. D. *149. Судъ Исправительной Полиціи въ Кальваріи.*

Вызываетъ Руфку Шеймановича, въ мѣстѣ съ дочею Руфкою, дабы въ теченіе одного мѣсяца явились въ здѣшнемъ Судѣ, ибо въ противномъ случаѣ, будутъ подвергнуты ответственности согласно законовъ.

Кальварія дня 16 (28) Декабря 1868 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Колежскій Асесоръ, де Іоне.

* * *

Wzywa Rufkę Szejmana wraz z córką Rufką, najdalej w dniach 30 stawił się w Sądzie tutejszym, bowiem w przeciwnym razie ulegnie właściwym przepisom prawa.

Kalwarja d. 16 (28) Grudnia 1868 roku.
Sędzia Prezydujący,
Asesor Kolegjalny, de Johne.

N. D. 493 *Судъ Исправительной Полиціи въ Кальваріи.*

2 (14) Сентября 1868 г. при берегу Эзіора Дусь въ мотельской гминѣ, найдено мертвое тѣло, безъ одежды мальчика, лѣтъ 8, мужескаго пола, такъ какъ фамилія происхожденіе умѣршаго и причина смѣрти неизвѣстное, потому объявляетъ всѣхъ кому изложенные, дабы о томъ збѣшній Судъ или ближайшіе Полицейскіе власти увѣдомили.

Кальварія дня 19 (31) Декабря 1868 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Колежскій Асесоръ, де Іоне.

* * *

W d. 2 (14) Września 1868 r. na brzegu Jeziora Duś w gminie Metelskiej znalezione zostały nagie zwłoki dziecka około lat 8 mieć mogącego płci męzkiej, ponieważ niewiadome jak imie i nazwisko zmarłego, miejsce jego pochodzenia oraz przyczyna śmierci, wzywa zatem każdego ktoby o tem posiadał wiadomość, aby o tem Sąd tutejszy lub najbliższej władzy policyjnej dał znać.

Kalwarja dnia 19 (31) Grudnia 1868 roku.
Sędzia Prezydujący,
Asesor Kolegjalny, de Iohne.

N. D. *146. Судъ Исправительной Полиціи въ Кальваріи.*

Вызываетъ симъ жителя деревни Дегуцѣ гмины Шумскъ Уѣзда Маріампольскаго, Ивана Салдыкасъ, занимающагося бродяжествомъ, чтобы отъ ниже писаннаго числа въ продолженіи 30 дней, заявилъ свою личность въ здѣшнемъ Судѣ, ибо въ противномъ случаѣ, поступлено съ нимъ будетъ по законамъ.

Кальварія дня 17 (29) Декабря 1868 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Колежскій Асесоръ, де Іохне.

* * *

Wzywa Jana Saldykas, stałego mieszkańca wsi Degucie gminy Szumsk, powiatu Marjampolskiego. zajmującego się włóczęgostwem, aby od daty dzisiejszej, w przeciągu dni 30 zameldował swą bytność w Sądzie tutejszym, gdyż w razie przeciwnym podług prawa postąpionem z nim będzie.

Kalwarja d. 17 (29) Grudnia 1868 r.
Sędzia Prezydujący,
Asesor Kolegjalny, de Johne.

N. D. *147. Судъ Исправительной Полиціи въ Г. Кальваріи.*

Призываетъ симъ Мація Могульскаго, 35 лѣтъ, выробника, съ деревни Бержыны гмины Войткоболѣ, Волковышкаго Уѣзда, и жену его Анну Мочульску, нынѣ неиз

вѣстныхъ съ мѣста своего пробыванія, дабы для выслужанія состоявшагося обънимъ приговора уголовнаго Суда въ теченіи 30 дней непременно въ здѣшній Судъ прибыли, въ противномъ ибо случаѣ, поступлено будетъ съ ними по законамъ.

Кальваря дня 12 (24) Ноября 1868 года.
Предсѣдательствующій Судья,
Колежскій Асесоръ, де Іоне.

* * *

Wzywa Macieja Moczulskiego, lat 35, wyrobnika z wsi Perzyny gminy Wojtkobole, powiatu Wołkowyszskiego i żonę jego Annę Moczulską, obecnie niewiadomych z pobytu, aby dla wysłuchania zapadłego co do nich wyroku Sądu Kryminalnego, w ciągu dni 30 niezawodnie do Sądu tutejszego przybyli, w przeciwnym bowiem razie, wedle prawa postąpiono z niemi będzie.

Kalwarja d. 12 (24) Listopada 1868 r.
Sędzia Prezydujący,
Asesor Kolegjalny, de Johne.

N. D. 250. *Судъ Исправительной Полиціи въ Плоцкѣ.*

Вызываетъ симъ все военные и граждаскіе власти, дабы въ случаѣ поимки.

1. Фрыдерыка Людовика Бейманъ имѣющаго лѣтъ отъ роду 30, роста высокаго, волосовъ черныхъ, глазъ свѣтлорусыхъ.

2. Якова Дышловъ, лѣтъ 29, роста средняго, волосовъ черныхъ, глазъ цвѣтлорусыхъ, цыгановъ съ гмины Региминъ, Цехановецкаго уѣзда, доставили ихъ въ сей Судъ подъ стражею, какъ скрывающихся отъ судебной ответственности.

Г. Плоцкъ, 2 (14) Декабря 1868 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Новодворскій.

* * *

Wzywa niniejszem tak wojenne jako i cywilne władze, aby w razie ujęcia.

1. Fryderyka Ludwika Bejman, mającego lat 30, wzrostu wysokiego, włosów czarnych, oczu niebieskich.

2. Jakóba Dytlow lat 29 mającego, wzrostu średniego, włosów czarnych, ócz niebieskich, cyganów z gminy Regimin, Ciechanowieckiego powiatu, dostawiły do Sądu tutejszego pod strażą, jako ukrywających się, przed Sądową odpowiedzialnością.

Płock, dnia 2 (14) Grudnia 1868 r.
Sędzia Prezydujący, Nowodworski.

N. D. 511. *Судъ Простой Полиціи на Прагѣ.*

Объявляетъ, что отъ подозрительнаго лица, отобрано старый хомутъ, приглашаетъ симъ собственника онаго, явится съ доказательствами въ здѣшнемъ Судѣ, въ теченіи однаго мѣсяца, въ противномъ случаѣ, съ хомутомъ поступлено будетъ по законамъ.

Прага дня 4 (16) Января 1869 года.
Подсудокъ, Бѣлинскій.

* * *

Podaje do publicznej wiadomości iż od osoby podejrzanej odebranym został chomont stary, wzywa więc właściciela takowego aby w ciągu miesiąca od daty niniejszego ogłoszenia, do Sądu tutejszego z dowodami własności usprawiedliwiającemi się zgłosił, w przeciwnym razie podług prawa postąpionem będzie.

Praga d. 4 (16) Stycznia 1869 r.
Podsędek, Bieliński.

N. D. 517. *Судъ Исправительной Полиціи въ Сѣдльцу.*

Разыскиваетъ Еврея Арона Мошка Калинскаго, съ тѣмъ чтобы въ случаѣ поимки, онъ былъ доставленъ въ сказанный Судъ подъ строгимъ карауломъ.

Примѣты его, ростъ средній, борода черная, лѣтъ 30, женатъ, мѣсто рожденія его Кольно, отцу имя Гершко, матери Эстера.

Сѣдлцы дня 7 (19) Января 1869 года.
Предсѣдательствующій Судья,
Александровичъ.

* * *

Poszukuje Arona Moszka Kalińskiego i wzywa wszelkie władze aby w razie ujęcia go transportem Sądowi tutejszemu lub najbliższemu dostawić raczyły. Znaki szczególne, wzrost średni, broda czarna, lat 30, urodzony w m. Kolno, z ojca Herszka matki Estery.

Siedlce, d. 26 Grudnia (7 Stycznia) 1868/9 r.
Sędzia Prezydujący, Aleksandrowicz.

N. D. 519. *Петроковскій Судъ Исправительной Полиціи.*

Вызываетъ Якова Спалекъ, жителя деревни Крѣсяки гмины Ржонсня, Новорадомскаго Уѣзда, а съ послѣднее время Гора Клонова Уѣзда Сѣрадскаго проживающаго, нынѣ отлучившагося изъ мѣста своего жительства, дабы въ теченіи 30 дней отъ ниже писаннаго числа, донесъ о своемъ мѣстопробываніи, или лично явился въ здѣшній Судъ для выслушанія приговора, по собственному его дѣлу, въ противномъ случаѣ, поступлено съ нимъ будетъ по законамъ.

Петроковъ дня 8 (20) Января 1869 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Колежскій Асесоръ, Хмеленскій.

* * *

Zapozywa Jakóba Spałek mieszkańca Pustkowia Krysiaki, gminy Rząśnia powiatu Noworadomskiego, a ostatnio we wsi Górce klonowskiej, powiecie Sieradzkim zamieszkałego, obecnie z pobytu niewiadomego, aby w ciągu dni 30 od daty niniejszego ogłoszenia doniósł o miejscu swego pobytu, lub też osobiście do Sądu się zgłosił, dla ogłoszenia wyroku w sprawie własnej, a to pod dalszemi skutkami prawa.

Petroków d. 8 (20) Stycznia 1869 roku.
Sędzia Prezydujący
Asesor Kolegjalny, Chmieleński

N. D. 516. *Судъ Исправительной Полиціи въ Пултускѣ.*

Предлагаетъ Хайму Звѣрцядло, сыну Абрама, въ послѣднее время въ городѣ Насѣлскѣ Пултускаго Уѣзда проживающему, теперъ неизвѣстному по мѣсту пробыванія, дабы въ теченіи 30 дней явился въ здѣшный Судъ для выслушанія рѣшенія по собственному дѣлу.

Пултускъ дня 24 Декаб. (5 Янв.) 1868/9 г.
Предсѣдательствующій Судья.
Шклярскій.

N. D. 520. *Судъ Простой Полиціи въ Люблинѣ.*

Вызываетъ симъ Марцина Палысь, происходящаго съ деревни Сборова Стопницкаго Уѣзда, въ послѣдствіи, проживающаго въ городѣ Люблинѣ содержащагося со службы, обвиненнаго о воровство, дабы въ теченіи 30 дней явился въ здѣшній Судъ для снятія съ него показанія, въ противномъ случаѣ, поступится съ нимъ по закону.

Люблинъ дня 10 (22) Января 1869 г.
Подсудокъ,
Колежскій Асесоръ, Шаніявскій.

* * *

Wzywa Marcina Pałyś pochodzącego ze wsi Zborowa, powiatu Stopnickiego, a ostatnio przebywającego w m. Lublinie utrzymującego się ze służby, obwinionego o kradzież aby do złożenia tłumaczeń a w Sądzie tutejszym w przeciągu dni 30 stawił się, w przeciwnym razie z nim według prawa postąpionem będzie.

Lublin d. 10 (22) Stycznia 1869 r.
Podsędek,
Asesor Kolegjalny, Szaniawski.

N. D. 518. *Судъ Исправительной Полиціи въ Люблинѣ.*

Предлагаетъ Геленъ Сломчинской, лѣтъ 22 отъ роду, имѣющей мужа и дѣтей, вѣроисповѣданія католическаго, дочери Стефана и Зофіи жениховъ Доротъ, въ послѣднѣе время въ деревнѣ Крупа, при мужѣ шинкарѣ проживающей, а по настоящему мѣстожительству неизвѣстной, явится въ здѣшнній Судъ въ продолженіе 30 дней по собственному дѣлу, или въ то же время о настоящемъ мѣстожительствѣ Судъ увѣдомить, въ противномъ же случаѣ, будетъ съ нею поступлено по закону.

Люблинъ дня 6 (18) Января 1869 года.
Предсѣдательствующій Судья,
Рупрехтъ.

* * *

Wzywa Helenę Słomczyńską lat 22 wieku liczącą Katoliczkę, zamężną dzietną, ze Stefana i Zofji małżonków Dorosz urodzoną ostatnio we wsi Krupe przy mężu szynkarzu zamieszkałą z obecnego zaś miejsca zamieszkania niewiadomą aby w dniach 30 od daty dzisiejszej w Sądzie tutejszym we własnej sprawie stawiła się lub o obecném swojem zamieszkaniu zawiadomiła, w razie bowiem przeciwnym postąpiono z nią będzie podług prawa,

Lublin d. 6 (18) Stycznia 1869 r.
Sędzia Prezydujacy, Ruprecht.

N. D. 113. *Судъ Исправительной Полиціи въ Люблинѣ.*

Вызываетъ Гаскя Горовича, въ прошломъ году временно проживающаго въ Новой Александрій, а теперъ неизвѣстнаго по мѣсту жительства, чтобы въ продолженіе 30 дней по собственному дѣлу, явился въ Судъ, ибо въ противномъ случаѣ, будетъ съ нимъ поступлено по законамъ.

Люблинъ дня 19 (31) Декабря 1868 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Рупрехтъ.

N. D. 87. *Судъ Простой Полиціи въ Сувалкахъ.*

Имѣетъ честь просить полицейскія власти, произвести тщательный розыскъ, въ предѣлахъ ихъ вѣдомствъ Руфка Лейбовича, постояннаго жителя города Сувалокъ, бѣжащаго съ транспорта, во время слѣдованія въ Кальварыйскій Исправительный Судъ, и нынѣ скрывающагося предъ взысканіемъ закона, въ случаѣ же поимки означеннаго Лейбовича, доставить его подъ карауломъ въ сей Судъ. Примѣты: лѣтъ отъ роду 43, росту средняго, лица продолговатого, глаза пивныя, волосы на головѣ и бородѣ черныя, во время же побѣга, былъ одетъ въ овчій толубъ, особыхъ примѣтъ неимѣетъ.

Сувалки дня 10 (22) Декабря 1868 г.
Подсудокъ, Маевскій.

N. D. 145. *Сейнскій Мировый Судъ.*

Симъ обявляетъ, что на поляхъ деревни Завады на усадьбѣ Адама Купчинскаго 9 (21) Декабря с. г. найдено мертвое тѣло девчонки неизвѣстнаго названія, лѣтъ около 6 до 7 имѣющей, одѣтой въ холстянный подертый кафтанъ и такойже полушубовъ, юбку небѣскаго цвѣта, холсянную подертую рубашку, и другую подертую одежъ, потому приглашаетъ родителей, или опѣкуновъ упомянутый девочки, въ теченіи 30 дней явился въ здѣшній Судъ, для обявленія причины смерти того же ребенка, въ противномъ случаѣ, поступлено будетъ по законамъ.

Сейны дня 12 (24) Декабря 1868 года.
Председатель, Грабовскій.

N. D. 311. *Судъ Простой Полиціи въ Сувалкахъ.*

Благоволятъ всѣ военныя и гражданскія власти, тщательно слѣдить за дѣжавшимъ арестантомъ изъ Сувалкскаго детеціоннаго ареста Ивономъ Лѣсневскимъ, и въ случаѣ поимки, доставить его Лѣсневскаго въ сей Судъ.

Примѣты бѣжавшаго Лѣсневскаго суть слѣдующіе: лѣтъ отъ роду 24, росту средняго, лице круглое, волосы русые, глаза голубые, носъ и ротъ умѣренные, особыхъ примѣтъ не имѣетъ.

Сувалки дня 24 Декаб. (5 Янв.) 1868/9 г.
Подсудокъ, Маевскій.

LISTY GOŃCZE.

N. D. 66. *Судъ Исправительной Полиціи въ Кальваріи.*

Благоволятъ военныя и гражданскія власти принять мѣры въ разслѣдованіи бѣжавшихъ отъ наказанія Эфройма Цалковича Френкѣля и Зельмана Давидовича Френкѣля, жителей гор. Ротница, Трокскаго уѣзда, а въ случаѣ поимки ихъ приставить въ здѣшній или ближайшій Судъ мѣста задержанія.

Примѣты Эфройма Цалковича Френкѣля: лѣтъ 45, ростъ ниже средняго, волосы и брови черные, лице смуглое продолговатое осповатое, носъ умѣренный, усы и борода черные малые, особыхъ примѣтъ неимѣетъ.

Зельмона Давидовича Френкѣля: Лѣтъ 28, ростъ большой, волосы и брови черные, лице смуговатое продолговатое, носъ большой, усы и борода чудь высыпклись, особыхъ примѣтъ не имѣетъ.

Г. Кальварія, 8 (20) Декабря 1868 г.
Предсѣдательствующій Судьи,
Колежскій Асесоръ, де Іоне.

* * *

Wzywa władze wojenne i cywilne o przedsięwzięcie środków w wyśledzeniu pobytu zbiegłych przed wymiarem sprawiedliwości Efrojma Całkowicza Frenkiela i Zelmana Dawidowicza Frenkiela, pochodzących z m. Rotnicy Trockiego powiatu, a wrazie ujęcia ich dostawić Sądowi tutejszemu lub najbliższemu miejsca zatrzymania.

Rysopis Efrojma Całkowicza Frenkiela: lat ma 46, wzrost mniej jak średni, włosy i brwi czarne, twarz pociągła ospowata, nos średni, wąsy i broda czarne małe, znaków szczególnych niema.

Zelmana Dawidowicza Frenkiela: lat ma 28, wzrostu dobrego, włosy i brwi czarne, twarzy pociągłej, nosa dużego, wąsy i broda tylko co wyrastające, bez znaków szczególnych.

Kalwarja dnia 8 (20) Grudnia 1868 roku.
Sędzia Prezydujący,
Asesor Kolegjalny, de Johne.

N. D. 152. *Судъ Исправительной Полиціи въ Петроковѣ.*

Благоволятъ всѣ военныя и гражданскія власти тщательно слѣдить Филипа Бартосяка, лѣтъ отъ роду 24 считеющаго, Римско-Католическаго вѣроисповѣданія, рабочьяго, жителя гор. Лютутова Велюнскаго уѣзда, обвиняемаго въ нарушеніи устава о военной службѣ, бѣжавшаго изъ мѣста своего жительства, и скрывавшагося отъ наказанія, а въ случаѣ поимки онаго представить надлежащимъ порядкомъ въ вышеименованный Судъ, для поступленія съ нимъ по закону.

Г. Петроковъ, 26 Дек. (7 Янв.) 1868/9 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Колежскій Асесоръ, Хмеленскій.

* * *

Wzywa wszelkie władze, tak cywilne jak i wojskowe, aby Filipa Bartosiaka, katolika, lat 24 liczącego, wyrobnika, ostatnio w mieście Lututowie powiecie Wieluńskim zamieszkałego, o naruszenie przepisów dotyczących służby wojskowej obwinionego, z miejsca swego zamieszkania zbiegłego i przed wymiarem sprawiedliwości ukrywającego się, bacznie śledziły, i wrazie ujęcia transportem pod strażą Sądowi tutejszemu odstawiły, dla postąpienia z nim podług prawa.

Petroków d. 26 Grud. (7 Stycz.) 1868/9 r.
Sędzia Prezydujący,
Asesor Kolegjalny, Chmieleński.

N. D. 338. *Судъ Простой Полиціи въ Опочнѣ.*

Вслѣдствіе бѣгства бывшаго Гминнаго Писаря, гмины Пржисуха Гіеронима Площицкаго, обвиняемаго въ изнасилованіи около 25 лѣтъ отъ роду, католическаго вѣроисповѣданія, высокаго роста, круглаго лица, темныхъ глазъ, черныхъ волосъ, умѣреннаго рта, вызываетъ всѣ начальства имѣющія надзоръ надъ опасностью края, дабы въ случаѣ задержанія Гіеронима Площицкаго, доставили его въ здѣшній Судъ.

Опочна, 28 Нояб. (10 Декаб.) 1868 г.
Асесоръ Трибунала,
и. д. Подсудка, Колежскій Асесоръ,
Филипскій.

* * *

Hieronim Płaszczycki, były Pisarz u Wójta gminy Przysuchy, będąc obwiniony o dopuszczenie się zgwałcenia zbiegł; lat mógł mieć 25, katolik, wzrostu dobrego, twarzy okrągłej, oczów ciemnych, włosów czarnych, nos i usta miał mierne, brodę okrągłą, nosił wąsy. Przeto wzywa wszelkie władze, nad bezpieczeństwem w kraju czuwające, aby wrazie ujęcia tegoż Płaszczyckiego, onego do Sądu tutejszego dostawić kazały.

Opoczna d. 28 List. (10 Grud.) 1868 r.
Asesor Trybunału, p. o. Podsędka,
Ases. Kol. Filipski.

N. D. 114. *Судъ Исправительной Полицій въ Г. Плоцкѣ.*

Благоволятъ всѣ гражданскія и военныя власти, тщательно слѣдить Станислава Вильканoвскаго, жителья деревни Смошего Уѣзда Серпецкаго Плоцкой Губерніи, нынѣ отлучившагося отъ мѣста жительства по подозраваемаго о передерживаніе потаемно подозрательныхъ лудей, и въ случаѣ поимки онаго, доставить надлежащимъ порядкомъ въ выше поименнованный Судъ, для поступленія съ нимъ по закону.

Примѣты Вильканoвскаго, отъ роду имѣетъ 24 лѣтъ, ростъ средній, округлое лица, глаза голубые, носъ умѣренный, особые примѣты: дзіобатый на лицѣ.

Плоцкъ дня 18 (30) Декабря 1868 года.
Предсѣдательствующій Судья,
Новодворскій.

* * *

Wzywa wszelkie władze, tak cywilne jako i wojskowe, aby śledziły Stanisława Wilkanowskiego, mieszkańca wsi Smoszewo powiatu Sierpeckiego, gubernji Płockiej, obecnie z pobytu niewiadomego, ukrywającego się przed wymiarem sprawiedliwości, o danie przytułku zbrodniarzom obwinionego i wrazie ujęcia, transportem dostawić raczyły Sądowi tutejszemu, lub najbliższemu.

Rysopis Wilkanowskiego: lat ma 24, twarzy okrągłej, nosa i ust miernych, znaki szczególne dziobaty na twarzy.

Płock d. 18 (30) Grudnia 1868 r.
Sędzia Prezydujący, Nowodworski.

N. D 72. *Судъ Исправительной Полиціи въ Ленчицѣ.*

Честь имѣетъ просить всѣ гражданскія и военныя начальства, Маріанну Левандовскую, служанку изъ города Клодавы Кольскаго Уѣзда, Калишской Губерніи, нынѣ неизвѣстною по мѣсту жительства приговоренною въ зажигательствѣ тщательно слѣдить, и въ случай поимки, въ здѣшній Судъ доставить.

Примѣты: лѣтъ 30, ростъ умеренный, лицо кругое, глаза сѣрые, волоса русые, носъ и подбородокъ умеренный.

Ленчица, дня 17 (29) Декабря 1868 года.
Предсѣдательствующій Судья,
Баеръ.

* * *

Wzywa wszelkie władze, tak cywilne jak i wojskowe, aby Marjannę Lewandowską, służącą z m. Kłodawy, Kolskiego powiatu, Kaliskiej gubernji, na teraz z pobytu niewiadomą, za podpalenie ukaraną, ściśle śledziły, wrazie zaś ujęcia, do Sądu tutejszego dostawić raczyły.

Rysopis: lat 30, wzrost średni, twarz okrągła, oczy siwe, włosy blond, nos i usta mierne.

Łęczyca d. 17 (29) Grudnia 1868 r.
Sędzia Prezydujący, Bajer.

---

w Drukarni Rządowej Okręgu Naukowego Warszawskiego.—Za pozwoleniem Cenzury.